

مجموعه قوانین شرکت مخابرات ایران (سهامی عام)

- قانون تاسیس شرکت مخابرات ایران مصوب سال ۱۳۵۰
- اساسنامه شرکت مخابرات ایران مصوب سال ۱۳۸۷ (سهامی عام)
- پروانه فعالیت شرکت مخابرات ایران مصوب سال ۱۳۸۶
- قانون اصل ۴۴

شرکت مخابرات ایران
(سهامی عام)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مجموعه قوانین

شرکت مخابرات ایران (سهامی عام)

ناشر : روابط عمومی و امور بین الملل

شمارگان : ۱۵۰۰ - اسفند ۱۳۹۰

نشانی وب گاه : www.Tci.ir

نشانی پست الکترونیکی : publications@Tci.ir

نشانی : تهران - خیابان سهروردی شمالی - خیابان خرمشهر - کوچه دشتک -

پلاک ۵ تلفن و نمابر : ۸۸۴۶۳۰۳۴

فهرست

صفحه

عنوان

مقدمه ۴

فصل اول

قانون تأسیس شرکت مخابرات ایران، مصوب سال ۱۳۵۰ ۵

فصل دوم

اساسنامه شرکت مخابرات ایران مصوب سال ۱۳۸۷ (سهامی عام) ۱۷

فصل سوم

پروانه فعالیت شرکت مخابرات ایران مصوب سال ۱۳۸۶ ۴۷

فصل چهارم

قانون اصل ۴۴ ۱۳۱

مقدمه

به دنبال خصوصی سازی شرکت مخابرات ایران در سال ۱۳۸۷ و تصویب قانون جدید آن به صورت سهامی عام، تحولات ساختاری و کارکردی در شرکت روی داد که اطلاع رسانی در این زمینه ضروری به نظر می رسد. از شکل گیری « شرکت سهامی تلفن ایران » در دهه ی ۴۰ و پس از آن تأسیس « شرکت مخابرات ایران » در سال ۱۳۵۰ زیر نظر وزارت پست و تلگراف و تلفن (پیشین) که بگذریم، به تأسیس شرکت های مخابرات استانی در سال ۱۳۷۹ باید اشاره کنیم. در کتابچه حاضر قانون تاسیس شرکت مخابرات ایران در سال ۱۳۵۰، اساسنامه ی شرکت مخابرات ایران (سهامی عام) مصوب ۱۳۸۷ و پروانه فعالیت شرکت را می خوانید.

دفتر روابط عمومی و امور بین الملل

اسفند ۱۳۹۰

فصل اول

قانون تاسیس شرکت مجازات ایران
مصوب سال ۱۳۵۰

قانون تأسیس شرکت مخابرات ایران مصوب سال ۱۳۵۰

ماده ۱- به منظور تأسیس و توسعه و نگهداری و بهره‌برداری شبکه‌های مخابرات کشور برای ایجاد ارتباط مخابرات اعم از عمومی و اختصاصی در داخل کشور و یا سایر کشورهای جهان و هماهنگ نمودن آنها به استثنای بخش رادیو و تلویزیون به دولت اجازه داده می‌شود شرکتی به نام شرکت مخابرات ایران که در این قانون شرکت نامیده می‌شود تشکیل دهد.

شرکت وابسته به وزارت پست و تلگراف و تلفن است و تمام سهام آن با نام و متعلق به دولت خواهد بود. اساسنامه شرکت ظرف سه ماه از طرف وزارت پست و تلگراف و تلفن تنظیم و پس از تأیید هیأت وزیران و تصویب کمیسیونهای امور استخدام و سازمانهای اداری، دارایی، دادگستری و پست و تلگراف مجلسین به مورد اجرا گذارده می‌شود. هر گونه تغییر و یا اصلاح و الحاقی که در اساسنامه لازم بشود به پیشنهاد مجمع عمومی شرکت و تأیید هیأت وزیران با تصویب کمیسیونهای فوق‌الذکر به عمل خواهد آمد.

تبصره ۱- مقصود از مخابرات در این قانون عبارت است از انتقال و ارسال علایم و نوشته‌ها و تصاویر و صداها و هر گونه اطلاعات دیگر به وسیله سیم یا بی‌سیم و یا نور و یا هر رویه الکترومغناطیسی.

تبصره ۲- شبکه‌های مخابرات عمومی مذکور در این قانون عبارتند از مجموعه وسایل مخابراتی که برای استفاده عموم دایر بوده و یا بعداً دایر خواهد شد.

تبصره ۳- شبکه اختصاصی مخابرات عبارتند از مجموعه وسایل مخابراتی که برای استفاده گروهها یا موارد خاصی که دایر بوده و یا بعداً دایر گردد.

ماده ۲- تأسیس، توسعه، نگهداری و بهره‌برداری شبکه‌های مخابرات

عمومی و آن قسمت از شبکه‌های اختصاصی که با سرمایه شرکت دایر خواهد شد در انحصار شرکت مخابرات ایران خواهد بود.

ماده ۳- آیین‌نامه تأسیس شبکه‌های اختصاصی و شرایط آن از قبیل مدت استفاده و موضوعات فنی و مالی مربوط به صدور اجازه و تجدید آن از طرف شرکت تهیه و پس از تصویب وزیر پست و تلگراف و تلفن به موقع اجرا گذارده می‌شود.

ماده ۴- تعرفه، خدمات مخابراتی و سپرده و ودیعه و حق‌الاشتراک و اضافه مکالمات و هزینه تغییر مکان وسایل مخابراتی مشترکین از طرف شرکت، تهیه و پس از تصویب مجمع عمومی به موقع اجرا گذارده خواهد شد. **تبصره ۱-** مبلغی که درخواست‌کنندگان تأسیس شبکه‌های اختصاصی و استفاده‌کنندگان از شبکه‌های مزبور باید به شرکت بپردازند از طرف شرکت پیشنهاد و پس از تصویب مجمع عمومی به موقع اجرا گذارده خواهد شد.

تبصره ۲- توافق درباره نرخهای بین‌المللی مخابرات با پیشنهاد شرکت و تصویب وزیر پست و تلگراف و تلفن خواهد بود.

ماده ۵- شرکت و شرکتهای فرعی موضوع ماده «۷» این قانون مشمول معافیت مذکور در ماده «۲۶» قانون نوسازی و عمران شهری مصوب ۱۳۴۷ خواهند بود و نحوه دریافت عوارض شهری از شرکت و وسایل مخابراتی عمومی با موافقت وزرای کشور و پست و تلگراف و تلفن خواهد بود.

ماده ۶- آن قسمت از سود شرکت که برای سرمایه‌گذاری به منظور

توسعه اختصاص داده می‌شود از پرداخت مالیات بر درآمد معاف خواهد بود.

ماده ۷- شرکت می‌تواند در اجرای وظایف مقرر در این قانون با استفاده از سرمایه خود یا با مشارکت بخش دولتی و غیر دولتی مؤسساتی را به صورت شرکت سهامی تشکیل دهد. اساسنامه شرکتهایی که براساس این ماده تشکیل می‌گردد توسط مجمع عمومی شرکت تهیه و پس از تصویب هیأت وزیران توسط کمیسیون مرکب از کمیسیونهای امور اداری و استخدامی و امور پست و تلگراف و نیروی مجلس شورای اسلامی به تصویب خواهد رسید.

ماده ۸- شرکت می‌تواند با تصویب هیأت وزیران قسمتی از وظایف مربوط به خود را به مؤسسات بخش خصوصی واجد صلاحیت واگذار نماید.

ماده ۹- شرکت می‌تواند با تصویب مجمع عمومی و با رعایت قوانین و مقررات مربوط به اخذ وام و اعتبار از بانکها و مؤسسات داخلی و خارجی تحصیل وام و یا اعتبار نماید.

ماده ۱۰- از تاریخ تصویب اساسنامه شرکت، کلیه تأسیسات و لوازم مربوط به مخابرات که متعلق به وزارت پست و تلگراف و تلفن است و همچنین کلیه ابوابجمعی و حقوق و مطالبات و اموال منقول و غیر منقول شرکت سهامی تلفن ایران به شرکت منتقل می‌شود و نیز دیون و تعهدات شرکت سهامی تلفن ایران و دیون و تعهدات مخابراتی وزارت پست و تلگراف و تلفن به عهده شرکت خواهد بود.

تبصره ۱- در مورد اراضی و املاکی که به موجب این قانون از شرکت

سهامی تلفن ایران و وزارت پست و تلگراف و تلفن به شرکت منتقل می‌گردد در صورتی که سند مالکیت به نام شرکت سهامی تلفن ایران و یا دولت جمهوری اسلامی یا وزارت پست و تلگراف و تلفن باشد این نوع املاک را در دفتر ثبت املاک به نام شرکت ثبت خواهد نمود.

تبصره ۲- شرکت مکلف است کلیه اموال و تأسیسات مذکور در این ماده را که به موجب این قانون به شرکت منتقل می‌شود، به شرح زیر و به انضمام کلیه مطالبات، پس از تصویب مجمع عمومی، جزو دارایی خود منظور نماید:

الف - کلیه ابوابجمعی، حقوق، مطالبات و اموال منقول و غیر منقول شرکت سهامی تلفن ایران، مطابق ترازنامه مصوب ۱۳۵۰/۱۲/۲۹ شرکت مذکور.

ب - اموال منقول و غیر منقول و تأسیسات و لوازم مربوط به مخابرات که متعلق به وزارت پست و تلگراف و تلفن بوده، مطابق آخرین عملکرد طرحهای مربوط و اطلاعات و مدارک موجود در امور مالی و ذیحسابی طرحهای عمرانی وزارت مزبور با امور تسویه سازمان برنامه و بودجه بر حسب مورد براساس قیمت خرید یا قیمت تمام شده طرحهای مذکور.

ج - در مواردی که وجوه پرداخت شده جهت طرح مشخص باشد ولی رقم پرداختی برای هر پروژه آن طرح، به تفکیک قابل استخراج نباشد. شرکت می‌تواند برای تعیین ارزش دفتری تفکیکی هر پروژه و جزئیات آن از نظریه کارشناسان منتخب مجمع عمومی استفاده نماید.

ماده ۱۱- کلیه کارکنان شرکت سهامی تلفن ایران و آن عده از کارکنان وزارت پست و تلگراف و تلفن که به شرکت منتقل خواهند شد، مادام که

قانون تأسیس شرکت مخابرات ایران مصوب سال ۱۳۵۰ / ۱۱

آیین‌نامه‌های استخدامی شرکت مزبور به تصویب نرسیده و به‌موقع اجرا گذارده نشد، از مقررات و آیین‌نامه‌های استخدامی قبلی استفاده خواهند نمود. آیین‌نامه استخدامی شرکت، وضع استخدامی کارکنان فوق را با رعایت حقوق مکتسبه آنان معین خواهد نمود.

ماده ۱۲- هر گاه شرکت و شرکتهای تابعه موضوع ماده « ۷ » این قانون برای ایجاد مراکز تلفنی و یا تأسیس شبکه‌های مخابرات و یا انبارها و یا هر قسمت احتیاج مربوط به وظایف اصلی شرکت نیازمند به تصرف اراضی اعم از دایر و یا بایر و یا ابنیه متعلق به دیگری باشد طبق مقررات ماده « ۲۹ » قانون برنامه عمرانی چهارم کشور و بندهای آن براساس قیمت عادلانه روز خریداری و تصرف خواهد نمود.

تبصره - هیأت سه نفره موضوع بند « ۱ » ماده « ۲۹ » قانون برنامه عمرانی چهارم کشور در مورد این ماده متشکل از وزیر پست و تلگراف و تلفن و دادستان کل و مدیر کل ثبت یا نمایندگان آنان خواهد بود.

ماده ۱۳- شرکت و شرکتهای تابعه موضوع ماده « ۷ » این قانون در صورت لزوم و احتیاج می‌توانند در طول شاهراهها و معابر عمومی به نصب وسایل مخابراتی اقدام نمایند و نیز می‌توانند از دیوار و مستغلات و اماکن دولتی و خصوصی مشرف به معابر و اراضی تا آنجایی که موجب زیان، خرابی و سلب استفاده متعارف از املاک مذکور نشود به‌منظور نصب وسایل مخابراتی از قبیل پایه و مقره و جعبه انشعاب و مسیر عبور کابل‌های ارتباطی استفاده نمایند. در مورد حفاری مسیر کابلها قبلاً باید موافقت وزارت راه و یا شهرداری جلب شود.

در صورتی که مالک بخواهد در تغییر، تخریب و یا تجدید ساختمان

اقدام نماید که مستلزم تغییر محل وسایل مخابراتی فوق‌الذکر باشد شرکت و شرکتهای تابعه مکلف‌اند حداکثر ظرف یک ماه از تاریخ اطلاع به شرکت، نسبت به تغییر محل وسایل مخابراتی اقدام نمایند و در پایان مهلت مذکور مالک مجاز خواهد بود که نسبت به عملیات مورد نظر خود اقدام نماید و شرکتهای تابعه آن، حق مطالبه غرامت نخواهند داشت.

تبصره ۱- در اراضی خارج از محدوده شهرها که در مسیر عبور خطوط مخابراتی زمینی و یا هوایی قرار می‌گیرند در صورتی که بر اثر عبور و یا نصب وسایل مخابراتی خساراتی به اعیان و مستحقات وارد شود شرکت و یا شرکتهای تابعه باید خسارات مالک را به ترتیب مقرر در ماده « ۱۲ » این قانون جبران نمایند.

تبصره ۲- شرکت مکلف است در مواقع مقتضی ارتفاع و امتداد دید موجی دستگاههای خود را در مرکز و شهرستانها با تأیید وزارت پست و تلگراف و تلفن پس از تصویب هیأت وزیران به شهرداریهای مربوط اعلام نماید. شهرداریها مکلف‌اند طبق تصویب نامه هیأت وزیران پروانه‌های ساختمانی را با رعایت ارتفاع و امتداد دید موجی صادر نمایند.

تبصره ۳- در صورت تخلف صاحب پروانه از مندرجات پروانه و تقاضای شرکت، مراجع اجرایی شهرداریها طبق قانون نسبت به تخلف صاحب پروانه اقدام و عمل خواهند کرد.

تبصره ۴- در صورتی که در مسیر خطوط ارتباطی هوایی و یا زمینی موانعی از قبیل درخت، چوب، آب و امثال آن بوده باشد شرکت می‌تواند در صورت عدم توافق با مالک به ترتیب مقرر در ماده « ۱۲ » این قانون اقدام نماید.

ماده ۱۴- اشخاص حقیقی و یا حقوقی با توجه به مواد « ۲ » و « ۳ » این قانون بدون موافقت وزارت پست و تلگراف و تلفن حق ندارند در

قانون تأسیس شرکت مخابرات ایران مصوب سال ۱۳۵۰ / ۱۳

تأسیس، توسعه و بهره‌برداری شبکه‌های مخابراتی اختصاصی اقدام نمایند و در صورت تخلف، مقامات و ماموران انتظامی مکلف‌اند به درخواست وزارت پست و تلگراف و تلفن و یا شرکت از احداث و توسعه و بهره‌برداری آن جلوگیری نمایند.

تبصره ۱- هر کس از وسایل مخابراتی عمومی یا اختصاصی که در اختیار دارد به‌طور غیر مجاز استفاده کند در نوبت اول به او کتباً اخطار می‌شود و در نوبت دوم به مدت پانزده روز ارتباط او قطع یا از استفاده ممنوع خواهد شد. در صورت تکرار، اشتراک و یا اجازه استفاده او لغو می‌شود و با تجدید تقاضای اشتراک یا استفاده، پس از انقضای شش ماه با رعایت امکانات فنی پذیرفته خواهد شد. موارد استفاده غیر مجاز در آیین‌نامه‌ای که از طرف شرکت تهیه و به تصویب وزیر پست و تلگراف و تلفن خواهد رسید تعیین می‌گردد.

تبصره ۲- هر کس وسیله مخابراتی در اختیار خود را، وسیله مزاحمت دیگری قرار دهد، یا به عمد و سوء نیت، ارتباط دیگری را مختل کند، برای بار اول پس از کشف، ارتباط تلفنی او به مدت یک هفته همراه با اخطار کتبی قطع و تجدید ارتباط مستلزم پرداخت هزینه‌های مربوط خواهد بود. برای بار دوم پس از کشف، ارتباط تلفنی او به مدت سه ماه همراه با اخطار کتبی قطع و تجدید ارتباط مستلزم تقاضای مشترک و پرداخت هزینه‌های مربوط خواهد بود و برای بار سوم شرکت، ارتباط تلفنی وی را به‌طور دائم قطع و اقدام به جمع‌آوری منصوبات تلفن نموده و ودیعه مربوط به مشترک را پس از تسویه حساب مسترد خواهد نمود.

ماده ۱۵- گزارش آن عده از مأموران وزارت پست و تلگراف و تلفن و یا شرکت که حداقل دارای مدرک تحصیلی دوره کامل متوسطه باشند، تعلیمات مخصوصی را تحت نظر دادستان شهرستان فرا گرفته باشند و

با معرفی شرکت با امضای دادستان شهرستان برای آنها کارت شناسایی عکس‌دار صادر شده باشد در مورد وظایف مربوط به آنها در حکم گزارش ضابطین دادگستری خواهد بود.

ماده ۱۶- آن قسمت از قانون ملی شدن ارتباطات تلفنی در سراسر کشور مصوب ۲۰ آذر ماه ۱۳۳۱ و سایر قوانین و مقررات مربوط که مغایر این قانون باشد و اساسنامه شرکت سهامی تلفن ایران مصوب ۱۶ اسفند ماه ۱۳۳۱ کمیسیون پست و تلگراف و تلفن مجلس شورای ملی ده روز پس از تصویب اساسنامه شرکت ملغی خواهد بود.

قانون فوق مشتمل بر شانزده ماده و شانزده تبصره پس از تصویب مجلس شورای ملی در جلسه روز سه شنبه ۱۴/۲/۱۳۵۰، در جلسه روز شنبه بیست و نهم خرداد ماه یکهزار و سیصد و پنجاه شمسی به تصویب مجلس سنا رسید.

روزنامه رسمی شماره ۱۰۷۰۴ - ۱۳۶۰/۹/۴

شماره ۸۶۶۹۴ - ۱۳۶۰/۸/۲۱

قانون راجع به پرداخت فوق‌العاده اضافه کار ساعتی کارمندان وزارت پست و تلگراف و تلفن که در بخشها و روستاها برای شرکت مخابرات اضافه کاری انجام می‌دهند

قانون تأسیس شرکت مخابرات ایران مصوب سال ۱۳۵۰ / ۱۵

ماده واحده - به شرکت مخابرات ایران اجازه داده می‌شود که بنا به تشخیص و موافقت وزیر پست و تلگراف و تلفن در صورت نداشتن کارمند در بخشها و روستاها از کارمندان و یا کارگزاران پست شاغل در همان محل جهت انجام خدمات مخابراتی در غیر ساعات اداری استفاده نموده و در قبال انجام خدمات محوله به آنان فوق‌العاده اضافه کار ساعتی از محل اعتبارات مصوب شرکت و با رعایت مقررات مربوطه پرداخت نماید.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده در جلسه روز یکشنبه سوم آبان ماه یکهزار و سیصد و شصت مجلس شورای اسلامی تصویب و به تأیید شورای نگهبان رسیده است.

اکبر هاشمی رفسنجانی

رئیس مجلس شورای اسلامی

فصل دوم

اساسنامه شرکت مخابرات ایران

مصوب سال ۱۳۸۷

(سهامی عام)

شماره ثبت ۳۲۵۰۸۱

بخش اول

مقدمه، نام، نوع، موضوع، مدت، تابعیت و مرکز اصلی شرکت

مقدمه

با توجه به اینکه شرکت مخابرات ایران به موجب قانون تاسیس شرکت مخابرات ایران مصوب ۲۹ خرداد ماه ۱۳۵۰ تشکیل و با عنایت به ماده ۵۸۷ قانون تجارت از تاریخ ایجاد، واجد شخصیت حقوقی گردیده و در اجرای اصل ۴۴ قانون اساسی و به موجب ماده ۷ قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و تصویب نامه هیئت وزیران به شماره ۲۸۶۲۷/ت/۳۹۷۶۰ مورخ ۲۹/۲/۸۷ به شرکت سهامی عام تبدیل گردیده و طی شماره ۳۲۵۰۸۱ به عنوان شرکت سهامی عام در اداره ثبت شرکتها و موسسات غیر تجاری ثبت گردیده است. در اجرای بند ۳ ماده ۱۸ قانون، اصلاح موادی از قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و اجرای سیاستهای کلی اصل ۴۴ قانون اساسی، اساسنامه شرکت مخابرات ایران مصوب ۱۳۵۰ با اصلاحاتی به شرح مواد آتی در مجمع عمومی شرکت مخابرات ایران تصویب و پس از تنفيذ هیئت واگذاری، جایگزین اساسنامه سابق می شود و متعلق به دارندگان سهامی است که طبق مقررات اساسنامه حاضر، سهم به آنها تعلق خواهد گرفت.

ماده ۱- نام و نوع شرکت

نام شرکت عبارتست از شرکت مخابرات ایران (سهامی عام) که در این

اساسنامه از این پس، شرکت نامیده می‌شود.

ماده ۲- موضوع شرکت

موضوع شرکت عبارت است از :

الف - موضوعات اصلی :

انجام کلیه فعالیتهای مرتبط با قانون تأسیس شرکت مخابرات ایران مصوب سال ۱۳۵۰ در راستای ایجاد و بهره‌برداری شبکه‌های مخابراتی و هرگونه فعالیت مربوط به حوزه ارتباطات و فناوری اطلاعات (ICT) از جمله موارد ذیل به استثنای شبکه‌های مادر مخابراتی.

- ایجاد و بهره‌برداری شبکه‌های تلفن ثابت، سیار، انتقال داده‌ها و محتوی، به طوری که در حوزه شبکه‌های غیر مادر مخابراتی، ایجاد و توزیع کامل و یکپارچه خدمات فناوری اطلاعات و ارتباطات امکان‌پذیر باشد.

- تدوین پیشنهادهای لازم در زمینه راهبردها، سیاستها و برنامه‌های بلند مدت و میان مدت مخابرات و فناوری اطلاعات در چارچوب مقررات مربوطه برای ارائه به مراجع ذیصلاح.

- تصویب طرح‌های جامع مخابرات و فناوری اطلاعات در حوزه وظایف شرکت.

- نظارت و ارزیابی عملکرد شبکه‌های مخابراتی شرکت‌های تابعه و وابسته در چارچوب قوانین و مقررات.

- تدوین ضوابط و استانداردهای مربوط به طراحی، تأسیس، توسعه، نگهداری و بهره‌برداری از شبکه‌های مخابراتی در شرکت‌های تابعه با رعایت ضوابط و استانداردهای ملی و بین‌المللی و نظارت بر حسن اجرای آنها.

• تدوین و پیشنهاد نرخ تعرفه‌های مرتبط با فعالیت شرکت به مراجع ذیصلاح.

ب - موضوعات فرعی :

• اخذ هرگونه وام و تسهیلات مالی از منابع داخلی و خارجی و انتشار اوراق مشارکت.

• مدیریت، توسعه و تامین منابع مالی و استفاده بهینه از این منابع از طریق گردش منابع مالی بین شرکت و شرکت‌های تابعه و وابسته.

• جذب و جلب سرمایه‌های داخلی و خارجی برای توسعه و پیشبرد فعالیت‌های شرکت.

• اقدام به هر نوع مشارکت و سرمایه‌گذاری صنعتی، بازرگانی و خدماتی داخل یا خارج از کشور مرتبط با موضوع فعالیت شرکت در چارچوب قوانین و مقررات.

• بررسی، مطالعه و سایر اقدامات لازم برای توسعه فناوری، انتقال دانش فنی و اطلاع‌رسانی در زمینه مخابرات و فناوری اطلاعات در حوزه وظایف شرکت.

• حمایت از توسعه فعالیت‌های آموزشی و پژوهشی در زمینه‌های تخصصی مرتبط با مخابرات و فناوری اطلاعات و پشتیبانی از برنامه‌های تربیت متخصصان مورد نیاز شرکت.

• حمایت از تحقیقات و فعالیتهای علمی و توسعه منابع انسانی و سایر عوامل موثر در بهبود مدیریت و بهره‌وری شرکت.

• نظارت بر امور مدیریت و نظام مالی شرکت‌های تابعه و انجام بازرسی و حسابرسی‌های لازم.

• آماده‌سازی شرکت‌های تابعه قابل واگذاری، تعیین قیمت و برنامه

- زمان بندی فروش سهام آنها در چارچوب قوانین و مقررات مربوط.
- ایجاد، انحلال، واگذاری، تجدید سازمان و انتقال وظایف و نیروی انسانی شرکتهای تابعه در چارچوب قوانین و مقررات مربوط.
- عضویت و مشارکت در مجامع و نهادهای تخصصی منطقه‌ای و بین‌المللی با رعایت قوانین و مقررات مربوط.
- برقراری امکان مبادله اطلاعات فنی، علمی و بازرگانی و نیز برقراری ارتباطات مالی در زمینه امور محوله بین شرکت مخابرات ایران با شرکتهای تابعه و شرکتهای تابعه با یکدیگر.

ماده ۳ - مدت شرکت

فعالیت شرکت از تاریخ تأسیس به مدت نامحدود خواهد بود.

ماده ۴ - تابعیت و مرکز اصلی شرکت

تابعیت شرکت ایرانی است. مرکز اصلی شرکت شهر تهران در استان تهران است. انتقال مرکز اصلی شرکت به هر شهر دیگر در داخل کشور منوط به تصویب مجمع عمومی فوق‌العاده می‌باشد، لیکن تعیین و تغییر نشانی در همان شهر، بنا به تصویب هیئت مدیره صورت خواهد گرفت. هیئت مدیره شرکت می‌تواند در هر موقع در داخل یا خارج از کشور، شعبه یا نمایندگی دایر یا منحل نماید.

بخش دوم

سرمایه و سهام

ماده ۵ - میزان سرمایه و تعداد سهام

سرمایه شرکت مبلغ ۴۵,۸۷۳,۶۵۵,۶۵۲,۰۰۰ ریال، (چهل و پنج هزار و هشتصد و هفتاد و سه میلیارد و ششصد و پنجاه و پنج میلیون و ششصد و پنجاه و دو هزار ریال) است که به ۴۵,۸۷۳,۶۵۵,۶۵۲ سهم عادی یک هزار ریالی با نام تقسیم شده و تماماً پرداخت گردیده است.

ماده ۶ - ورقه سهم

کلیه سهام شرکت با نام است. اوراق سهام شرکت متحدالشکل، چاپی و دارای شماره ترتیب بوده و باید به امضای دو نفر از مدیران شرکت برسد. این اوراق باید ممه‌ور به مهر شرکت باشد. در ورقه سهم نکات زیر باید ذکر شود:

- نام شرکت و شماره ثبت آن نزد مرجع ثبت شرکت‌ها و سازمان بورس و اوراق بهادار،
- شماره ثبت اوراق نزد سازمان بورس و اوراق بهادار،
- مبلغ سرمایه ثبت شده و مقدار پرداخت شده آن،
- نوع سهام،
- مبلغ اسمی سهم و مقدار پرداخت شده آن به عدد و حروف،
- تعداد سهامی که هر ورقه نماینده آن است،
- نام و شماره ملی دارنده سهم،

ماده ۷ - انتقال سهام

نقل و انتقال سهام شرکت، تا زمانی که از بورس حذف نشده باشد منحصرأ از طریق بورس اوراق بهادار امکان پذیر می باشد. انتقال سهام بایستی در دفتر ثبت سهام شرکت به ثبت برسد. انتقال دهنده یا وکیل یا نماینده قانونی او، باید ثبت انتقال را در دفتر مزبور امضا نماید. هویت کامل و نشانی انتقال گیرنده نیز از نظر اجرای تعهدات ناشی از نقل و انتقال سهام باید در دفتر ثبت سهام قید شده و به امضای انتقال گیرنده یا وکیل یا نماینده او برسد. تشریفات مربوط به ثبت نقل و انتقال سهام شرکت و ثبت و تغییر نشانی انتقال گیرنده که از معاملات در بورس اوراق بهادار ناشی می شود تابع مقررات بورس خواهد بود. تملک یا تحصیل هر بخش از سهام شرکت، متضمن قبول مقررات این اساسنامه و تصمیمات مجامع عمومی سهامداران است.

ماده ۸ - غیر قابل تقسیم بودن سهام

سهام شرکت غیر قابل تقسیم است. مالکین مشاع سهام باید در برابر شرکت به یک شخص نمایندگی بدهند.

بخش سوم

تغییرات سرمایه شرکت

ماده ۹ - مقررات حاکم بر تغییرات سرمایه

تغییرات سرمایه شرکت با رعایت قوانین و مقررات مربوطه از جمله مفاد قانون تجارت، قانون بازار اوراق بهادار و دستورالعمل ثبت و عرضه عمومی اوراق بهادار، مصوب شورای عالی بورس انجام می‌شود.

ماده ۱۰ - تصویب تغییرات سرمایه

هرگونه تغییر در سرمایه شرکت اعم از کاهش یا افزایش منحصراً در صلاحیت مجمع عمومی فوق‌العاده است. دعوت از این مجمع برای بررسی موضوع تغییر سرمایه، موقوف به اعلام تأیید سازمان بورس و اوراق بهادار مبنی بر رعایت قوانین و مقررات می‌باشد.

تبصره: مجمع عمومی فوق‌العاده می‌تواند به هیئت مدیره اجازه دهد پس از اخذ مجوز از سازمان بورس و اوراق بهادار، ظرف مدت معینی که نباید از دو سال تجاوز کند، سرمایه شرکت را تا مبلغ معینی از طریقی که این مجمع مشخص نموده است، افزایش دهد.

ماده ۱۱ - شیوه افزایش سرمایه

سرمایه شرکت با تصویب مجمع عمومی فوق‌العاده و با رعایت مقررات مربوطه از طریق صدور سهام جدید قابل افزایش می‌باشد. تأدیه مبلغ اسمی

سهام جدید به یکی از طرق زیر امکان پذیر است :

- پرداخت نقدی مبلغ اسمی سهام،
 - تبدیل مطالبات نقدی حال شده اشخاص از شرکت به سهام جدید،
 - انتقال سود تقسیم نشده، اندوخته یا عواید حاصل از اضافه ارزش سهام جدید به سرمایه شرکت،
 - تبدیل اوراق مشارکت شرکت به سهام،
- تبصره :** انتقال اندوخته قانونی به سرمایه ممنوع است.

ماده ۱۲ - تأدیه مبلغ سهم جدید از محل مطالبات

در صورت تصویب افزایش سرمایه از محل مطالبات نقدی سهامداران، در مجمع عمومی فوق العاده، تأدیه مبلغ اسمی سهام جدید توسط سهامداران موکول به اعلام موافقت هر یک از آنان می باشد.

تبصره : مطالبات نقدی سهامداران بابت سود یا تصویب یا اجرای افزایش سرمایه از این محل، حال شده تلقی گردیده و در صورت مطالبه سهامداران پرداخت می شود.

ماده ۱۳ - حق تقدم در خرید سهام جدید

در صورت تصویب افزایش سرمایه، صاحبان سهام شرکت در خرید سهام جدید به نسبت سهامی که مالک می باشند، حق تقدم دارند. این حق قابل نقل و انتقال است. مهلت اعمال حق تقدم، بنا به پیشنهاد هیئت مدیره تعیین می شود. این مهلت از روزی که برای پذیره نویسی تعیین می گردد، شروع شده و کمتر از ۶۰ روز نخواهد بود.

ماده ۱۴ - اعلام افزایش سرمایه و ارسال گواهی های حق تقدم

گواهی نامه حق تقدم باید توسط پست سفارشی قبل از شروع پذیره نویسی

به آخرین آدرس اعلام شده سهامداران نزد شرکت و یا شرکت سپرده‌گذاری مرکزی، ارسال شود. اعلامیه پذیره‌نویسی سهام جدید باید ضمن درج در روزنامه کثیرالانتشار شرکت، از طریق سایت اینترنتی رسمی آن نیز به اطلاع سهامداران برسد.

ماده ۱۵ - صرف سهام

مجمع عمومی فوق‌العاده می‌تواند به پیشنهاد و گزارش هیئت مدیره مقرر نماید که برای افزایش سرمایه، سهام جدیدی به مبلغی مازاد بر مبلغ اسمی سهم به فروش برسد، مشروط بر اینکه نحوه صرف اضافه ارزش سهام فروخته شده در همان مجمع تعیین گردد.

ماده ۱۶ - کاهش سرمایه

علاوه بر کاهش اجباری سرمایه به‌علت از بین رفتن قسمتی از سرمایه شرکت، مجمع عمومی فوق‌العاده شرکت می‌تواند به پیشنهاد هیئت مدیره، در مورد کاهش سرمایه شرکت به‌طور اختیاری نیز اتخاذ تصمیم کند، مشروط بر آنکه بر اثر کاهش سرمایه به تساوی حقوق صاحبان سهام لطمه‌ای وارد نشود. کاهش اختیاری سرمایه از طریق کاهش بهای اسمی سهام به نسبت متساوی و رد مبلغ کاهش یافته هر سهم به صاحبان آن انجام می‌شود.

ماده ۱۷ - انتشار اوراق مشارکت

شرکت می‌تواند با تصویب مجمع عمومی عادی صاحبان سهام، نسبت به انتشار اوراق مشارکت اقدام نماید. دعوت از مجمع عمومی عادی جهت بررسی موضوع انتشار اوراق مشارکت، موکول به اعلام تأیید سازمان بورس و اوراق بهادار مبنی بر رعایت مقررات ثبت و عرضه عمومی اوراق بهادار

می باشد. مجمع عمومی عادی می تواند به هیئت مدیره اجازه دهد ظرف مدت معینی که نباید از دو سال تجاوز کند، پس از اخذ مجوز از سازمان بورس و اوراق بهادار، نسبت به انتشار اوراق مشارکت تا مبلغ معینی که مجمع مشخص نموده است، مبادرت نماید.

تبصره: انتشار اوراق مشارکت قابل تبدیل و یا تعویض با سهام با تصویب مجمع عمومی فوق العاده صورت می پذیرد.

بخش چهارم

مجامع عمومی

ماده ۱۸ - وظایف و اختیارات مجامع عمومی

وظایف و اختیارات مجامع عمومی عادی و فوق العاده شرکت، همان وظایف و اختیارات مندرج در قانون تجارت برای مجامع عمومی عادی و فوق العاده شرکت‌های سهامی عام است. مجامع عمومی شرکت با رعایت مفاد قانون تجارت، به صورت زیر تشکیل می‌شوند:

۱- مجمع عمومی عادی: این مجمع باید حداقل هر سال یکبار، حداکثر ظرف مدت چهار ماه از تاریخ پایان سال مالی، برای رسیدگی به موارد زیر تشکیل شود:

- استماع گزارش مدیران در خصوص عملکرد سال مالی قبل،
- استماع گزارش بازرس یا بازرسان،
- بررسی و تصویب صورت‌های مالی سال مالی قبل،
- تصویب میزان سود تقسیمی،
- تصویب میزان پاداش و حق حضور اعضای هیئت مدیره،
- تعیین بازرس یا بازرسان اصلی و علی‌البدل شرکت و حق الزحمه آنها،
- تعیین روزنامه / روزنامه‌های کثیرالانتشار جهت درج آگهی‌های شرکت،
- انتخاب مدیران،
- انتشار اوراق بهادار غیر قابل تبدیل یا تعویض با سهام،
- سایر مواردی که به موجب قانون تجارت در صلاحیت مجمع عمومی عادی می‌باشد.

۲- مجمع عمومی فوق العاده: این مجمع در هر زمان جهت بررسی

موارد زیر تشکیل می شود:

- تغییر در مفاد اساسنامه،
 - تغییر در میزان سرمایه (افزایش یا کاهش)،
 - انتشار اوراق بهادار قابل تبدیل و یا تعویض با سهام،
 - انحلال شرکت پیش از موعد با رعایت مقررات قانون تجارت
- تبصره:** تفویض تصویب میزان پاداش و حق حضور اعضای هیئت مدیره و تعیین بازررس یا بازرسان، به مدیران شرکت مجاز نمی باشد.

ماده ۱۹ - شرایط حضور در مجامع و مشارکت در رأی گیری

در کلیه مجامع عمومی، صاحبان سهام می توانند شخصاً، یا وکیل یا قائم مقام قانونی اشخاص حقیقی، نماینده یا نمایندگان شخص حقوقی، صرف نظر از تعداد سهام خود به شرط ارائه مدرک وکالت یا نمایندگی حضور به هم رسانند. هر سهامدار، برای هر یک سهم فقط یک رأی خواهد داشت.

تبصره: در صورت نقل و انتقال سهام، سهامدار جدید با ارائه یکی از مدارک زیر حق حضور در جلسه مجمع را خواهد داشت:

- اعلامیه خرید سهام،
 - گواهی نامه نقل و انتقال و سپرده سهام،
 - اصل ورقه سهام.
- تأییدیه سهامداری صادر شده توسط شرکت سپرده گذاری مرکزی اوراق بهادار و تسویه وجوه به صورت انفرادی و جمعی

ماده ۲۰ - آگهی دعوت به مجامع عمومی

برای تشکیل مجامع عمومی، از طریق درج آگهی در روزنامه کثیرالانتشاری

که آگهی‌های مربوط به شرکت در آن منتشر می‌گردد و همچنین درج آگهی در سایت اینترنتی رسمی شرکت، از صاحبان سهام دعوت به عمل خواهد آمد. دستور جلسه، تاریخ، ساعت و محل تشکیل مجمع، در آگهی ذکر خواهد شد.

ماده ۲۱ - دستور جلسه

دستور جلسه هر مجمع عمومی را مقام دعوت‌کننده آن معین می‌نماید. تمامی موارد دستور جلسه باید به صراحت در آگهی دعوت ذکر گردد. موارد مهم از قبیل انتخاب اعضای هیئت مدیره، انتخاب بازرس، تقسیم سود و اندوخته‌ها و تغییر موضوع فعالیت، قابل طرح در بخش «سایر موارد» نمی‌باشد. موضوعاتی که به استثنای موارد فوق در دستور جلسه پیش‌بینی نشده است، قابل طرح در مجمع عمومی نخواهد بود، مگر اینکه کلیه صاحبان سهام در مجمع عمومی حاضر بوده و به قرار گرفتن آن مطلب در دستور جلسه رأی دهند.

ماده ۲۲ - هیئت رئیسه مجمع

مجامع عمومی توسط هیئت رئیسه‌ای مرکب از یک رئیس، یک منشی و دو ناظر اداره می‌شود. ریاست مجمع با رئیس یا نایب رئیس هیئت مدیره و در غیاب آنها با ریاست یکی از مدیرانی است که به این منظور از طرف هیئت مدیره انتخاب شده باشد. در مواقعی که انتخاب یا عزل بعضی از مدیران یا کلیه آنها در دستور جلسه مجمع باشد، رئیس مجمع از بین سهامداران حاضر در جلسه یا اکثریت نسبی انتخاب خواهد شد. دو نفر از سهامداران حاضر نیز به‌عنوان ناظر مجمع و یک نفر منشی از بین صاحبان سهام یا غیر آنها از طرف مجمع انتخاب می‌شوند.

ماده ۲۳ - طریقه اخذ رأی

اخذ رأی به صورت شفاهی، مثلاً با بلند کردن دست یا قیام به عنوان اعلام موافقت صورت می‌پذیرد. در صورتی که به تشخیص بازرس قانونی شرکت به دلیل ترکیب سهامداران حاضر در مجمع، رأی‌گیری به صورت شفاهی امکان‌پذیر نباشد، اخذ رأی به صورت کتبی به عمل خواهد آمد.

تبصره: اخذ رأی در خصوص انتخاب اعضای هیئت مدیره و بازرس، الزاماً به صورت کتبی خواهد بود.

ماده ۲۴ - حد نصاب ضروری رسمیت مجمع عمومی عادی

در مجمع عمومی عادی حضور دارندگان اقلماً بیش از نصف سهامی که حق رأی دارند ضروری است. اگر در اولین دعوت حد نصاب مذکور حاصل نشود، مجمع برای بار دوم دعوت خواهد شد و با حضور هر عده از صاحبان سهامی که حق رأی دارند رسمیت داشته و تصمیم‌گیری خواهد کرد.

مشروط بر اینکه در دعوت جلسه دوم نتیجه دعوت اول قید شده باشد.

ماده ۲۵ - اکثریت ضروری آراء مجامع عمومی عادی

در مجمع عمومی عادی، تصمیمات همواره با اکثریت نصف به علاوه یک آراء حاضر در جلسه رسمی معتبر خواهد بود، مگر در مورد انتخاب مدیران و بازرسان که اکثریت نسبی کافی است. در مورد انتخاب مدیران تعداد آراء هر رأی‌دهنده در عدد مدیرانی که باید انتخاب شوند ضرب می‌شود و حق رأی هر رأی‌دهنده برابر با حاصل ضرب مذکور خواهد بود. رأی‌دهنده می‌تواند آراء خود را به یک نفر بدهد یا آنرا بین چند نفر که مایل باشد تقسیم کند.

ماده ۲۶ - حد نصاب ضروری برای رسمیت مجمع عمومی فوق العاده و اخذ رأی

در مجمع عمومی فوق العاده باید دارندگان بیش از نصف سهامی که حق رأی دارند حاضر باشند. اگر در اولین دعوت حد نصاب مذکور حاصل نشود، مجمع برای بار دوم دعوت می‌شود و این بار با حضور دارندگان بیش از یک سوم سهامی که حق رأی دارند رسمیت یافته و اتخاذ تصمیم خواهد نمود مشروط به اینکه در دعوت دوم نتیجه دعوت اول قید شده باشد. تصمیمات مجمع عمومی فوق العاده همواره با اکثریت دو سوم آراء حاضر در جلسه رسمی، معتبر خواهد بود.

بخش پنجم

هیئت مدیره

ماده ۲۷ - تعداد اعضای هیئت مدیره

شرکت بوسیله هیئت مدیره‌ای مرکب از پنج عضو نفر اصلی اداره می‌شود که بوسیله مجمع عمومی عادی از بین صاحبان سهام انتخاب می‌شوند و همه آنها قابل عزل و انتخاب مجدد می‌باشند.

تبصره ۱: مجمع عمومی عادی می‌تواند علاوه بر اعضای اصلی نسبت به انتخاب عضو یا اعضای علی‌البدل هیئت مدیره براساس اولویت اقدام نماید.

تبصره ۲: حداقل یکی از اعضای هیئت مدیره یا نماینده وی باید غیر موظف و دارای تحصیلات مالی (حسابداری، مدیریت مالی، اقتصاد، سایر رشته‌های مدیریت با گرایش مالی یا اقتصادی و تجربه مرتبط) باشد.

ماده ۲۸ - تکمیل اعضای هیئت مدیره

در صورتی که بنا به هر دلیل عده اعضای هیئت مدیره کمتر از حد نصاب مقرر شود و عضو علی‌البدل تعیین نشده یا وجود نداشته باشد، هیئت مدیره موظف است حداکثر ظرف مدت یک ماه مجمع عمومی عادی شرکت را جهت تکمیل اعضاء هیئت مدیره دعوت نمایند.

تبصره ۵: در صورتی که اشخاص حقوقی عضو هیئت مدیره نماینده حقیقی خود را حداکثر پانزده روز پس از انتخاب در مجمع معرفی نمایند یا به هر دلیلی این پست به مدت یک ماه بالاتصدی بماند، در حکم استعفای شخص حقوقی از عضویت در هیئت مدیره می‌باشد.

ماده ۲۹ - استعفای اعضای هیئت مدیره

در صورتی که هر عضو هیئت مدیره بخواهد از سمت خود استعفاء دهد، باید حداقل ۳۰ روز قبل موضوع را به هیئت مدیره و بازرس اطلاع دهد.

ماده ۳۰ - غیبت در جلسات هیئت مدیره

عدم حضور هر یک از اعضای هیئت مدیره یا نماینده وی بیش از چهار جلسه متوالی یا شش جلسه متناوب در طول یک سال شمسی بدون عذر موجه، خود به خود موجب سلب عضویت وی در هیئت مدیره می‌شود. تشخیص موجه بودن غیبت بر عهده هیئت مدیره است.

ماده ۳۱ - مدت ماموریت مدیران

مدت ماموریت مدیران دو سال است. ماموریت آنها تا وقتی که تشریفات راجع به ثبت و آگهی انتخاب مدیران بعدی انجام گیرد خود به خود ادامه پیدا می‌کند. تجدید انتخاب اعضای هیئت مدیره و اعضای علی‌البدل برای دوره‌های بعد بلامانع است.

ماده ۳۲ - سهام وثیقه

هر یک از مدیران باید حداقل یکهزار سهم از سهام شرکت را در تمام مدت ماموریت خود دارا باشد و آن را به‌عنوان وثیقه به صندوق شرکت بسپارد. این سهام برای تضمین خساراتی است که ممکن است از تقصیرات مدیران منفرداً یا مشترکاً بر شرکت وارد شود. سهام مذکور با نام بوده و قابل انتقال نیست و مادام که مدیری مقاصحساب دوره تصدی خود را در شرکت دریافت نداشته است، سهام مذکور در صندوق شرکت به‌عنوان وثیقه باقی خواهد ماند. وثیقه بودن این سهام مانع استفاده از حق رأی آنها در مجامع

عمومی و پرداخت سود به صاحبانشان نخواهد بود.

ماده ۳۳ - رئیس، نایب رئیس و منشی هیئت مدیره

هیئت مدیره در اولین جلسه خود، که حداکثر ظرف یک هفته بعد از جلسه مجمع عمومی عادی که هیئت مدیره را انتخاب کرده است تشکیل خواهد شد، از بین اعضای خود، یک رئیس و یک نایب رئیس که باید شخص حقیقی باشند برای هیئت مدیره تعیین می نماید. مدت ریاست رئیس و نیابت نایب رئیس بیش از مدت عضویت آنها در هیئت مدیره نخواهد بود. رئیس و نایب رئیس قابل عزل و انتخاب مجدد می باشند. در صورت غیبت رئیس و نایب رئیس، اعضای هیئت مدیره یک نفر از اعضای حاضر در جلسه را تعیین می نمایند تا وظایف رئیس را انجام دهد. هیئت مدیره از بین خود یا خارج از خود، یک نفر را به عنوان منشی برای مدت یکسال انتخاب می نماید.

ماده ۳۴ - تشکیل جلسات هیئت مدیره

ترتیب برگزاری جلسات هیئت مدیره توسط هیئت مدیره تعیین می شود. هیئت مدیره در مواقع مقتضی که فاصله آنها از یکماه تجاوز نکند و به دعوت کتبی رئیس یا نایب رئیس و یا دو نفر از اعضاء هیئت مدیره و همچنین در موارد ضروری به دعوت مدیرعامل تشکیل جلسه خواهد داد. بین تاریخ ارسال دعوت نامه و تشکیل جلسه هیئت مدیره فاصله متعارفی رعایت خواهد شد. چنانچه در هر یک از جلسات هیئت مدیره، تاریخ تشکیل جلسه بعد تعیین و در صورت جلسه قید شود، ارسال دعوت نامه برای مدیرانی که در همان جلسه حضور داشته اند ضرورت نخواهد داشت. جلسات هیئت مدیره در مرکز اصلی شرکت یا در هر محل دیگری که در دعوت نامه تعیین شده باشد تشکیل خواهد شد.

ماده ۳۵ - حد نصاب و اکثریت لازم برای رسمیت جلسه

هیئت مدیره

جلسات هیئت مدیره در صورتی رسمیت دارد که بیش از نصف اعضای هیئت مدیره در آن جلسات حضور داشته باشند. تصمیمات هیئت مدیره با موافقت اکثریت اعضاء معتبر خواهد بود.

ماده ۳۶ - صورت جلسات هیئت مدیره

برای هر یک از جلسات هیئت مدیره، باید صورت جلسه تنظیم شود که به امضای کلیه مدیران حاضر در جلسه برسد، نام مدیران حاضر و غایب و خلاصه‌ای از مذاکرات و همچنین تصمیمات متخذه در جلسه با قید تاریخ در صورت جلسه ذکر می‌گردد. نظر هر یک از مدیران که با تمام یا بعضی از تصمیمات مندرج در صورت جلسه مخالف باشد باید در زیر صورت جلسه قید شود.

ماده ۳۷ - اختیارات هیئت مدیره

هیئت مدیره برای هرگونه اقدامی به نام شرکت و هر نوع عملیات و معاملات مربوط به موضوع شرکت که انجام و اتخاذ تصمیم درباره آنها در صلاحیت مجامع عمومی نباشد، دارای اختیارات نامحدود است، از قبیل :

۱- نمایندگی شرکت در برابر صاحبان سهام، کلیه ادارات دولتی و غیردولتی، موسسات عمومی، مرجع قضایی و سایر اشخاص حقیقی و حقوقی

۲- تصویب آیین‌نامه‌های داخلی شرکت به پیشنهاد مدیرعامل

۳- اتخاذ تصمیم در خصوص تأسیس و انحلال نمایندگیها یا شعب در

هر نقطه از ایران یا خارج از ایران

۴- تصویب ساختار سازمانی، شرایط استخدام و میزان حقوق و دستمزد

۵- پیش‌بینی و تصویب بودجه سالانه شرکت

- ۶- افتتاح هر نوع حساب و استفاده از آن به نام شرکت نزد بانک‌های داخل و خارج کشور و موسسات قانونی دیگر
- ۷- دریافت مطالبات و پرداخت دیون شرکت
- ۸- صدور، ظهر نویسی، قبولی، پرداخت و واخواست اوراق تجارتي
- ۹- انعقاد هر نوع قرارداد، تغيير، تبديل، فسخ و يا اقاله آن در مورد اموال منقول و غير منقول که مرتبط با موضوع شرکت باشد و انجام کلیه عملیات و معاملات مذکور در ماده ۲ اساسنامه و اتخاذ تصمیم در مورد کلیه ایقاعات،
- ۱۰- اتخاذ تصمیم در مورد امور مرتبط با ثبت و معامله کلیه حقوق غیرمادی یا معنوی از جمله هرگونه حق اختراع، نام یا علائم تجاری و صنعتی، کپی رایت، سرقفلی و کلیه امتیازات متصوره
- ۱۱- به امانت گذاردن هر نوع سند، مدرک، وجوه شرکت یا اوراق بهادار و استرداد آنها
- ۱۲- تحصیل تسهیلات از بانک‌ها، شرکت‌ها و موسسات رسمی با رعایت مقررات اساسنامه حاضر
- ۱۳- رهن گذاردن اموال شرکت اعم از منقول و غیر منقول و فک رهن و لو کراراً
- ۱۴- اقامه هرگونه دعوی حقوقی و کیفری و دفاع از هر دعوی حقوقی و کیفری اقامه شده، در هر یک از دادگاه‌ها، دادسراها، مراجع قضایی یا غیرقضایی اختصاصی یا عمومی و دیوان عدالت اداری، از طرف شرکت؛ دفاع از شرکت در مقابل هر دعوی اقامه شده علیه شرکت چه کیفری و چه حقوقی در هر یک از مراجع قضایی یا غیرقضایی، اختصاصی یا عمومی و دیوان عدالت اداری؛ با حق حضور و مراجعه به مقامات انتظامی و استیفای کلیه اختیارات مورد نیاز در دادرسی از آغاز تا اتمام، از

جمله حضور در جلسات، اعتراض به رأی، درخواست تجدید نظر، فرجام، واخواهی و اعاده دادرسی، مصالحه و سازش، استرداد اسناد یا دادخواست یا دعوا، ادعای جعل یا انکار و تردید نسبت به سند طرف و استرداد سند، تعیین جاعل، حق امضای قراردادهای حاوی شرط داوری یا توافقنامه داوری و ارجاع دعوا به داوری و تعیین و گزینش داور منتخب (با حق صلح یا بدون آن)؛ اجرای حکم نهایی و قطعی داور، درخواست صدور برگ اجرایی و تعقیب عملیات آن و اخذ محکوم به وجوه ایداعی و تعقیب آنها، تعیین مصدق و کارشناس، انتخاب و عزل وکیل و نماینده با حق توکیل مکرر، اقرار در ماهیت دعوا، جلب ثالث و دفاع از دعوای ثالث، دعوای متقابل و دفاع در مقابل آنها، ورود شخص ثالث و دفاع از دعوای ورود ثالث، قبول یا رد سوگند، تأمین خواسته، تأمین ضرر و زیان ناشی از جرائم و امور مشابه دیگر،

۱۵- تنظیم صورتهای مالی سالانه و گزارش فعالیت هیئت مدیره و ارایه آن به بازرس و حسابرس

۱۶- تنظیم صورتهای مالی میان دوره‌ای در مقاطع سه ماهه و ارائه صورتهای مالی ۶ ماهه به بازرس و حسابرس

۱۷- دعوت مجامع عمومی عادی و فوق العاده و تعیین دستور جلسه آنها

۱۸- پیشنهاد هر نوع اندوخته بجز اندوخته قانونی

۱۹- پیشنهاد تقسیم سود بین صاحبان سهام

۲۰- پیشنهاد اصلاح اساسنامه به مجمع عمومی فوق العاده

۲۱- بررسی و تصویب خط مشی و برنامه عملیاتی شرکت

۲۲- اتخاذ تصمیم در مورد استفاده از خدمات مشاورین و کارشناسان

داخلی و خارجی

۲۳- اخذ ودیعه از متقاضیان تلفن ثابت و سیار برابر مقررات واگذاری

- خدمات یاد شده از طریق شرکتهای تابعه
- ۲۴- اخذ هرگونه سپرده از متقاضیان استفاده از خدمات مخابراتی برابر مقررات مربوطه از طریق شرکتهای تابعه
- ۲۵- نظارت بر حسن اجرای وظایف و نظارت بر امور مدیریت و نظام مالی شرکتهای تابعه و انجام بازرسی و حسابرسیهای لازم
- ۲۶- تصویب ضوابط تعیین اعضای هیئت مدیره شرکتهای تابعه

ماده ۳۸ - پاداش اعضای هیئت مدیره

هر سال طبق تصمیم مجمع عمومی، ممکن است نسبت به معینی از سود خالص به عنوان پاداش با رعایت قانون اصلاح قسمتی از قانون تجارت در اختیار هیئت مدیره گذارده شود. این نسبت به هیچ وجه نباید از پنج درصد سودی که همان سال به صاحبان سهام پرداخت می شود تجاوز کند.

ماده ۳۹ - معاملات مدیران با شرکت

اعضای هیئت مدیره و مدیرعامل شرکت و همچنین موسسات و شرکت هایی که اعضای هیئت مدیره یا مدیرعامل شرکت شریک یا عضو هیئت مدیره یا مدیرعامل آنها باشند، نمی توانند بدون تصویب هیئت مدیره در معاملاتی که با شرکت یا به حساب شرکت می شود به طور مستقیم یا غیرمستقیم طرف معامله واقع و یا سهیم شوند. احکام این گونه معاملات در قانون تجارت مقرر شده است.

ماده ۴۰ - اعطای وام یا اعتبار به مدیران

مدیرعامل شرکت و اعضای هیئت مدیره به استثناء اشخاص حقوقی، حق ندارند هیچ گونه وام یا اعتباری از شرکت تحصیل نمایند و شرکت نمی تواند

دیون آنان را تضمین یا تعهد کند. این گونه عملیات به خودی خود باطل است. ممنوعیت مذکور در این ماده شامل اشخاصی نیز که به نمایندگی شخص حقوقی عضو هیئت مدیره، در جلسات هیئت مدیره شرکت می کنند و همچنین شامل همسر و پدر و مادر و اجداد و اولاد و اولاد و برادر و خواهر اشخاص مذکور در این ماده هم می گردد.

ماده ۴۱ - رقابت مدیران با شرکت

مدیران و مدیرعامل نمی توانند معاملاتی نظیر معاملات شرکت که متضمن رقابت با عملیات شرکت باشد انجام دهند. هر مدیری که از مقررات این ماده تخلف کند و تخلف او موجب ضرر و زیان شرکت گردد، مسئول جبران آن خواهد بود. منظور از ضرر در این ماده اعم است از ورود خسارت یا تقویت منفعت.

ماده ۴۲ - مدیرعامل

هیئت مدیره باید یک نفر شخص حقیقی را از بین اعضاء خود یا از خارج به عنوان مدیرعامل شرکت انتخاب نماید و حدود اختیارات، مدت تصدی، حقوق و سایر شرایط استخدامی او را تعیین کند. هیئت مدیره می تواند قسمتی از اختیارات مشروحه در ماده ۳۷ را به مدیرعامل تفویض نماید. مدیرعامل شرکت در حدود اختیاراتی که به او تفویض شده، نماینده شرکت محسوب و از طرف شرکت حق امضاء دارد. در صورتی که مدیرعامل عضو هیئت مدیره باشد، دوره مدیریت عامل او از مدت عضویت او در هیئت مدیره بیشتر نخواهد بود. مدیرعامل شرکت نمی تواند در عین حال رئیس هیئت مدیره شرکت باشد.

تبصره: نام، مشخصات و حدود اختیارات مدیرعامل، باید با ارسال

نسخه‌ای از صورتجلسه هیئت مدیره به اداره ثبت شرکت‌ها اعلام و پس از ثبت در روزنامه رسمی آگهی شود.

ماده ۴۳ - بلاتصدی بودن سمت مدیریت عامل

در صورتی که به دلیل استعفا، برکناری، فوت یا هر دلیل دیگری، سمت مدیرعاملی شرکت بلاتصدی شود، هیئت مدیره باید ظرف حداکثر یکماه با رعایت مواد اساسنامه شخص دیگری را به این سمت برگزیند. در صورتی که انتخاب مدیرعامل بیش از یک هفته طول بکشد، هیئت مدیره باید تا انتخاب مدیرعامل مطابق این ماده، یک نفر را به عنوان نماینده با دارا بودن کلیه وظایف و مسئولیت‌های مدیرعامل با تصریح حدود اختیارات انتخاب نماید.

ماده ۴۴ - صاحبان امضای مجاز

کلیه اوراق، قراردادها و اسناد تعهدآور شرکت، توسط اشخاصی که هیئت مدیره تعیین کند، امضاء می‌شود. اسامی این اشخاص طی صورتجلسه‌ای به اداره ثبت شرکت‌ها جهت درج در روزنامه رسمی اعلام می‌شود.

بخش هشتم

بازرس

ماده ۴۵ - انتخاب بازرس

مجمع عمومی عادی در هر سال باید از بین موسسات حسابرسی معتمد سازمان بورس و اوراق بهادار، یک بازرس اصلی و علی‌البدل را برای انجام وظایف و مسئولیت‌های مقرر در قوانین و مقررات مرتبط و همچنین اساسنامه شرکت، برای مدت یکسال تعیین نماید.

ماده ۴۶ - وظایف بازرس

بازرس علاوه بر مسئولیت‌های قانونی، وظایف و مسئولیت‌های زیر را برعهده دارد:

(۱) اظهار نظر در خصوص صورت‌های مالی براساس استانداردهای حسابداری و حسابرسی ملی و آئین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های اجرائی مصوب سازمان بورس و اوراق بهادار

(۲) ارائه گزارش به مجمع عمومی راجع به رعایت یا عدم رعایت قوانین و مقررات توسط مدیران

ماده ۴۷ - حق الزحمه بازرس

حق‌الزحمه بازرس توسط مجمع عمومی عادی تعیین می‌گردد. بازرس، مدیران، کارکنان و افراد تحت تکفل آنها حق ندارند وجه، دارایی و امتیازات دیگری غیر از آنچه به تصویب مجمع عمومی رسیده، از شرکت دریافت دارند یا در معاملات با شرکت یا به حساب شرکت به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم شرکت نمایند.

بخش هفتم

حسابهای شرکت

ماده ۴۸ - سال مالی

سال مالی شرکت از روز اول ماه فروردین هر سال آغاز می‌شود و در روز آخر ماه اسفند به پایان می‌رسد.

ماده ۴۹ - حساب های سالانه

هیئت مدیره شرکت باید حداکثر ظرف سه ماه پس از انقضای هر سال مالی، صورت‌های مالی شرکت را به ضمیمه گزارشی درباره فعالیت و وضع عمومی شرکت طی سال مالی مزبور تنظیم و به بازرس ارائه نماید.

ماده ۵۰ - صورت‌های مالی

صورت‌های مالی حسابرسی شده هر سال مالی، باید حداکثر ظرف مدت ۴ ماه پس از انقضای سال مالی شرکت برای تصویب به مجمع عمومی عادی تقدیم گردد.

ماده ۵۱ - اندوخته قانونی و اختیاری

وضع اندوخته قانونی از سود خالص شرکت مطابق قانون تجارت انجام می‌شود. به پیشنهاد هیئت مدیره و تصویب مجمع عمومی عادی، ممکن است قسمتی از سود خالص برای تشکیل سایر اندوخته‌ها کنار گذاشته شود.

بخش هشتم

انحلال و تصفیه شرکت

ماده ۵۲ - موارد اختیاری انحلال شرکت

مجمع عمومی فوق العاده شرکت، به پیشنهاد هیئت مدیره می تواند رأی به انحلال شرکت بدهد. گزارش پیشنهادی هیئت مدیره باید شامل دلایل و عواملی باشد که اعضای هیئت مدیره به استناد آن، پیشنهاد انحلال شرکت را ارائه نموده اند. این گزارش باید قبل از طرح در مجمع در اختیار بازرس شرکت قرار گرفته و با اظهار نظر بازرس به مجمع ارائه شود. تصمیم گیری در خصوص پیشنهاد هیئت مدیره بدون قرائت گزارش بازرس در مجمع امکان پذیر نمی باشد. مجمع عمومی فوق العاده، با موضوع انحلال اختیاری شرکت، با حضور حداقل ۷۵ درصد از دارندگان سهام رسمیت خواهد یافت.

ماده ۵۳ - تصفیه

هر گاه شرکت طبق مندرجات ماده فوق منحل گردد، تصفیه امور آن با متابعت از قوانین و مقررات مربوطه به عمل خواهد آمد.

بخش نهم

سایر موارد

ماده ۵۴ - مقررات بورس اوراق بهادار

تا زمانی که نام شرکت در فهرست شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار درج شده باشد، کلیه ارکان شرکت ملزم و متعهد به رعایت مقررات ابلاغ شده توسط سازمان بورس و اوراق بهادار و همچنین بورس اوراق بهادار که در آن پذیرفته شده، می‌باشند.

ماده ۵۵ - موضوعات پیش‌بینی نشده

مواردی که در این اساسنامه پیش‌بینی نشده است، مشمول قانون تجارت، قانون بازار اوراق بهادار جمهوری اسلامی ایران و سایر قوانین و مقررات جاری خواهد بود.

ماده ۵۶ - مواد اساسنامه

این اساسنامه، مشتمل بر ۵۶ ماده و ۱۱ تبصره بوده و در تاریخ ۱۳۸۷/۴/۱۹ به تصویب مجمع عمومی فوق‌العاده رسیده است. هرگونه تغییر در مفاد این اساسنامه منوط به تأیید سازمان بورس و اوراق بهادار می‌باشد.

فصل سوم

پروانه فعالیت شرکت مجازات ایران

مصوب سال ۱۳۸۶

وزارت ارتباطات و فن آوری اطلاعات
سازمان تنظیم مقررات و ارتباطات رادیویی

بسمه تعالی

پروانه ارائه خدمات تلفن همراه، تلفن ثابت و ارتباطات داده ها

در راستای اجرای سیاست های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی و مصوبه شماره ۳۵ مورخ ۸۶/۱۱/۲۱ کمیسیون تنظیم مقررات ارتباطات، پروانه ارائه خدمات تلفن همراه، تلفن ثابت و ارتباطات داده ها با استفاده از شبکه های موجود و توسعه های آتی بصورت غیر انحصاری به شرکت مجازات ایران به شماره ثبت ۳۲۵۰۸۱ که در اداره ثبت شرکت ها و مالکیت معنوی به ثبت رسیده است، اعطاء می شود تا حسب شرایط و الزامات مندرج در موافقت نامه پروانه و پوست های آن شامل ۳۳ ماده و ۵ پوست که جزء لاینفک پروانه می باشد با رعایت سایر قوانین و مقررات مربوط در قلمرو جمهوری اسلامی ایران نسبت به ارائه خدمات موضوع پروانه اقدام نماید.

در صورتیکه به علت نقض شرایط موافقت نامه پروانه یا مفاد پوست های آن و یا مستند به قوانین و مقررات جاری کشور موجبی برای لغو پروانه فراهم نگردد، این پروانه برای مدت پانزده سال از تاریخ صدور معتبر و لازم الاجراء می باشد.

محمود خسروی

معاون وزیر رئیس سازمان

عنوان مطالب

ماده ۱. تعاریف
۱,۱ پروانه
۱,۲ شبکه موضوع پروانه
۱,۳ خدمات موضوع پروانه
۱,۴ مدت اعتبار
۱,۵ دارنده پروانه
۱,۶ قلمرو فعالیت
۱,۷ وزارت
۱,۸ سازمان
۱,۹ کمیسیون
۱,۱۰ شرکت ارتباطات زیرساخت
۱,۱۱ ارائه کننده خدمات مخابراتی
۱,۱۲ تاریخ شروع
۱,۱۳ تاریخ لازم الاجرا شدن
۱,۱۴ سال قراردادی
۱,۱۵ اتصال متقابل
۱,۱۶ شبکه انتقال
۱,۱۷ مشترک
۱,۱۸ کاربر
۱,۱۹ کاربر مهمان
۱,۲۰ کاربر رومینگ
۱,۲۱ خدمات ارزش افزوده

عنوان مطالب

۱,۲۲ خدمات صوتی پایه
۱,۲۳ درآمد خرده فروشی
۱,۲۴ درآمد
۱,۲۵ تسهیم درآمد
۱,۲۶ پیش پرداخت تسهیم درآمد طی سال اول قرارداد
۱,۲۷ مبلغ تضمین شده تسهیم درآمد
۱,۲۸ مبلغ تسهیم درآمد
۱,۲۹ مبالغ اضافی
۱,۳۰ مقررات
۱,۳۱ روزهای کاری
۱,۳۲ ماخذ زمانی
۱,۳۳ فرکانسها
۱,۳۴ موافقتنامه پروانه
ماده ۲. مقررات اعطای پروانه
ماده ۳. مدت اعتبار و شرایط تمدید پروانه
۳,۱ مدت اعتبار
۳,۲ تمدید مدت اعتبار
۳,۳ روش تمدید پروانه
۳,۴ مقررات کلی تمدید
ماده ۴. ماهیت پروانه و انتقال پروانه به غیر
ماده ۵. شرایط دارنده پروانه
۵,۱ شکل قانونی

عنوان مطالب

۵,۲ سهامداری و حق رأی
۵,۳ فعالیتهای ممنوع
ماده ۶. صدور پروانههای جدید و رقابت
۶,۱ پروانههای جدید
۶,۲ رقابت میان ارائه کنندگان خدمات مخابراتی
ماده ۷. شرایط ایجاد و بهره‌برداری از شبکه موضوع پروانه
۷,۱ استانداردها و مشخصات تجهیزات
۷,۲ شبکه انتقال
۷,۲,۱ شبکه زیرساخت مادر
۷,۲,۲ شبکه غیر زیرساخت مادر
۷,۲,۳ اجاره ظرفیت انتقال
۷,۳ فرکانسها
۷,۳,۱ فرکانسهای اختصاصی برای سیستمهای دسترسی
۷,۳,۲ تحویل فرکانسهای پاک
۷,۳,۳ فرکانسهای مایکروویو
۷,۳,۴ فرکانسهای اضافی
۷,۳,۵ تغییر طرح ملی فرکانس
۷,۳,۶ استفاده مطلوب از فرکانسها
۷,۳,۷ تداخلات
۷,۴ اتصال متقابل
۷,۴,۱ حق اتصال متقابل، حق دسترسی و وظیفه تأمین اتصال متقابل و دسترسی
۷,۴,۲ روش درخواست اتصال متقابل با دسترسی

عنوان مطالب

۷,۴,۳ تعرفه اتصال متقابل
۷,۵ شماره گذاری
۷,۶ دسترسی به زمین یا ساختمان / دسترسی به نقاط بلند
۷,۷ تعهدات توسعه و اجرا
۷,۸ نگهداری و پشتیبانی
ماده ۸. ارائه خدمات موضوع پروانه
۸,۱ دسترسی به خدمات
۸,۲ کیفیت خدمات
۸,۲,۱ اندازه گیری سطح کیفیت
۸,۲,۲ استانداردهای کیفیت
۸,۳ محرمانه بودن
۷,۴ عدم تبعیض
۸,۵ بیطرفی
۸,۶ تماسهای اضطراری
۸,۷ دفاع ملی و امنیت عمومی
۸,۸ رقابت
ماده ۹. شرایط ارائه خدمات
۹,۱ قرارداد مشترک / کاربر اصلی
۹,۱,۱ قرارداد حاکم بر روابط
۹,۱,۲ مفاد قرارداد مشترک اصلی
۹,۱,۳ روش تصویب
۹,۱,۴ روش تغییر

عنوان مطالب

۹,۲ تعرفه‌ها
۹,۲,۱ محدودیت‌های تعرفه‌ها
۹,۲,۲ تعرفه‌های جدید
۹,۲,۳ تعرفه‌های تشویقی
۹,۳ انتشار تعرفه‌ها
۹,۴ دقت صورتحسابها
۹,۵ صورتحسابها
۹,۶ خدمات اطلاع‌رسانی به مشتری
۹,۷ خدمات راهنما
۹,۷,۱ خدمات راهنما به مشترکین
۹,۷,۲ خدمات راهنمای عمومی
۹,۸ خدمات نگهداری
۹,۹ اختلافات با کاربران
ماده ۱۰. سایر شرایط
۱۰,۱ رعایت تعهدات قانونی، مقررات و قراردادی
۱۰,۲ رعایت تعهدات بین‌المللی
۱۰,۳ همکاری با سایر ارائه‌کنندگان خدمات مخابراتی
۱۰,۴ تأکید محلی
فصل سوم : مبالغ
ماده ۱۱. مبالغ سالانه
۱۱,۱ پرداخت مبالغ سالانه به سازمان
۱۱,۱,۱ فهرست مبالغ سالانه

عنوان مطالب

۱۱,۱,۲ نحوه پرداخت مبالغ سالانه
۱۱,۱,۳ حداکثر مبلغ
۱۱,۲ تسهیم درآمد
۱۱,۲,۱ مبلغ تسهیم درآمد
۱۱,۲,۲ مبلغ تضمین شده تسهیم درآمد
۱۱,۲,۳ نحوه پرداخت تسهیم درآمد
ماده ۱۲. مبالغ مستقل
۱۲,۱ مبلغ حق امتیاز صدور پروانه
۱۲,۲ سایر مبالغ
ماده ۱۳. مقررات عمومی راجع به پرداختها - مالیاتها
۱۳,۱ هزینه‌های معاف از مالیات
۱۳,۲ مبالغ اضافی
۱۳,۳ مالیات‌های فروش و شرکتی
فصل چهارم : روابط با دستگاههای اجرایی
ماده ۱۴. همکاری با سازمان
ماده ۱۵. نگهداری سوابق و بازرسی
۱۵,۱ سوابق، حسابها و صورتحسابها
۱۵,۲ گزارش دهی و بازرسی
ماده ۱۶. وضعیتهای اضطراری عمومی
۱۶,۱ وضعیت اضطراری مربوط به بلایای طبیعی
۱۶,۲ وضعیت اضطراری مربوط به امنیت ملی
فصل پنجم : نظارت و جبران خسارات

عنوان مطالب

ماده ۱۷. نظارت
ماده ۱۸. جبران خسارت
۱۸,۱ جبران خسارت‌های رقابتی
۱۸,۲ جبران خسارت نقض تعهدات اجرا و توسعه
۱۸,۳ جبران خسارت نقض سایر تعهدات
۱۸,۴ مقررات کلی مربوط به جبران خسارت
ماده ۱۹. تعلیق و لغو
۱۹,۱ تعلیق پروانه
۱۹,۲ لغو پروانه و کاهش مدت اعتبار پروانه
۱۹,۲,۱ قصور در انجام تعهد پرداخت و ورشکستگی
۱۹,۲,۲ وقوع قصور
۱۹,۲,۳ تعهدات اجرا و توسعه
۱۹,۲,۴ روش لغو پروانه
ماده ۲۰. حقوق و اختیارات سازمان و سایر مراجع
ماده ۲۱. شفافیت و حق درخواست تجدید نظر
ماده ۲۲. تغییرات در پروانه
۲۲,۱ تغییرات
۲۲,۲ روش
ماده ۲۳. حل و فصل اختلاف با سایر ارائه‌کنندگان خدمات مخابراتی
ماده ۲۴. شکل مکاتبات
ماده ۲۵. سایر موافقت‌ها

عنوان مطالب

ماده ۲۶. استفاده غیر قانونی
ماده ۲۷. فورس ماژور
ماده ۲۸. هزینه‌ها
ماده ۲۹. اعراض
ماده ۳۰. عناوین
ماده ۳۱. قانون حاکم
ماده ۳۲. مقررات جدید
ماده ۳۳. تمامیت موافقتنامه‌ها
پیوست ۱ : شخصیت حقوقی دارنده پروانه
پیوست ۲ : هزینه اتصال متقال دارنده پروانه و سایر ارائه‌کنندگان خدمات مخابراتی
پیوست ۳ : شماره‌گذاری
پیوست ۴ : تعهدات توسط و اجرا
پیوست ۵ : فرکانسهای تخصیصی بخش دسترسی در باند GSM

ماده ۱. تعاریف

اصطلاحات مورد استفاده در این موافقتنامه پروانه دارای معانی مندرج در این ماده می‌باشند. سایر اصطلاحات مورد استفاده در این موافقتنامه، در موارد مقتضی، دارای همان معانی مقرر در قوانین و یا مقررات (طبق تعریفی که از قوانین و مقررات ذیلأ درج شده است) خواهند بود.

۱.۱ پروانه

حق اعطا شده به دارنده پروانه توسط سازمان برای ایجاد، بهره‌برداری و توسعه شبکه‌های موضوع پروانه در قلمرو فعالیت به‌منظور ارائه خدمات موضوع پروانه.

۱.۲ شبکه موضوع پروانه

تجهیزاتی که دسترسی و ایجاد ارتباط برای ارائه سرویس را برای مشترکین فراهم می‌کند. شامل

۱. شبکه ارتباطات رادیویی سیار با حداقل استاندارد جی اس ام نسل دو (۲)

۲. شبکه تلفن ثابت بدون محدودیت در فناوری

۳. شبکه ارتباطات داده بدون محدودیت در فناوری

که شامل مراکز سوئیچینگ، ایستگاه‌ها و سایر تجهیزات لازم برای کارکرد صحیح آنها در محدوده استان (به استثنای شبکه زیرساخت مادر و دروازه‌های ارتباطات بین‌المللی) می‌باشد.

تبصره ۱: مجوز ارائه خدمات نسل سوم (3G) در حوزه تلفن همراه پس از سپری شدن دوره حفاظت قید شده در پروانه اپراتور سوم تلفن همراه براساس درخواست دارنده پروانه و شرایط و ضوابط مربوطه، صادر خواهد شد.

تبصره ۲: تأکید می‌شود که موضوع فعالیت پروانه نباید به هیچ عنوان باعث ایجاد انحصار گردد.

۱.۳ خدمات موضوع پروانه

هرگونه خدمات مخابراتی شامل خدمات صوت و داده و ارزش افزوده اعم از محلی، ملی و بین‌المللی و اجاره خطوط انتقال در اختیار در محدوده غیر زیرساخت مادر که در شبکه‌های موضوع پروانه (با رعایت تبصره‌های بند فوق) توسط دارنده پروانه عرضه می‌شود.

تبصره: تأکید می‌شود که دارنده پروانه موظف به رعایت شرایط رقابت نسبت به شرکتهای مجاز دارای پروانه می‌باشد.

۱.۴ مدت اعتبار

مدت زمانی است که دارنده پروانه می‌تواند در چارچوب پروانه فعالیت نماید.

۱.۵ دارنده پروانه

شخص حقوقی مشخص شده در پیوست ۱ که پروانه به وی اعطا شده است و مجاز به ایجاد شبکه موضوع پروانه بمنظور ارائه خدمات موضوع پروانه در قلمرو فعالیت براساس چارچوب پروانه می‌باشد.

۱.۶ قلمرو فعالیت

سرزمین رسمی جمهوری اسلامی ایران.

۱.۷ وزارت

وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات.

۱.۸ سازمان

عبارت است از سازمان تنظیم مقررات و ارتباطات رادیویی که براساس

قانون «وظایف و اختیارات وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات» مصوب ۱۳۸۲/۹/۱۹ تشکیل گردیده یا هر سازمانی که به طور قانونی در ایران در آینده تشکیل و به آن اختیار قاعده مند سازی بخش ارتباطات تفویض شود.

۱.۹ کمیسیون

عبارت است از کمیسیون تنظیم مقررات ارتباطات.

۱.۱۰ شرکت ارتباطات زیرساخت

نهاد حقوقی دولتی که دارای اختیار تملک و بهره برداری از شبکه زیرساخت مادر و یا دروازه های ارتباطات بین المللی کشور می باشد که بموجب قانون تأسیس گردیده و ساختار آن ممکن است در آینده به موجب قانون تغییر نماید.

۱.۱۱ ارائه کننده خدمات مخابراتی

بخش دولتی، خصوصی یا عمومی که به وی پروانه ایجاد و یا بهره برداری از یک شبکه مخابرات عمومی و یا ارائه خدمات مخابراتی عمومی، در قلمرو مورد پروانه اعطاء شده است.

۱.۱۲ تاریخ شروع

تاریخ شروع شبکه موضوع پروانه تاریخی است که موافقتنامه پروانه توسط سازمان و دارنده پروانه به امضاء برسد.

۱.۱۳ تاریخ لازم الاجرا شدن

تاریخ لازم الاجرا شدن و تاریخ شروع در این پروانه همزمان هستند.

۱.۱۴ سال قراردادی

دوره دوازده ماهه از تاریخ لازم الاجرا شدن موافقت نامه اعطای پروانه برای سال اول و سالروز تاریخ لازم الاجرا شدن برای سالهای بعد.

۱.۱۵ اتصال متقابل

اتصال فیزیکی شبکه دارنده پروانه به سایر شبکه های مخابراتی دارای پروانه در قلمرو فعالیت که بر اساس شرایط مربوطه برای دارنده پروانه و سایر اپراتورها لازم الاجرا است.

۱.۱۶ شبکه انتقال

شبکه ای متشکل از خطوط انتقال در محدوده استان به غیر از شبکه زیرساخت مادر.

۱.۱۷ مشترک

هر فرد حقیقی یا شخص حقوقی که بموجب قرارداد با دارنده پروانه، و در قبال پرداخت وجه، مجاز به برقراری ارتباط و استفاده از سرویس های آن از طریق شبکه های موضوع پروانه می باشد و به شبکه های مزبور متصل شده، بعنوان طرف حساب در صورت حساب های خدمات ارتباط محسوب می شود.

۱.۱۸ کاربر

استفاده کننده از خدمات شبکه تلفن سیار، تلفن ثابت و ارتباطات داده و همچنین مشترکین تلفن همراه سایر شبکه ها که از خدمات شبکه دارنده پروانه بعنوان رومینگ داخلی و بین المللی استفاده می نمایند.

۱.۱۹ کاربر مهمان

از منظر یک ارائه کننده خدمات مخابراتی، که یک شبکه خدمات ارتباطی سیار را در داخل کشور مورد بهره برداری قرار می دهد و یا خدمات مخابراتی سیار را ارائه می کند و با دارنده پروانه یک قرارداد رومینگ داخلی منعقد کرده باشد، کاربر مهمان عبارتست از هر یک از مشترکین چنین ارائه کننده ای که از خدمات موضوع پروانه استفاده می کند.

۱.۲۰ کاربر رومینگ

از منظر یک ارائه کننده خدمات تلفن همراه در خارج کشور که قرارداد رومینگ بین المللی با دارنده پروانه منعقد کرده است، کاربر رومینگ عبارت است از هر یک از مشترکین چنین ارائه کننده خدمات تلفن همراهی که از خدمات موضوع پروانه در قلمرو فعالیت استفاده می کند.

۱.۲۱ خدمات ارزش افزوده

هر گونه خدمات مخابراتی و ارتباطات داده، بغیر از خدمات صوتی پایه در تلفن ثابت و تلفن همراه که در اختیار عموم قرار می گیرد.

۱.۲۲ خدمات صوتی پایه

یعنی خدمات مخابراتی که طی آن مکالمه دو طرفه همزمان، بوسیله شبکه تحت پروانه، انجام می شود، بدون آنکه - هیچگونه خدمات اضافی در رابطه با مکالمه دوطرفه هم زمان ارائه شود؛ و - هیچگونه حذف یا افزایش عمدی در محتوای اطلاعات مکالمه دو طرفه همزمان به عمل آید.

خدمات صوتی پایه، خدمات انتظار مکالمه و انتقال مکالمه را نیز در بر می گیرد.

۱.۲۳ درآمد خرده فروشی

عبارت از هرگونه درآمدهای ناخالص ناشی از ارائه هرگونه خدمات مخابراتی در چارچوب پروانه (به استثناء هرگونه مالیات فروش و یا سایر مالیاتهای ویژه ای که دارنده پروانه به نیابت از طرف دولت یا سایر مراجع قانونی برابر مقررات، وصول می نماید) و یا اجاره خطوط انتقال، که بطور مستقیم و یا از طریق واسطه و یا کاربران توسط مشترکین و یا کاربران پرداخت میشود.

۱.۲۴ درآمد

عبارت است از مبلغ (۱) درآمد خرده فروشی در طول سال قراردادی و (۲) درآمدهای اتصال متقابل وارده (شامل مابه التفاوت درآمدهای رومینگ داخلی و بین المللی) که عملاً در طول سال قراردادی توسط دارنده پروانه دریافت می شود، منهای هزینه های اتصال متقابل صادره (شامل هزینه های رومینگ داخلی و بین المللی) که توسط دارنده پروانه در طول مدت سال قراردادی پرداخت میشود. توضیح داده می شود که درآمدهای اتصال متقابل وارده و هزینه های اتصال متقابل صادره که باید در نظر گرفته شوند، شامل هیچگونه مالیات فروش و یا سایر مالیاتهایی که دارنده پروانه از طرف دولت یا هر مرجع عمومی دیگر ایصال می کند، نمی شود.

۱.۲۵ تسهیم درآمد

میزان سهم اعطاء کننده پروانه از محل درآمد در طول هر سال قراردادی که رقم آن در بند ۲-۱۱ تعیین شده است.

۱.۲۶ پیش پرداخت تسهیم درآمد طی سال اول قرارداد

مبلغی که بابت صدور پروانه فعالیت می بایستی به شرح بند ۱۲,۱ این پروانه توسط متقاضی پرداخت شود.

۱.۲۷ مبلغ تضمین شده تسهیم درآمد

حداقل مبلغ تسهیم درآمد که بشرح مندرج در بند ۲,۲ ماده ۱۱ باید در هر سال شمسی توسط دارنده پروانه به سازمان پرداخت شود.

۱.۲۸ مبلغ تسهیم درآمد

مبلغ تسهیم از درآمد در هر سال شمسی که از طریق اعمال درصد تسهیم درآمد طبق بند ۲ ماده ۱۱ بر درآمدهای مربوط به سال شمسی مربوطه تعیین می شود.

۱.۲۹ مبالغ اضافی

مبالغی که دارنده پروانه باید علاوه بر مبلغ تسهیم درآمد و مبالغ سالانه به سازمان پرداخت کند.

۱.۳۰ مقررات

عبارت از قوانین و مصوباتی که در حال حاضر لازم الاجرا بوده، و یا در هر زمان توسط مراجع قانونی کشور وضع شود، از جمله قانون برنامه پنج ساله چهارم و قانون وظایف و اختیارات وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات.

۱.۳۱ روزهای کاری

هر روز به غیر از روزهای جمعه، تعطیلات ملی و سایر روزهایی که بانکها

در آن روزها در ایران فعالیت تجاری به عمل نمی آورند.

۱.۳۲. ماخذ زمانی

مراد از اصطلاح « ماه » یک دوره ۹۲، ۰۳ و ۱۳ روزه طبق تقویم خورشیدی ایرانی و مراد از اصطلاح « سال » یک دوره ۱۲ ماهه می باشد.

۱.۳۳. فرکانسها

فرکانسهای رادیویی تعیین شده در پیوست شماره ۲ که طبق بند ۱، ۴، ۷، توسط سازمان به دارنده پروانه تخصیص داده شده است.

۱.۳۴. موافقتنامه پروانه

سند حاضر مشتمل بر ۵ پیوست.

ماده ۲. مقررات اعطای پروانه

به استناد تبصره ۳ ماده ۸ قانون وظایف و اختیارات وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات، مصوب مورخ ۸۲/۹/۳۰ مجلس محترم شورای اسلامی، تأییدیه مورخ ۸۲/۹/۱۹ شورای محترم نگهبان و ابلاغیه مورخ ۸۲/۹/۳۰ هیئت محترم وزیران و بند ۱ ماده ۶ اساسنامه سازمان تنظیم مقررات و ارتباطات رادیویی.

ماده ۳. مدت اعتبار و شرایط تمدید پروانه

۳.۱. مدت اعتبار

مدت اعتبار پروانه، پانزده (۱۵) سال از تاریخ لازم الاجرا شدن آن است.

مدت اعتبار پروانه در موارد ذیل، قبل از انقضای مدت، خاتمه خواهد یافت :

(الف) به محض اینکه وزارت و دارنده پروانه بطور کتبی در این خصوص به توافق برسند یا

(ب) در صورتیکه طبق مفاد موافقتنامه پروانه، به ویژه ماده ۱۹ آن (تعلیق و لغو)، پروانه لغو و یا مدت اعتبار آن کاهش یابد.

۳.۲ تمدید مدت اعتبار

(الف) وزارت می‌تواند پروانه را بنا به درخواست تقدیمی توسط دارنده پروانه به وزارت برای دو دوره پنج (۵) ساله تمدید کند، مشروط بر آنکه دارنده پروانه حداقل یک (۱) سال قبل از انقضای مدت اعتبار پروانه که حسب مورد ممکن است تمدید شده باشد، تمدید آن را درخواست کند.

(ب) مدت اعتبار در صورتی تمدید خواهد شد که در تمام مدت اعتبار اولیه پروانه با حسب اقتضا دوره تمدید شده مربوطه هیچگونه نقض عمده مواد و شرایط موافقتنامه پروانه توسط دارنده پروانه بطور قطعی احراز نشده باشد.

(ج) در صورتیکه نقض عمده مواد و شرایط موافقتنامه پروانه توسط دارنده پروانه طی مدت اعتبار اولیه پروانه با حسب اقتضاء، طی مدت تمدید شده بطور قطعی احراز شده باشد، سازمان اختیار خواهد داشت که در مورد تمدید مدت اعتبار پروانه تصمیم‌گیری کند.

(د) هرگونه تمدید مدت اعتبار پروانه ممکن است شامل اصلاحیه‌هایی در شرایط پروانه، به‌ویژه در موارد ذیل باشد :

۱. تغییرات در فناوریها :

۲. پذیرش پروتکل‌ها و کنوانسیونهای بین‌المللی توسط جمهوری اسلامی ایران

۳. سایر قوانین و مقرراتی که توسط مراجع جمهوری اسلامی ایران انتشار یافته است.

به منظور اجتناب از هرگونه شبهه، دارنده پروانه در صورت نارضایتی از چنین اصلاحاتی می تواند از قبول تمدید مدت اعتبار پروانه خودداری کند. دارنده پروانه نمی تواند هیچگونه ادعایی بر مبنای چنان اصلاحاتی را مطالبه کند.

۳.۳ روش تمدید پروانه

سازمان، پس از وصول درخواست کتبی تمدید مدت اعتبار پروانه، بوسیله انتشار آگهی در روزنامه رسمی و حداقل یک روزنامه کثیرالانتشار داخلی دیگر، موضوع درخواست را به هزینه دارنده پروانه به اطلاع عموم می رساند، که در آگهی موارد زیر درج خواهد گردید :

- دارنده پروانه تمدید مدت اعتبار پروانه را تقاضا کرده است.

- آدرس و مدت زمانی که ظرف آن هر شخص ثالث ذینفع می تواند نظرات خود را در مورد درخواست تمدید به صورت کتبی، ارسال کند، که این مدت کمتر از بیست (۲۰) روز و بیشتر از سی (۳۰) روز از تاریخ انتشار آگهی نخواهد بود.

سازمان باید ظرف مدت شش (۶) ماه از تاریخ وصول درخواست، تصمیم خود را مبنی بر قبول یا رد درخواست، و در صورت رد با ذکر دلایل، به اطلاع دارنده پروانه برساند. عدم اقدام سازمان در ابلاغ تصمیم به دارنده پروانه ظرف مدت شش (۶) ماه به این معنی تلقی خواهد شد که سازمان تصمیم گرفته که تمدید را بپذیرد. سازمان همچنین باید به هزینه دارنده پروانه تصمیم خود را از طریق انتشار آگهی در روزنامه رسمی و حداقل یک روزنامه کثیرالانتشار داخلی دیگر به اطلاع عموم برساند.

۳.۴ مقررات کلی تمدید

(الف) هر نحو اشاره به مدت اعتبار در این پروانه، متضمن هر مدت تمدیدی است که طبق ماده ۳ این موافقتنامه اعطاء می‌گردد، مگر اینکه متن نحو دیگری را مقرر نماید.

(ب) به محض انقضای مدت اعتبار پروانه (از جمله در صورت لغو پروانه) کلیه تسهیلات و تجهیزاتی که به منظور ایجاد یا بهره‌برداری از شبکه موضوع پروانه و ارائه خدمات موضوع پروانه، توسط دارنده پروانه خریداری شده کماکان در ملکیت دارنده پروانه باقی خواهد ماند.

(ج) توافق می‌شود که تمدید دو دوره پنج ساله نخست مندرج در بند ۳،۲ (ب) مستلزم پرداخت هزینه مجدد تحصیل پروانه نخواهد بود. (از جمله مبلغ حق امتیاز صدور پروانه در این موافقتنامه) به منظور اجتناب از هرگونه شبهه، تصریح می‌شود که (۱) مفاد این موافقتنامه پروانه در خصوص تسهیم درآمد بدون تغییر باقی خواهد ماند، مگر آنکه طرفین به نحو دیگری توافق کنند و (۲) در موردی که حسب درخواست کتبی دارنده پروانه، در موقع تمدید، حدود شمول پروانه و خدمات موضوع پروانه گسترش یافته یا تغییر نماید، سازمان می‌تواند وجوهی را بابت آن مطالبه کند.

(د) بر حسب (۱) پایان مدت پروانه و عدم تمدید مدت پروانه (۲) پایان اولین دوره پنج ساله تمدید پروانه و عدم تمدید برای دوره پنج ساله دیگر (۳) پایان دومین دوره پنج ساله تمدید پروانه، و یا حالات دیگر براساس بند د ماده ۴-۲-۱۹ اقدام خواهد گردید.

ماده ۴. ماهیت پروانه و انتقال پروانه به غیر

پروانه مختص دارنده پروانه بوده و او حق ندارد بدون اجازه کتبی و قبلی سازمان به هیچ طرف ثالثی اعم از شخصیت حقیقی و حقوقی و حتی به

شرکتهای وابسته، تابعه یا مادر دارنده پروانه خود به هر صورت قابل تصور انتقال، اجاره و یا وکالت منتقل نماید. تأکید می‌شود که ارائه خدمات موضوع پروانه از طریق شرکتهای مخابرات استانی و سایر شرکتهای زیرمجموعه بلامانع می‌باشد.

درخواستهای انتقال پروانه باید طبق ماده ۴ توسط دارنده پروانه به صورت کتبی باشد. چنانچه سازمان ظرف مدت ۶ ماه پس از وصول درخواست، نسبت به تقاضای انتقال به‌طور کتبی مخالفت نکند، این امر موافقت یا درخواست انتقال تلقی خواهد شد.

دارنده پروانه باید تضمین کند ذینفع هر انتقالی که توسط سازمان مورد تأیید قرار گرفته باشد، کلیه مفاد موافقت‌نامه پروانه را رعایت خواهد کرد. دارنده پروانه نباید به هیچوجه حقوق، منافع یا تعهدات موضوع موافقت‌نامه پروانه را به تعویق بیندازد.

ماده ۵. شرایط دارنده پروانه

۱. ۵ شکل قانونی

دارنده پروانه شرکت سهامی مخابرات ایران است که تحت شماره ۳۲۵۰۸۱ در ایران به ثبت رسیده است دارنده پروانه همواره در طول مدت اعتبار پروانه، شکل قانونی یک شرکت ثبت شده ایرانی را حفظ خواهد کرد.

۲. ۵ سهامداری و حق رأی

در تاریخ امضای پروانه سهامدار و حق رأی سهامداران دارنده پروانه بنحو مندرج در پیوست شماره ۱ می‌باشد.

۱، ۲، ۵- در صورت داشتن سهامدار خارجی، سهام شرکتهای ایرانی که

پروانه فعالیت شرکت مخابرات ایران / ۶۹

صددرد سهام آنها متعلق به شخصیت‌های حقیقی و حقوقی ایرانی است، نباید از ۵۱ درصد (پنجاه و یک درصد) سهام کل شرکت دارنده پروانه کمتر باشد.

۵,۲,۲- هرگونه تغییری که به میزان پنج (۵) درصد یا بیشتر به نحوه سهامداری و یا حق رأی دارنده پروانه تأثیر بگذارد، باید دو (۲) ماه قبل طی اطلاعیه‌ای به سازمان اعلام شود.

۵,۲,۳- هرگونه تغییر در درصد سهام یا حق رأی ارائه‌کنندگان خدمات مخابراتی در سرمایه سهامی دارنده پروانه مستلزم کسب قبلی مجوز کتبی سازمان خواهد بود. نام ارائه‌کنندگان خدمات مخابراتی در پیوست ۱ قید گردیده است.

۵,۲,۴- هرگونه تغییر یا عملیاتی که منجر به تغییر کنترل دارنده پروانه شود، مستلزم کسب اجازه کتبی قبلی از سازمان خواهد بود.

از نقطه نظر این پروانه کنترل یک شخص نسبت به شخص دیگر هنگامی محرز است که شخص اول، بطور مستقیم یا غیرمستقیم، مالک بیش از ۵۰ درصد از سرمایه سهامی و یا حق رأی شخص دوم باشد، یا شخص اول، بطور مستقیم یا غیرمستقیم، عملاً توانایی تصمیم‌گیری قانونی در مورد عملیات شخص دوم را داشته باشد.

۵,۲,۵- درخواستهای تغییر سهامداری باید به صورت کتبی و توسط دارنده پروانه و سهامداران مربوطه امضاء شود. در صورتیکه سازمان کتباً با یک درخواست تغییر پیشنهادی ظرف مدت سه (۳) ماه بعد از وصول درخواست آن مخالفت نکند، چنین تلقی خواهد شد که درخواست قبول شده است.

مخالفت سازمان در مورد تغییر پیشنهادی باید مبتنی بر دلایل مشروع باشد.

۵,۲,۶- بمنظور اجتناب از هرگونه شبهه، واژه «تغییر»، مندرج در بند ۵,۲,۲ می‌تواند از انتقال سهام یا از هرگونه عملیات دیگری که بر حقوق

سهامداران دارنده پروانه تأثیر بگذارد، از قبیل (ولی نه محدود به) افزایش یا کاهش سرمایه سهامی، ایجاد سهام با حق رأی متفاوت یا هرگونه تجدید ساختار سرمایه سهامی دارنده پروانه ناشی شود.

۵,۲,۷- بدینوسیله تصریح می شود که مفاد مندرج در بند ۵,۲ این پروانه باعث ایجاد محدودیت در حق سهامداران دارنده پروانه جهت وثیقه گذاردن یا ایجاد تعهد برای سهام یا حق رأی در سهام دارنده پروانه نخواهد شد. معهداً بمنظور اجتناب از هرگونه شبهه، تصریح می شود که هرگونه واگذاری یا انتقال سهام، حسب مورد، منوط به اعلام مراتب با کسب مجوز بر طبق مفاد بند ۵,۲ این پروانه خواهد بود.

۵,۲,۸- هرگونه کاهش در درصد سهام تحت تملک نهادها و اتباع ایرانی از سرمایه سهامی دارنده پروانه، مستلزم کسب مجوز کتبی از سازمان خواهد بود ولی در صورتیکه دارنده پروانه در لیست بازار بورس سهام ایران قرار داشته باشد، فروش سهام سرمایه ای دارنده پروانه توسط اشخاص و اتباع ایرانی از طریق بازار بورس سهام نیازی به کسب قبلی مجوز کتبی سازمان نخواهد داشت.

۳. ۵ فعالیتهای ممنوع

دارنده پروانه حق نخواهد داشت که بطور مستقیم یا غیرمستقیم مالک سرمایه سهامی حق رأی شرکتهایی که دارای پروانه برای بهره برداری و یا ارائه خدمات هرگونه شبکه های خدمات مخابراتی موضوع پروانه اعم از تلفن ثابت، تلفن همراه و انتقال داده باشد و هیچیک از شرکت های مذکور نیز نباید بطور مستقیم مالک سرمایه سهامی و یا حق رأی در دارنده پروانه باشند. بدینوسیله اعلام و موافقت می شود که دارنده پروانه حداکثر ظرف مدت دو (۲) سال از تاریخ صدور پروانه نسبت به تعیین تکلیف کلیه سهام خود در

شرکت مشارکتی سیار اصفهان (MTCE) اقدام کند. بطوریکه مفاد عدم مالکیت سهمی حق رأی دارنده پروانه در شرکت مذکور کاملاً رعایت گردد. بدیهی است در صورت عدم اقدام لازم ظرف مدت مذکور تخلف محسوب گردیده و مشمول شرایط ماده ۱۹ خواهد گردید.

ماده ۶. صدور پروانه‌های جدید و رقابت

۶.۱ پروانه‌های جدید

صدور این پروانه هیچ گونه محدودیتی را برای صدور پروانه‌های دیگر در زمینه موضوع فعالیت پروانه برای سازمان ایجاد نمی‌کند.

۶.۲ رقابت میان ارائه کنندگان خدمات مخابراتی

هر پروانه جدید اعطایی توسط سازمان برای ایجاد و بهره‌برداری از خدمات موضوع پروانه در قلمرو فعالیت طی مدت اعتبار پروانه باید حاوی مواد و شرایطی باشد که بطور اساسی معادل مواد و شرایطی است که در مورد دارنده پروانه قابل اعمال می‌باشد (بجز در مورد مبالغ)، معیناً سازمان به سطح مبالغ لازم‌التأدیه توسط شرکت کننده جدید توجه خواهد نمود تا آنکه شرایط حاکم بر بازار و توسعه رقابت سالم در داخل قلمرو فعالیت را امکان‌پذیر سازد.

ماده ۷. شرایط ایجاد و بهره‌برداری از شبکه موضوع پروانه

۷.۱ استانداردها و مشخصات تجهیزات

(الف) دارنده پروانه باید به کاربران اجازه دهد که هرگونه تجهیزات پایانه

را از دارنده پروانه یا هر شخص ثالثی خریداری یا اجاره کنند. در صورتیکه هر تجهیزات پایانه ای، صدمه عمده به عملکرد صحیح شبکه موضوع پروانه وارد کند یا به نظر برسد که احتمالاً وارد خواهد کرد، دارنده پروانه می تواند پس از بازبینی شبکه موضوع پروانه، واقعه را به سازمان گزارش نماید، که در آن صورت سازمان در صورت تشخیص اعتبار نامه تجهیزات مورد بحث را معلق نموده و مسترد خواهد نمود و دستور یا اجازه قطع ارتباط تجهیزات مزبور به شبکه موضوع پروانه را صادر خواهد نمود. در شرایط اضطرار هر گاه یکی از تجهیزات موصوف صدمه جدی به کارکرد صحیح شبکه موضوع پروانه وارد کند و یا احتمال برود که به کارکرد صحیح شبکه موضوع پروانه صدمه وارد می کند، دارنده پروانه می تواند رأساً نسبت به قطع ارتباط تجهیزات مورد بحث اقدام نموده یا دستور لازم در مورد قطع ارتباطات تجهیزات مورد بحث را صادر کند، مشروط بر آنکه دارنده پروانه سازمان را قیداً از اتخاذ چنین اقدامی آگاه نموده و از تصمیمات یا دستورات بعدی سازمان در این مورد متابعت کند.

(ب) دارنده پروانه باید اطمینان حاصل کند که تمامی تجهیزات و استانداردهای فنی مرتبط با کارکرد شبکه موضوع پروانه، و از جمله از لحاظ سازگاری الکترومغناطیسی و امنیتی آنها با کلیه قواعد و استانداردهای نظارتی قابل اعمال در مورد سیستمها و نیز کلیه مقررات، استانداردها و توصیه های کلیه سازمانهای ذیربط، از جمله و نه محدود به اتحادیه بین المللی مخابرات مطابقت دارد.

۷.۲ شبکه انتقال

۷.۲.۱ شبکه زیر ساخت مادر

(الف) به موجب قانون، ایجاد و بهره برداری از « شبکه زیر ساخت مادر »،

در انحصار بخش دولتی می‌باشد. بنابراین دارنده پروانه حق نخواهد داشت که برای بهره‌برداری از شبکه موضوع پروانه مبادرت به ایجاد شبکه انتقال در زیرساخت مادر کند و باید خطوط انتقال و تسهیلات مربوط به شبکه زیرساخت مادر را از ارائه‌کننده خدمات مخابراتی مجاز دولتی اجاره نماید. ارائه‌کننده خدمات مخابراتی مجاز دولتی به دارنده پروانه اجازه خواهد داد که بمنظور ارائه خدمات موضوع پروانه به شبکه‌های انتقال در زیرساخت مادر دسترسی یابد.

(ب) هرگونه درخواست برای اجاره خطوط انتقال در شبکه زیر ساخت مادر «درخواست اجاره» باید بطور کتبی توسط دارنده پروانه به ارائه‌کننده خدمات مخابراتی مجاز دولتی تسلیم گردد. درخواست اجاره می‌بایستی، نوع خط انتقال، حداقل نیازهای خدماتی (ظرفیت، کیفیت) و تاریخی که خط انتقال مذکور باید در اختیار دارنده پروانه قرار گیرد، قید شود.

(پ) ظرف مدت سی (۳۰) روز پس از وصول درخواست اجاره ارائه‌کننده خدمات مخابراتی مجاز دولتی باید (۱) اعلام دارد که آیا این خط انتقال، موجود است و یا حسب مورد، در آینده موجود خواهد بود، و (۲) در صورتی که خط انتقال موجود بوده یا در آینده ایجاد خواهد شد. می‌بایستی مبلغ اجاره را براساس آخرین تعرفه‌های مصوب کمیسیون به دارنده پروانه اعلام نماید. (ت) هرگونه مشکل در اجرای مقررات فوق و از جمله حسب مورد مشکلات در اجرای موافقتنامه‌های اجاره می‌تواند توسط هر یک از طرفین به سازمان ارجاع شود. بدیهی است تصمیم سازمان برای طرفین لازم‌الاجرا است.

(ث) دارنده پروانه در مورد تمامی پروژه‌های گسترش و تقویت شبکه انتقال توسط ارائه‌کننده خدمات مخابراتی مجاز دولتی مورد مشاوره قرار خواهد گرفت و موضوع به وی اطلاع داده خواهد شد. این پروژه‌ها باید

نیازمندیهای شبکه انتقال دارنده پروانه در (کوتاه مدت، میان مدت و بلندمدت) را مد نظر قرار دهد تا آنکه برای توسعه و کیفیت خدمات دارنده پروانه وقفه و مانعی ایجاد نکنند.

۷.۲.۲ شبکه غیر زیرساخت مادر

دارنده پروانه می تواند به منظور برقراری ارتباط بین تجهیزات مختلف شبکه موضوع پروانه (از جمله در محل نقاط اتصال متقابل) شبکه انتقال کابلی یا رادیویی، به غیر از شبکه زیرساخت مادر احداث نماید.

۷.۲.۳ اجاره ظرفیت انتقال

دارنده پروانه تعهد می کند که حسب درخواست ارائه کنندگان خدمات مخابراتی دیگر، در صورتیکه از لحاظ فنی امکانپذیر باشد، ظرفیت انتقال در شبکه غیر زیرساخت مادر را اجاره دهد در کلیه موارد تعرفه های اجاره براساس مصوبات کمیسیون خواهد بود.

دارنده پروانه موظف است در یک زمان منطقی نسبت به تأمین انتقال مورد نیاز سایر دارندگان پروانه در شبکه غیر زیرساخت مادر در قالب یک قرارداد اجاره که در آن کلیه شرایط قرارداد و تعرفه اجاره مشخص گردیده، اقدام نماید. در صورت هرگونه اعتراض طرفین می توانند موضوع را نزد سازمان مطرح نمایند.

دارنده پروانه موظف است در طرحهای توسعه شبکه انتقال غیر زیرساخت مادر در برنامه های کوتاه مدت، میان مدت و بلند مدت پس از دریافت اطلاعات مورد نیاز از سایر دارندگان پروانه خدمات مخابراتی پیش بینی های لازم را به عمل آورد.

۷.۳ فرکانسها

۷.۳.۱ فرکانسهای اختصاصی برای سیستم های دسترسی

سازمان، بدینوسیله، حق استفاده انحصاری از فرکانسهای رادیویی تعیین شده در پیوست ۵ را در تمام طول مدت اعتبار پروانه، صرفاً به منظور ارائه خدمات موضوع پروانه، به دارنده پروانه اعطاء می کند. دارنده پروانه مجاز به استفاده از سایر باندهای فرکانسی نمی باشد. دارنده پروانه تضمین می کند در صورت استفاده از هرگونه باند فرکانسی خارج از محدوده های مشخص شده مشمول جریمه مشخص شده در بند ۱۸،۳ خواهد شد.

۷.۳.۲ تحویل فرکانسهای پاک

(الف) سازمان تضمین می کند که فرکانسهای اختصاص داده شده در پیوست شماره ۲ در تاریخ لازم الاجرا شدن از هرگونه تداخل عمده یا استفاده توسط هر شخص ثالثی عاری می باشد. دارنده پروانه متعاقب تاریخ لازم الاجرا شدن موافقتنامه از یک شرکت متخصص مستقل خواهد خواست که با اعمال بررسیهای مقتضی وجود و مطابقت فرکانسهای اختصاص داده شده یا شرایط فوق الذکر را مورد بررسی قرار دهد و احراز کند. سازمان از نتایج این بررسی مستحضر خواهد شد، و دارنده پروانه اطمینان حاصل خواهد کرد که نمایندگان سازمان به هرگونه داده و اطلاعاتی که توسط شرکت متخصص مستقل فوق الاشاره جمع آوری نموده است دسترسی خواهند داشت و عدم انتشار آن، به غیر را تضمین می نماید. دارنده پروانه، سازمان را از هرگونه تداخل عمده یا استفاده اشخاص ثالث از فرکانسهای مذکور با ارائه مستندات لازم مبنی بر تداخل عمده و یا استفاده مزبور، ظرف مدت یکصد و بیست (۱۲۰) روز پس از تاریخ لازم الاجرا شدن مطلع خواهد کرد و در

صورتیکه ظرف مدت مقرر فوق چنین اطلاعیه ای به سازمان واصل نشود، چنین تلقی خواهد شد که فرکانس اختصاص داده شده در زمان لازم اجرا شدن از هرگونه تداخل عمده و یا استفاده شخص ثالث آزاد و عاری می‌باشند. (ب) در صورت ابلاغ هرگونه تداخل عمده یا استفاده شخص ثالث از فرکانس اختصاص داده شده بنحو مقرر در بند (الف) فوق «تداخل ابلاغ شده»، سازمان بلافاصله اقدامات مقتضی برای کسب اطمینان از توقف تداخل ابلاغ شده ظرف مدت شصت (۶۰) روز اقدام خواهد کرد.

(پ) در صورت کشف هر گونه تداخل عمده با استفاده غیر مجاز از فرکانسهایی که به دارنده پروانه اختصاص داده شده بعد از دوره یکصد و بیست (۱۲۰) روزه، دارنده پروانه، سازمان را بلافاصله از موضوع مطلع خواهد کرد. سازمان بلافاصله اقدامات مقتضی را برای کسب اطمینان از اینکه تداخل ابلاغ شده ظرف مدت شصت (۶۰) روز اقدام خواهد کرد.

(ت) دارنده پروانه متعهد است حداکثر ظرف مدت یک ماه پس از صدور پروانه کلیه باندهای فرکانسی مورد استفاده توسط دارنده پروانه خارج از باندهای ذکر شده در پیوست شماره ۵ را تخلیه نماید. در صورت عدم تخلیه باند فرکانسی غیر مجاز براساس پیوست شماره ۵، دارنده پروانه باید فوراً باند غیر مجاز را تخلیه نموده و در مدت استفاده از باند غیر مجاز ملزم به پرداخت جرایم مطابق بند ۱۸،۳ خواهد شد.

۷.۳.۳ فرکانسهای میکروویو

باندهای فرکانس میکروویو که توسط سازمان اعلام می‌گردد، برای برآورده کردن نیازهای انتقال شهری و بین شهری شبکه موضوع پروانه غیر از محدوده شبکه زیرساخت مادر، در دسترس خواهند بود. فرکانسهای انتقال توسط سازمان براساس نیاز، منوط به در دسترس بودن فرکانس انتقال مورد

نظر به دارنده پروانه واگذار خواهند شد. بعنوان یک قاعده کلی، واگذاری فرکانسهای انتقال ظرف مهلت دو (۲) ماه پس از درخواست کتبی از سازمان صورت خواهد پذیرفت. لازم به ذکر است که در رابطه با فرکانسهای مایکروویو فقط در محدوده جغرافیایی ذکر شده در مجوز یا پروانه بهره‌برداری از شبکه رادیویی اخذ شده، سازمان عدم تداخل را تضمین می‌نماید.

۴.۳.۷ فرکانسهای اضافی

دارنده پروانه می‌تواند طی درخواستهایی کتبی خواستار فرکانسهای اضافی به منظور ارائه خدمات موضوع پروانه شود. سازمان ظرف مدت دو (۲) ماه از تاریخ وصول درخواست پاسخ خود را بطور کتبی اعلام خواهد نمود و دارنده پروانه را از تصمیم خود مطلع خواهد کرد. عدم ابلاغ تصمیم طی این مدت به عنوان موافقت به واگذاری فرکانسهای مورد درخواست تلقی خواهد شد. به منظور رفع هرگونه ابهام، تصریح می‌شود که راه اندازی شبکه رادیویی و بهره‌برداری از باند فرکانس مذکور منوط به اخذ پروانه بهره‌برداری از سازمان می‌باشد.

۵.۳.۷ تغییر طرح ملی فرکانس

در صورت تغییر طرح ملی فرکانس، ممکن است که فرکانسهای واگذاری به دارنده پروانه تغییر یابد، که در اینصورت دارنده پروانه (۱) پیشاپیش از تغییرات پیشنهادی در طرح ملی فرکانس که ممکن است بر فرکانسهای واگذاری به دارنده پروانه تأثیر گذارد، مطلع خواهد شد و (۲) کلیه تدابیر لازم را برای هماهنگی با طرح ملی فرکانس تغییر یافته به عمل خواهد آورد. هر گونه هزینه متعارفی که دارنده پروانه به طور مستقیم در نتیجه تغییر در فرکانس، (به میزانی که نهایتاً توسط سازمان تعیین

می‌شود)، متحمل شود، با مبلغ تضمین شده تسهیم درآمد تهاتر خواهد شد.

۷.۳.۶ استفاده مطلوب از فرکانسها

روشی که دارنده پروانه از فرکانسهای اختصاص داده شده به خود استفاده میکند و سطح قدرتی که این فرکانسها در آن حد مورد استفاده قرار میگیرند مشمول مقررات قانونی و نظارتی قابل اعمال خواهد بود و در این روش باید ضرورت کسب اطمینان از هماهنگی فرکانس ملی مد نظر قرار گیرد تا بدین ترتیب بازدهی مطلوب در استفاده از طیف فرکانسهای رادیویی حاصل گردد، از تداخل زیانبار به سایر شبکه‌ها، خدمات یا تجهیزات برقی اعم از آنکه مربوط به مخابرات باشند یا نباشند، اجتناب شود، و سلامت عموم جامعه مورد حمایت قرار گیرد.

علاوه بر آن، سازمان در هر زمان طی مدت موافقت‌نامه پروانه، می‌تواند شرایطی را راجع به استفاده از فرکانسها یا میزان قدرت فرکانسهایی که در مورد کل یا بخشی از قلمرو موضوع پروانه می‌تواند استفاده شود، وضع کند و دارنده پروانه ملزم به تبعیت از آن خواهد بود.

۷.۳.۷ تداخلات

در صورت بروز تداخلات فرکانس میان دو یا چند ارائه‌کنندگان خدمات مخابراتی، طرفهای ذیربط باید ظرف مدت هفت (۷) روز کاری از تاریخی که تداخل برای نخستین بار کشف گردیده است، سازمان را از تاریخ و مکان وقوع تداخل و شرایط موجود مطلع نمایند. پس از آن طرفهای ذیربط باید ظرف مدت سه (۳) هفته از تاریخی که وقوع تداخل برای نخستین بار مورد توجه قرار گرفته اقدام مقتضی به منظور رفع تداخل مورد بحث بکار بندند و سازمان را از اقدامات خود مطلع نمایند. در مواردی که سازمان اقدامات

مذکور را کافی نداند، حق خواهد داشت طرفهای ذیربط را ملزم کند که اقدامات مقتضی دیگری را به عمل آورند.

۴. ۷ اتصال متقابل

۱. ۴. ۷ حق اتصال متقابل، حق دسترسی و وظیفه تامین

اتصال متقابل و دسترسی

دارنده پروانه حق خواهد داشت که شبکه موضوع پروانه را به کلیه شبکه‌های مخابراتی دارای پروانه در جمهوری اسلامی ایران به‌طور متقابل متصل کند و به‌منظور ارائه خدمات موضوع پروانه، به تمامی شبکه‌های مخابراتی دارای پروانه دسترسی داشته باشد.

دارنده پروانه متعهد است که اتصال متقابل کلیه شبکه‌های مخابراتی دارای پروانه را به شبکه موضوع پروانه اجاره دهد، و دارنده پروانه باید به هر طرف ذینفع دارای پروانه قانونی اجازه دسترسی به شبکه موضوع پروانه به‌منظور ارائه خدمات مخابراتی را بدهد. اتصال متقابل براساس موافقتنامه‌ای که توسط طرفهای ذیربط منعقد می‌شود، فراهم خواهد گردید. در صورت بروز هرگونه اشکال و یا اختلاف در این مورد هر یک از طرفین می‌تواند موضوع را جهت اخذ تصمیم نزد سازمان مطرح کند.

معهدا حقوق و تعهدات فوق در موارد زیر اعمال نخواهد شد :

الف) بموجب قانون منع شده باشد ؛

ب) در نتیجه مشخصات فنی اعلام شده توسط سازمان یا محدودیت‌های فنی، غیر ممکن شده باشد ؛

پ) منجر به ورود خسارت به شبکه موضوع پروانه یا ورود خسارت به شبکه مخابراتی دارای پروانه دیگری شود.

در تمامی موارد، مواد و شرایط اتصال متقابل و دسترسی به شبکه‌ها باید دقیقاً با قوانین و مقررات منطبق بوده و بر مبنای هزینه انجام شده، غیر تبعیض آمیز بوده و با حفظ رقابت عادلانه انطباق داشته باشد. در صورت بروز هرگونه اشکال و اختلاف در این مورد هر یک از طرفین می‌تواند موضوع را جهت اخذ تصمیم نزد سازمان مطرح نماید.

۲.۴.۷ روش درخواست اتصال متقابل یا دسترسی

دارنده پروانه باید فوراً نسخه‌ای از درخواست اتصال متقابل یا دسترسی را که خود ممکن است درخواست نموده و یا تقاضایی را که دریافت کرده است، برای سازمان ارسال نماید. دارنده پروانه و طرف ذیربط از تاریخ وصول درخواست اولیه دو (۲) ماه فرصت خواهند داشت که به‌طور مستقل، در مورد قراردادی کتبی که حسب اقتضاء جزئیات مواد و شرایط اتصال متقابل و دسترسی در آن شرح داده می‌شود، مذاکره کنند.

در صورتیکه طرفین ظرف این مدت، قراردادی کتبی به امضا نرسانند، هر یک از طرفین می‌تواند موضوع را نزد سازمان مطرح کند، که در این صورت مرجع مذکور به طرف دیگر اجازه خواهد داد که ظرف مدت سه (۳) هفته از تاریخ ارجاع موضوع به وی، اظهارات خود را بیان نماید.

ظرف مدت دو (۲) هفته از وصول چنین اظهاراتی یا در صورت فقدان اظهارات، ظرف دو (۲) هفته پس از انقضای مدت دو (۲) هفته ای فوق‌الذکر، سازمان در مورد اینکه آیا درخواست اتصال متقابل یا دسترسی واجد شرایط مقرر در ماده ۵-۷ می‌باشد و یا نه، و در صورت واجد شرایط بودن، در مورد مواد و شرایط اتصال متقابل یا دسترسی اتخاذ تصمیم خواهد کرد.

۳. ۴. ۷ تعرفه اتصال متقابل

تعیین تعرفه مبادله ترافیک و شرایط در اتصال متقابل بر مبنای توافق ارائه‌کنندگان خدمات مخابراتی است اما در صورت عدم دستیابی به توافق، تا زمان توافق شرایط اتصال متقابل با شبکه شرکت خدمات ارتباطی ایرانسل (اپراتور دوم تلفن همراه کشور) براساس شرایط و ضوابط مندرج در پروانه فعالیت شرکت خدمات ارتباطی ایرانسل (پیوست ۵ موافقتنامه مذکور) می‌باشد و جدول اتصال متقابل مندرج در پیوست ۲ بین دارنده پروانه و سایر ارائه‌کنندگان خدمات مخابراتی طبق شرایط مندرج در بخش ۷ شرایط اتصالات متقابل برای دارنده پروانه و دیگر ارائه‌کنندگان خدمات مخابراتی لازم‌الاجرا خواهد بود.

تصریح می‌شود که قیمت‌های مندرج در شرایط اتصال متقابل برای نخستین دو سال اول از تاریخ صدور پروانه مورد تضمین قرار گیرد؛ به این معنا که قیمت‌های مذکور نباید طی دو سال اول قراردادی توسط هیچ طرف یا مقامی (از جمله سازمان) تغییر یابد، مگر با موافقت رسمی دارنده پروانه بعد از دو سال اول و عدم توافق، سازمان می‌تواند قیمت‌ها و درصدهای مربوط به اتصال متقابل که را تعیین کند و تصمیم سازمان برای طرفین لازم‌الاجراست. تأکید می‌شود که تعرفه انتقال ترافیک از طریق شبکه زیرساخت مادر (ترافیک بین شهری و بین الملل) براساس تعرفه‌های مصوب کمیسیون تنظیم مقررات ارتباطات خواهد بود.

۵. ۷ شماره‌گذاری

بلوکهای شماره که از تاریخ لازم‌الاجرا شدن پروانه و برای طول مدت اعتبار پروانه به دارنده پروانه تخصیص می‌یابد، به شرح پیوست ۳ است. دارنده پروانه می‌تواند در صورت نیاز برای استفاده از ظرفیت‌های اضافی

شماره‌گذاری و در چارچوب پروانه تقاضای خود را با ذکر دلایل کافی به سازمان ارائه نماید.

دارنده پروانه باید، حداقل سه (۳) ماه قبل از تاریخ مورد نیاز برای اجرا نسبت به ارسال درخواست کتبی برای بلوکهای تکمیلی شماره‌های مورد نیاز جهت بهره‌برداری مناسب از شبکه موضوع پروانه اقدام نماید.

دارنده پروانه می‌تواند جهت استفاده بهینه از ظرفیت شماره‌گذاری درخواست کاهش بلوک‌های تخصیصی را از سازمان کند که در این صورت باید حداقل سه (۳) ماه قبل از تاریخ اجرا مراتب کتباً به سازمان اعلام گردد. سازمان باید هر درخواست برای بلوکهای شماره‌ها را ظرف دو (۲) ماه از تاریخ دریافت درخواست بررسی کند، و باید تصمیم خود دائر بر اعطا یا اصلاح درخواست را به دارنده پروانه اطلاع داده، دلایل آن را بیان دارد. عدم ابلاغ تصمیم ظرف این مدت به معنی قبول تخصیص بلوکهای شماره‌های مورد درخواست تلقی خواهد شد.

سازمان در صورت لزوم جهت تجدید ساختار طرح تخصیص شماره، باید با دارنده پروانه و سایر ارائه‌کنندگان خدمات مخابراتی مشورت کند.

بلوکهای شماره‌های تخصیص یافته توسط سازمان و شماره‌های فردی تخصیص یافته توسط دارنده پروانه بخشی از منابع ملی تلقی خواهند شد به نحوی که مالکیت آنها هنگامیکه تخصیصی صورت می‌پذیرد، منتقل نمی‌شود. مع‌هذا، تخصیص موجب انتقال حق جاری استفاده می‌گردد، و انتظار می‌رود که چنانچه استرداد یا تغییر شماره‌های تخصیص یافته لازم آید، یک دوره اطلاعیه معقول در نظر گرفته شود.

دارنده پروانه باید با دارندگان پروانه‌های دیگر در خصوص حمل شماره تا آنکه خدمات انجام شود همکاری کند.

دارنده پروانه موظف است حق استفاده از ظرفیت‌های شماره‌گذاری

تخصیص داده شده براساس تعرفه‌های مصوب سازمان را به سازمان پرداخت نمایند.

۶.۷ دسترسی به زمین یا ساختمان / دسترسی به نقاط بلند

دارنده پروانه حق خواهد داشت که درخواست دسترسی به زمینها یا ساختمانهای تحت تملک خصوصی یا عمومی به منظور ایجاد بهره‌برداری و یا نگهداری شبکه موضوع پروانه را بنماید.

چنین درخواستهایی باید در صورت اقتضا به مرجع عمومی عهده‌دار حوزه عمومی مربوطه یا به مالک ملک خصوصی تقدیم شود. به منظور مساعدت به دارنده پروانه در برخورد‌های وی با طرفهای ذیربط، سازمان نامه‌ها یا گواهی‌های حمایتی لازم به دارنده پروانه تسلیم خواهد کرد.

دارنده پروانه در اعمال هرگونه حقوق دسترسی اعطاء شده به وی باید کلیه قوانین و مقررات لازم‌الاجراء خصوصاً مقررات ناظر بر برنامه‌ریزی شهری و حفاظت از محیط زیست را تبعیت کند. دارنده پروانه به ویژه، باید در جهت حفظ و در صورت اقتضاء اعاده وضعیت اصلی زمین یا ساختمانی که تحت تأثیر عملیات قرار می‌گیرد اقدامات معقول خود را بکار بندد.

دارنده پروانه حق دسترسی به کلیه نقاط مرتفع مورد استفاده سایر ارائه‌کنندگان خدمات مخابراتی را، به شرط رعایت انطباق مقررات مربوط به طیف فرکانسی، را خواهد داشت، موافقتنامه‌های مربوط به نصب اشتراکی تجهیزات یا تسهیم تجهیزات نقاط مرتفع باید در قراردادهای کتبی به امضای طرفین برسد. سازمان، در رسیدگی و حل و فصل اختلافات فی‌مابین طرفها که ناشی از موافقتنامه‌های موصوف باشد، از صلاحیت انحصاری برخوردار خواهد بود.

هرگونه تعهداتی که در خصوص تأمین فضا و یا امکانات فنی و سایر

موارد جهت استفاده سایر دارندگان پروانه به عهده شرکت مخابرات ایران و یا شرکتهای زیرمجموعه بوده است، کماکان بقوت خود باقی است و هرگونه تغییر در انجام این تعهدات منوط به اخذ موافقت سازمان می باشد.

۷.۷ تعهدات توسعه و اجرا

دارنده پروانه موظف است از تاریخ صدور پروانه براساس مفاد پیوست ۴ نسبت به توسعه و اجرا در حوزه خدمات موضوع پروانه و زمانبندی مشخص شده در چارچوب شرایط و ضوابط این پروانه اقدام نماید. هرگونه تغییر در تعهدات مذکور و یا زمانبندی اجرای آن مستلزم اخذ موافقت کتبی از سازمان می باشد. درخواست تغییرات می بایستی حداقل ۳ (سه) ماه قبل از تاریخ سررسید تعهدات مذکور را بصورت کتبی به سازمان ارسال کند و سازمان حداکثر یک ماه پس از وصول درخواست تصمیم خود را به دارنده پروانه اعلام می نماید. عدم ابلاغ این تصمیم ظرف مدت مذکور بمنزله قبول تغییرات می باشد.

۷.۸ نگهداری و پشتیبانی

دارنده پروانه باید همواره دارای سیستمی کارآمد برای نگهداری و پشتیبانی شبکه های موضوع پروانه بوده و تجهیزات لازم برای این منظور، شامل سخت افزار و نرم افزار را دارا باشد. تأکید می شد که مسئولیت نگهداری و پشتیبانی کلیه نقاط شبکه های موجود بعهدہ دارنده پروانه است و مشمول پرداخت هزینه USO از طرف دولت و یا سازمان نمی شود.

تبصره: در کلیه نقاط موجود دارنده پروانه مکلف به ارائه خدمات با سطح کیفیت مطلوب می باشد.

ماده ۸. ارائه خدمات موضوع پروانه

۸.۱ دسترسی به خدمات

خدمات موضوع پروانه باید بی وقفه، به صورت بیست و چهار ساعت در شبانه روز و هفت روز در هفته فراهم باشد. مگر در مواردیکه دارنده پروانه از سازمان اجازه کتبی برای قطع آن دریافت کرده باشد یا دستوری دائر بر قطع آنها طبق ماده ۸،۷ (دفاع ملی و امنیت عمومی) به وی واصل شده باشد. در صورت بروز وقفه غیر مجاز در ارائه خدمات موضوع پروانه (شامل وقوع یک حادثه فورس ماژور) دارنده پروانه باید بی درنگ، کلیه اقدامات ضروری برای اعاده دسترسی به خدمات موضوع پروانه؛ و به حداقل رساندن پیامدهای عدم دسترسی مشرکین به خدمات موضوع پروانه را انجام دهد.

۸.۲ کیفیت خدمات

۸.۲.۱ اندازه گیری سطح کیفیت

دارنده پروانه باید در شبکه‌های موضوع پروانه، سیستمها، تجهیزات و روشهای لازم برای اندازه گیری سطح کیفیت خدمات را به کار گرفته و در صورتیکه سازمان درخواست کند، باید نتایج اندازه گیری کیفیت خدمات را در اختیار آن مرجع قرار دهد.

دارنده پروانه باید از دقت و قابلیت اطمینان هر سیستم، و تجهیزات با روش بکار گرفته شده توسط خود در اندازه گیری سطوح کیفیت خدمات اطمینان حاصل کند.

۲.۲.۸ استانداردهای کیفیت

دارنده پروانه متعهد است که از کیفیت مناسب خدمات موضوع پروانه که طبق پارامترهای مشخص شده در بندهای () و () و () که در ساعات اوج اندازه گیری شده اطمینان حاصل کند.

۳.۸ محرمانه بودن

هر مشترکی باید حسب مورد در زمان اشتراک، به وضوح مورد شناسایی قرار گیرد، و در این رابطه دارنده پروانه باید به ویژه، نام و نام خانوادگی مشترک یا، در صورت حسب مورد، نام شرکت، کد ملی و نشانی پستی وی به همراه کد پستی و یک کپی از مدرک شناسایی رسمی آن مشترک را اخذ کند. دارنده پروانه با رعایت مقتضیات دفاع ملی و امنیت عمومی و اختیارات قوه قضائیه و سایر مراجع قانونی، کلیه تدابیر لازم را برای تحقق موارد ذیل به عمل خواهد آورد:

- حفظ اطلاعات محرمانه مشترکین، که در نتیجه ارائه خدمات موضوع پروانه و یا بهره‌برداری از شبکه موضوع پروانه، اخذ گردیده یا دریافت شده‌اند.

- محرمانه بودن اطلاعات مربوط به مشترکین سایر ارائه کنندگان خدمات مخابراتی مجاز که بویژه در جریان مذاکرات برای دسترسی یا اتصال متقابل اخذ شده و یا دریافت می‌گردند.

- محرمانه بودن ارتباطات جابجا شده در شبکه‌های موضوع پروانه دارنده پروانه باید در مورد اینکه کارمندان، مشاوران، پیمانکاران مستقل، کارگزاران و نمایندگان وی از تعهدات مندرج در ماده ۸,۳ کاملاً آگاهی دارند، اطمینان حاصل کند و در قبال هر فعل یا ترک فعل افراد مذکور که محرمانه بودن اطلاعات مزبور و یا محرمانه بودن اینگونه ارتباطات را به مخاطره

اندازد، مسئول خواهد بود.

دارنده پروانه باید حداقل یکی از کارمندان خود را به عنوان متصدی اجراء و پیروی از مقررات مفاد بند ۸،۳ منصوب نماید.

دارنده پروانه باید خدمات جلوگیری از شناخته شدن شماره آنها توسط تلفنی که با آن تماس گرفته شده است را حسب قوانین جاری، به مشترکین ارائه کند. دارنده پروانه حق دارد که در صورت نیاز حسب مورد، مبادرت به رمزگذاری سیگنالهای مخابراتی خود نموده و با رعایت محدودیت‌های قانونی و مقرراتی قابل اعمال به مشترکین خود خدمات رمزگذاری ارتباطات از طریق شبکه‌های موضوع پروانه را ارائه دهد.

۸.۴ عدم تبعیض

دارنده پروانه باید در مورد کلیه کاربران و کاربران بالقوه خود به نحوی غیر تبعیض آمیز رفتار کند بویژه:

- نباید هیچ کاربر / مشترک یا شخص یا موسسه ای که مایل باشد کاربر / مشترک شود از دسترسی به خدمات موضوع پروانه محروم و یا برای دسترسی وی محدودیت ایجاد کند، مگر به دلیل موجه، از جمله عدم پرداخت یا دیرکرد در پرداخت صورتحسابها و عدم رعایت یا فقدان صلاحیت به موجب مواد و شرایط قابل اعمال در مورد استفاده وی از خدمات موضوع پروانه،
- نباید در اعمال نرخها بابت خدمات موضوع پروانه بین کاربران / مشترکین یا گروه کاربران / مشترکین با شرایط مشابه تبعیض قائل شود.

۸.۵ بیطرفی

دارنده پروانه تضمین می کند که در خدمات موضوع پروانه، نسبت به

محتوای اطلاعات حمل شده بر روی شبکه‌های موضوع پروانه، بی طرف باقی بماند.

۸.۶ تماسهای اضطراری

دارنده پروانه باید کلیه تماسهایی که با استفاده از شبکه‌های موضوع پروانه برای ارتباط با نهادهای عمومی مسئول خدمات ذیل انجام می‌شود را به صورت رایگان به مرکز خدمات اضطراری که نزدیکترین مرکز به تماس گیرنده می‌باشد، متصل کند :

- پلیس ؛

- اورژانس ؛

- آتش نشانی ؛

- امداد گاز ؛

- امداد آب ؛

- امداد برق

و هر سازمان مشابهی که در هر زمان توسط سازمان به‌عنوان کمک رسانی به عموم در حالات اضطراری شناخته شود.

۸.۷ دفاع ملی و امنیت عمومی

۸,۷,۱ دارنده پروانه باید برای رعایت مقتضیات دفاع ملی و امنیت عمومی و اعمال اختیارات دستگاههای قضایی، وزارت اطلاعات و سایر مراجع قانونی، کلیه تدابیر را اتخاذ و تسهیلات لازم را ایجاد نماید. به این منظور کلیه موارد مورد نیاز مراجع فوق‌الذکر که به دارنده پروانه ابلاغ می‌گردد، بدون هرگونه ادعایی توسط دارنده پروانه لازم‌الاجرا است. تأکید می‌شود که این موارد بصورت یکسان برای کلیه دارندگان پروانه در موارد

مشابه ابلاغ می‌گردد.

۸,۷,۲ شروع فعالیت دارنده پروانه در هر حوزه، موضوع و محدوده فعالیت منوط به تأمین نیازهای وزارت اطلاعات و اخذ تأییدیه وزارت مذکور در این خصوص می‌باشد و در صورتی که به هر دلیل روند تأمین تمام یا قسمتی از نیازها در هر مرحله از فعالیت مختل شود، دارنده پروانه تا زمان احیای مجدد آنها موظف به توقف فعالیت در آن موضوع یا محدوده فعالیت است.

۸,۷,۳ عدم رعایت مفاد بندهای ۸,۷,۱ و ۸,۷,۲ فوق براساس نظر مراجع دیصلاح بندهای فوق منجر به شرایط تعلیق و یا لغو پروانه در ماده ۱۹ پروانه خواهد شد.

۸.۸ رقابت

دارنده پروانه نباید به تنهایی یا به همراه دیگران، به هیچگونه عملکرد ضد رقابتی بپردازد، آنها را ادامه دهد یا آگاهانه آنها را اغماض کند و به ویژه دارنده پروانه :

- نباید هیچگونه سوبسید دهی متقابل ضد رقابتی بطور مستقیم و غیرمستقیم به کاربران بپردازد.

- دارنده پروانه با داشتن هر میزان سهم از بازار خدمات موضوع پروانه در کشور یا حضور هر تعداد ارائه‌کننده خدمات مخابراتی دارای پروانه نباید از موقعیت خود سوء استفاده کند.

- هیچگونه ترتیبات قراردادی با حق انحصار با اشخاص ثالث برای اجاره تسهیلاتی که جهت تأمین خدمات موضوع پروانه لازم است، منعقد نکند؛

- هیچگونه موافقتنامه، ترتیبات قراردادی یا تعهدنامه‌ای که هدف یا اثر آن تثبیت قیمت‌ها یا ایجاد سایر تضییقات برای رقابت باشد، یا هیچ شخص ثالثی، از جمله با هیچ عرضه‌کننده خدماتی که در رقابت با

خدمات موضوع پروانه می باشد، منعقد نکند.

- در هیچگونه عملیات مرتبط یا وابسته به فروش ضد رقابتی شرکت نکند، مشروط بر اینکه، دارنده پروانه، بتواند بسته های خدماتی خود را در شرایطی که بسته های خدماتی موصوف بطور جداگانه نیز قابل دسترس باشند ارائه دهد؛

- اطلاعات اخذ شده از رقیبان را در صورتی که هدف یا اثر استفاده از آنها، ضد رقابتی باشد، مورد استفاده قرار ندهد؛

- قوانین یا مقرراتی را که گاه بگاه در خصوص امور رقابتی تصویب می گردد، رعایت کند.

سازمان طبق قوانین و مقررات عهده دار کسب اطمینان از این است که (۱) ارائه کنندگان خدمات مخابراتی اصول رقابت عادلانه را رعایت کنند (۲) قواعد فوق توسط ارائه کنندگان خدمات مخابراتی مزبور اعمال می شود. بدیهی است در صورت عدم رعایت موارد فوق به تشخیص سازمان براساس بند ۱۸ دارنده پروانه مشمول پرداخت جریمه خواهد بود.

ماده ۹. شرایط ارائه خدمات

۹.۱ قرارداد مشترک / کاربر اصلی

۹.۱.۱ قرارداد حاکم بر روابط

به استثنای مواردی که سازمان دارنده پروانه را از اعمال شرایط ماده ۹ معاف کرده باشد، روابط بین دارنده پروانه و مشترکین یا کاربران، براساس شرایط مندرج در قرارداد مشترک / کاربر اصلی خواهد بود. که این قرارداد نیز متضمن شرایط استاندارد مربوط به تأمین خدمات مورد پروانه بوده و مطابق

با ماده ۹،۱،۳، مورد تصویب سازمان قرار می‌گیرد.

بدین ترتیب، دارنده پروانه باید خدمات موضوع پروانه را فقط بر طبق قرارداد اصلی مشترک / کاربر، ارائه کند و در غیر آن مورد نباید بدون اجازه کتبی و قبلی سازمان، مبادرت به عرضه خدمات نماید.

دارنده پروانه باید در هر مرحله از فروش خدمات یک نسخه از قرارداد اصلی مشترک را که به تأیید رسیده است برای مقاصد مشورتی بطور رایگان و همچنین در وب سایت اینترنتی خود ارائه نماید. دارنده پروانه همچنین باید قبل از ارائه خدمات مورد پروانه و دریافت وجه از مشترک، یک نسخه از قرارداد اصلی مشترک را که به تأیید رسیده است بطور رایگان در اختیار هر فرد ذینفع یا هر مشترک / کاربر جدید قرار دهد.

۲. ۱. ۹ مفاد قرارداد مشترک اصلی

شرایط مورد اشاره در ماده ۹،۱،۱ فوق، بایستی متضمن حداقل شرایط تصویب شده توسط سازمان بوده و موضوعات ذیل را نیز در بر گیرد :

- تضمین پرداختها و یا روشهای جایگزین برای تضمین پرداختها، چنانچه متعارفاً وصول تضمینات ضروری باشد، نباید از هزینه‌هایی که از سوی مشترک در طول مدت سه (۳) ماه بطور متعارف تحمل می‌شود افزون باشد.

- محرمانه بودن اطلاعات مشترک.

- بازپرداختها و تخفیف های جبرانی دیگر که در موارد اشکال در خدمات در صورتحسابها درج می‌گردد.

- شرایط پرداخت، شامل پرداخت کارمزد و هزینه‌های اداری قابل اعمال.

- حداقل دوره قرارداد.

- حق فسخ از سوی مشترک و دارنده پروانه.

- روش حل و فصل شکایات یا سایر اختلافاتی که از سوی مشترک مطرح می‌گردد، از جمله شرایط شکایات به سازمان و دادگاههای ایران، در صورتیکه اختلاف، توسط طرفین حل و فصل نگردد و
- هر موضوع دیگری که قوانین و مقررات حاکم بر ایران، ایجاب نماید.

۳.۱.۹ روش تصویب

دارنده پروانه باید حداکثر دو (۲) ماه پس از تاریخ صدور پروانه، پیش نویس قرارداد مشترک را برای تصویب به سازمان ارائه دهد.
سازمان باید پیش نویس قرارداد مشترک اصلی را مورد بررسی قرار دهد و ظرف مدت یک (۱) ماه از تاریخ وصول آن، تصمیم خود را به دارنده پروانه اعلام دارد. عدم ابلاغ این تصمیم ظرف این مدت به‌عنوان قبول قرارداد مشترک تلقی شده و قابل اجرا خواهد بود.
در مواردیکه سازمان به دارنده پروانه اطلاع می‌دهد که قرارداد مشترک اصلی را تصویب نمی‌کند، با ذکر دلایل عدم تصویب برای تجدید نظر در پیش نویس، مراتب را کتباً به دارنده پروانه اعلام می‌نماید. سپس دارنده پروانه باید ظرف مدت یک ماه از دریافت تصمیم سازمان پیش نویس اصلاح شده ای را تقدیم دارد، و مفاد پاراگراف قبلی مجدداً اعمال خواهد شد.

۴.۱.۹ روش تغییر

دارنده پروانه می‌تواند هر از چند گاهی اصلاحاتی را در مواد قرارداد مشترک اصلی به‌طور کتبی به سازمان پیشنهاد کند و نسخه تجدید نظر شده قرارداد که تغییرات در آن به روشنی علامتگذاری و توضیح داده شده است را پیوست نماید.

در صورتیکه سازمان ظرف سه (۳) هفته از دریافت پیشنهاد، با تغییرات

پیشنهادی مخالفت نکند، دارنده پروانه حق خواهد داشت که تغییرات را اعمال کند، مشروط بر آنکه وی این کار را از ظرف چهار (۴) هفته از انقضای این مدت انجام دهد و منوط به آنکه اطلاعیه کتبی بیست و یک (۲۱) روزه به سازمان و کلیه مشترکین بدهد. در صورتیکه سازمان به دارنده پروانه اطلاع دهد که تغییرات پیشنهادی را تصویب نمی کند، با ذکر دلایل عدم تصویب مراتب را کتباً به دارنده پروانه اعلام خواهد نمود. سپس دارنده پروانه می تواند پس از دریافت تصمیم سازمان تغییرات پیشنهادی اصلاح شده را مجدداً برای تصویب ارائه نماید، و مفاد پاراگراف قبلی مجدداً اعمال خواهد شد.

هرگونه تغییر در قرارداد مشترک اصلی در مورد هر مشترک، یک ماه پس از تحویل نسخه کتبی تغییرات مذکور به آن مشترک لازم الاجرا خواهد شد. در صورتیکه در هر زمان قوانین و مقررات حاکم بر روابط بین دارنده پروانه و مشترکین / کاربران توسط سازمان تصویب و ابلاغ شود برای دارنده پروانه و کلیه دارندگان پروانه خدمات مشابه لازم الاجرا خواهد بود. تأکید می کند که در این خصوص سازمان فرصت معقولی را برای دریافت نظرات دارنده پروانه در نظر خواهد گرفت.

۲.۹ تعرفه ها

۹.۲.۱ محدودیتهای تعرفه ها

در اعمال تعرفه ها برای خدمات موضوع پروانه دارنده پروانه باید اصول و محدودیتهای مندرج در مقررات، مواد قرارداد مشترک اصلی مذکور در ماده ۹،۱ و نیز محدودیتهای ذیل را دقیقاً رعایت کند :

– در تلفن همراه برای هزینه اتصال مشترک آبونمانی، بیش از ۱,۲۰۰,۰۰۰ ریال و برای هزینه اتصال مشترک پیش پرداختی بیش از مبلغ ۲۰۰,۰۰۰

- ریال (به استثناء مالیات متعلقه) مطالبه ننماید. این میزان تعرفه در صورت مقتضی می تواند توسط سازمان، مورد تجدید نظر قرار گیرد.
- در تلفن ثابت برای هزینه اتصال مشترک آبونمانی، بیش از ۵۰۰,۰۰۰ ریال و برای هزینه اتصال مشترک پیش پرداختی بیش از مبلغ ۱۰۰,۰۰۰ ریال (به استثناء مالیات متعلقه) مطالبه ننماید، این میزان تعرفه در صورت مقتضی می تواند توسط سازمان، مورد تجدید نظر قرار گیرد.
- در تلفن همراه و ثابت برای هزینه های مکرر الوقوع نظیر سرویس های آبونمانی نظیر هزینه های ارتباط، قیمت های بدون احتساب مالیات را برای هر خدمتی که ارائه می دهد نباید حداکثر ۲۰ درصد بیشتر از قیمت های پایه که توسط سازمان تعیین می شود باشد مع هذا دارنده پروانه حق خواهد داشت که هرگونه بسته خدماتی شامل دقائق آزاد و نرخ های تعدیل شده را مادام که بتواند ثابت کند که طیف محدوده ۲۰ درصد را رعایت می کند عرضه نماید.
- تعرفه های خدماتی که به صورت پیش پرداخت می باشد می تواند حداکثر ۵۰ درصد بالاتر از تعرفه های متناظر با خدمات آبونمانی باشد.
- سقف کلیه تعرفه های فوق الذکر با هدف حمایت از مصرف کننده و سایر بهره برداران تعیین شده و می تواند توسط سازمان و تصویب کمیسیون مورد تعدیل قرار گیرد.
- تعرفه های خدمات ارزش افزوده و هر گونه خدمات جدید براساس مصوبات کمیسیون تنظیم مقررات ارتباطات که توسط سازمان ابلاغ می شود خواهد بود.
- در سرویس های فناوری اطلاعات و انتقال داده و اجاره خطوط انتقال براساس مصوبات کمیسیون تنظیم مقررات ارتباطات که توسط سازمان ابلاغ می شود خواهد بود.

۹.۲.۲ تعرفه‌های جدید

حداکثر شش (۶) هفته قبل از شروع به ارائه هر خدمت جدید در چارچوب موضوع پروانه یا تعیین تعرفه‌های جدید و یا تغییر تعرفه‌های موجود برای هر خدمت، دارنده پروانه باید تعرفه‌ای را که وی در نظر دارد برای خدمات مورد نظر اخذ کند، به اطلاع سازمان برساند، تا آنکه سازمان مشخصاً بتواند اطمینان حاصل کند که تعرفه مزبور با مقررات و مواد قرارداد مشترک مطابقت دارد. پس از حصول اطمینان سازمان کتباً نظر خود را راجع به تعرفه‌های پیشنهادی اعلام خواهد نمود و از تاریخ ابلاغ سازمان قابل اجرا خواهد بود. پس از سپری شدن ۶ هفته و عدم ارسال پاسخ از سازمان به دارنده پروانه به مفهوم تأیید تعرفه‌های پیشنهادی تلقی می‌گردد.

۹.۲.۳ تعرفه‌های تشویقی

تعرفه‌های تشویقی که برای مدتی کمتر از سه (۳) ماه در دسترس هستند، از الزامات راجع به اطلاعیه مندرج در این بند ۹،۲ مستثنی می‌باشند و دارنده پروانه نسخه‌ای از تعرفه‌های تشویقی را برای سازمان ارسال می‌نماید. دارنده پروانه در هر سال ایرانی حداکثر می‌تواند چهار بار نسبت به ارائه و اجرای تعرفه‌های تشویقی اقدام نماید.

۹.۳ انتشار تعرفه‌ها

دارنده پروانه باید تعرفه‌های مقرر و مورد تأیید سازمان را که قصد دارد برای هر خدمت مورد پروانه دریافت کند، در اختیار عموم قرار دهد. دارنده پروانه نباید هیچ هزینه دیگر یا نرخی بالاتر از آنچه که در اطلاعیه عمومی قید گردیده از مشترکین مطالبه نماید. عدم رعایت این موضوع، تخلف محسوب می‌شود.

۹.۴ دقت صورتحساب ها

دارنده پروانه باید حداکثر چهار (۴) هفته از صدور پروانه، روشی که دقت سیستم صدور صورتحساب را تضمین کند، ایجاد نماید.

دارنده پروانه باید سیستم صدور صورتحساب را حداکثر چهار (۴) هفته از صدور پروانه، برای بررسی به سازمان تقدیم کند و سازمان باید ظرف چهار (۴) هفته از تاریخ وصول سیستم صدور صورتحساب تصمیم خود را در این مورد به دارنده پروانه اعلام نماید. عدم ابلاغ تصمیم ظرف این مدت، به عنوان قبولی سیستم صدور صورتحساب تلقی خواهد شد.

در صورتیکه سازمان به دارنده پروانه اطلاع دهد که سیستم پیشنهادی صدور صورتحساب را تصویب نمی کند. دارنده پروانه باید ماهیت آن را به گونه ای که مورد رضایت سازمان باشد تغییر دهد.

۹.۵ صورتحسابها

تمامی صورتحسابها باید حاوی جزئیات دقیق کلیه هزینه های متعلقه مربوط به دوره صورتحساب باشد، و باید در آنها موعد پرداخت به روشنی ذکر شود. در این رابطه لازم است نسخه ای از صورتحساب هایی که در نظر است برای مشترکین صادر شود، حداکثر (۴) هفته از تاریخ دریافت صورتحساب، نظر خود را به دارنده پروانه اعلام خواهد نمود و در صورت تصمیم سازمان، دارنده پروانه موظف است اصلاحات لازم را روی صورتحساب انجام دهد و در صورت عدم ارسال پاسخ ظرف این مدت به منزله تأیید صورتحساب می باشد.

۹.۶ خدمات اطلاع رسانی به مشتری

دارنده پروانه باید خدمات اطلاع رسانی کافی به مشتری را بصورت رایگان به منظور مساعدت به مشتریان و پاسخگویی به پریشهای معقول، از جمله

راجع به خدمات و تعرفه‌های خدمات موضوع پروانه ایجاد و ارائه دهد.

۹.۷ خدمات راهنما

خدمات راهنمای مشترکین و عمومی با رعایت مقررات جاری کشور شامل موارد زیر خواهد بود:

۹.۷.۱ خدمات راهنما به مشترکین

دارنده پروانه باید خدمات راهنمای اطلاع تلفن کافی که از طریق تلفن قابل دسترس باشد با تعرفه مورد تأیید سازمان در اختیار مشترکین قرار دهد. اطلاعات راهنما باید حداقل شامل موضوعات ذیل باشد:

- نام، نشانی و شماره تلفن هر یک از مشترکین بغیر از اشخاصی که کتباً درخواست کردند که شماره‌های بدون ذکر مشخصات در فهرست راهنما به آنان داده شود.
- فهرستی از کدهای شماره‌های ملی و بین‌المللی

۹.۷.۲ خدمات راهنمای عمومی

چنانچه ارائه کنندگان خدمات مخابراتی یا شخص ثالثی ملزم باشد که فهرست راهنمای عمومی از تمامی مشترکین ارائه کنندگان خدمات مخابراتی تهیه نماید، دارنده پروانه کسب اطمینان خواهد کرد که ارائه کنندگان خدمات مخابراتی یا شخص ثالث مذکور به اطلاعات مشترکین دارنده پروانه جهت درج در چنین فهرست عمومی دسترسی معقول دارد.

۹.۸ خدمات نگهداری

دارنده پروانه باید اطمینان حاصل کند که خدمات نگهداری کافی در مورد

هرگونه تجهیزاتی که به منظور ارائه هر یک از خدمات موضوع پروانه به هر مشترکی عرضه شده است، دارای خدمات نگهداری بطور رایگان یا با هزینه متعارف می‌باشد.

۹.۹ اختلافات با کاربران

دارنده پروانه باید روشی کارآمد، عادلانه و شفاف مورد تأیید سازمان را، برای دریافت یا صدور شکایات، و حل و فصل اختلافات با کاربران ایجاد و حفظ کند. دارنده پروانه باید کلیه اقدامات معقول و ضروری را برای جبران فوری و پیشگیری از وقوع دوباره علت هر گونه شکایت مستند که مربوط به قابلیت دسترسی، کیفیت خدمات موضوع پروانه و صدور صورتحساب و هر گونه اشکال در ارائه خدمات موضوع پروانه باشد، به عمل آورد.

دارنده پروانه همچنین باید کلیه اقدامات لازم را برای تضمین اینکه در صورت لغو پروانه مبلغ لازم‌التأدیه به کاربران به‌طور کامل پرداخت خواهد شد، به عمل آورد.

در صورتیکه کاربر و دارنده پروانه نتوانند اختلاف خود را ظرف مدت دو (۲) ماه از تاریخ ابلاغ شکایت به طرف دیگر حل و فصل کنند، هر یک از طرفین می‌تواند موضوع را برای اتخاذ تصمیم به سازمان ارجاع دهد. تصمیم سازمان برای طرفین لازم‌الاجرا می‌باشد.

ماده ۱۰- سایر شرایط

۱.۱ رعایت تعهدات قانونی، مقرراتی و قراردادی

دارنده پروانه باید همواره کلیه تعهدات خود به‌موجب قانون اساسی، قوانین و مقررات و سایر متون قانونی و مقرراتی قابل اعمال و همچنین

مواد قراردادهای که وی طرف آنها است. از جمله قراردادهای اتصال متقابل، قراردادهای دسترسی و قرارداد مشترکین را رعایت کند، تعهد به رعایت مواد فوق به هر گونه اصلاحیه در متون فوق الذکر و اصلاحیه قراردادها که در طول مدت اعتبار پروانه لازم الاجرا باشد و نیز مفاد هرگونه متون و قراردادهای جدید که در طول مدت اعتبار پروانه تصویب یا امضاء شود، شامل و تعمیم می‌یابد.

تبصره: قراردادهایی که تعهدات به شرکت ارتباطات زیر ساخت انتقال داده شده و یا خواهد شد، مستثنی می‌باشند.

۲. ۱۰ رعایت تعهدات بین‌المللی

دارنده پروانه باید معاهدات و پیمانهای بین‌المللی قابل اعمال در زمینه فعالیت‌های اتحادیه بین‌المللی مخابرات (ITU) و پیمانها و موافقتنامه‌های سازمانهای منطقه‌ای مخابراتی که جمهوری اسلامی ایران در آنها عضویت دارد را رعایت کند. دارنده پروانه باید سازمان را مرتباً در جریان اقداماتی که در این زمینه اتخاذ می‌کند قرار دهد.

دارنده پروانه حق خواهد داشت که در فعالیتهای سازمانهای بین‌المللی در زمینه شبکه‌ها و یا خدمات مخابراتی شرکت کند مگر اینکه سازمان براساس مصالح کشور حضور در مجامع بین‌المللی خاصی را منع نماید. وی ممکن است حسب صلاحدید سازمان بعنوان یک ارائه‌کننده خدمات مخابراتی شناخته شده به اتحادیه بین‌المللی مخابرات معرفی شود.

۳. ۱۰ همکاری با سایر ارائه‌کنندگان خدمات مخابراتی

دارنده پروانه باید با سایر ارائه‌کنندگان خدمات مخابراتی در مورد کلیه درخواستهای منطقی همکاری کند.

۴. ۱۰ تأکید محلی

در این رابطه باید :

الف) قانون حداکثر استفاده از توان فنی و مهندسی تولیدی و صنعتی و اجرائی کشور در اجرای پروژه‌ها و ایجاد تسهیلات به منظور صدور خدمات مصوب ۱۲ اسفند ۱۳۷۵ مجلس شورای اسلامی رعایت شود.

ب) مدیریت فنی و پشتیبانی باید حتماً ایرانی باشند و در صورت داشتن سهامدار خارجی کلیه تصمیمات هیأت مدیره و مجامع عمومی و فوق‌العاده شرکت دارنده پروانه مشروط به موافقت حداقل پنج‌جاه درصد (۵۰ درصد) سهامداران ایرانی پروانه می‌باشد.

ج) در صورت داشتن سهامدار خارجی، سهام شرکت‌های ایرانی که صددرصد سهام آنها متعلق به شخصیت‌های حقیقی و حقوقی ایرانی است، نباید از پنج‌جاه و یک درصد (۵۱ درصد) سهام کل شرکت دارنده پروانه کمتر باشد.

فصل سوم : مبالغ

ماده ۱۱. مبالغ سالانه

۱۱. ۱ پرداخت مبالغ سالانه به سازمان

۱۱. ۱. ۱ فهرست مبالغ سالانه

دارنده پروانه باید مبالغ ذیل را بمأخذ سالانه (سال قراردادی) به سازمان

پرداخت کند:

الف) مبلغ پرداختی بابت حق استفاده از شماره‌گذاری :

دارنده پروانه باید مبالغ زیر را در ازای استفاده از ظرفیت شماره‌گذاری به

سازمان بپردازد: در شبکه تلفن همراه، برای هر بلوک ۱۰۰۰۰۰ شماره‌ای: ۲۰۰/۰۰۰/۰۰۰ (دویست میلیون) ریال و در شبکه تلفن ثابت برای هر بلوک ۱۰۰۰۰ شماره‌ای: ۱۰/۰۰۰/۰۰۰ (ده میلیون) ریال برای هر سال قراردادی، از سال دوم به بعد مبلغ پرداختی هر بلوک از شماره‌ها ممکن است توسط سازمان بطور سالانه افزایش یابد. لیکن در هر حال این افزایش در محدوده (۱) نرخ تورم در ایران در طول سال قبلی قراردادی یا (۲) افزایش متوسط تعرفه‌های خدمات پایه دارنده پروانه در طول سال قبل خواهد بود.

تبصره: در شبکه تلفن ثابت برای مراکز موجود (تا تاریخ صدور پروانه) بالای ۵۰۰۰ شماره براساس بلوک‌های ۱۰۰۰۰ شماره‌ای و رند به بالا و برای مراکز موجود کمتر از ۵۰۰۰ شماره براساس بلوک‌های ۱۰۰۰ شماره‌ای و رند به بالا هزینه شماره‌گذاری دریافت خواهد گردید.

(ب) مبلغ پرداختی بابت خدمات اجباری عمومی (USO):

۳ درصد درآمد تلفن همراه سال قراردادی قبل، بابت هر سال قراردادی، برای سال اول، مبلغ پیش‌بینی شده اسمی از تسهیم درآمد برای سال اول قراردادی، جهت محاسبه مبلغ پرداختی بابت خدمات اجباری عمومی استفاده خواهد شد.

تبصره ۱: هزینه‌های مربوط به ایجاد و توسعه و نگهداری و پشتیبانی شبکه در نقاط جدید بر اساس نیاز که تحت عنوان USO توسط سازمان مشخص و به دارنده پروانه اعلام می‌شود، در چارچوب ضوابط و مقررات مربوطه توسط سازمان به دارنده پروانه پرداخت می‌شود. تأکید می‌شود که کلیه هزینه‌های مربوط به نگهداری و پشتیبانی کلیه نقاط شبکه موجود بعهده دارنده پروانه می‌باشد و مشمول پرداخت USO از سوی سازمان و یا دولت نمی‌باشد.

تبصره ۲: با توجه به تکالیف بند ۷,۸ درآمد تلفن ثابت و خدمات داده مشمول پرداخت USO نخواهد بود.

(ج) مبلغ حق سازمان: بیست و پنج صدم درصد (۲۵/۰ درصد) از

درآمد سال قراردادی قبل بابت هر سال قراردادی خواهد بود در مورد سال اول، مبلغ پیش‌بینی شده اسمی از تسهیم درآمد برای سال اول قراردادی جهت محاسبه مبلغ پرداخت حق سازمان برای سال اول قراردادی مورد استفاده قرار خواهد گرفت.

(د) مبلغ حق استفاده از فرکانس: دارنده پروانه باید بابت حق استفاده از فرکانس‌های واگذاری هزینه‌های مربوطه را که براساس تعرفه‌های مصوب توسط سازمان اعلام می‌شود به سازمان بپردازد. این حق استفاده از فرکانس‌های واگذاری ممکن است بر مبنای تغییر نرخ پالس و یا تغییر آئین‌نامه مربوطه، بطور سالانه کمتر یا بیشتر شود. تأکید می‌شود که فرکانس‌های تخصیص داده شده براساس جدول پیوست ۵ بصورت سراسری بوده و هزینه‌های مربوط به صورت سراسری محاسبه خواهد گردید.

۱۱.۱.۲ نحوه پرداخت مبالغ سالانه

بجز در موردی که در قوانین یا مقررات به نحو دیگری تعیین شده باشد، مبالغ پرداخت سالانه مندرج در بند ۱۱،۱،۱ فوق باید در چهار (۴) قسط مساوی، هر سه (۳) ماه یکبار در آخرین روز از دوره سه ماهه جاری در آن زمان پرداخت شود. پرداخت قسط اول مبالغ مذکور باید به محض انقضاء، یا پیش از انقضاء، سه ماه از تاریخ لازم‌الاجرا شدن صورت گیرد.

۱۱.۱.۳ حداکثر مبلغ

در هیچ صورتی، کل مبالغ پرداختی سالانه که طبق موارد ۱۱،۱ و ۱۲،۲ مقرر گردیده، در طول هیچیک از سالهای قراردادی، نباید از هفت درصد (۷درصد) درآمدهای سال قراردادی قبل از آن (و برای سال اول قرارداد و مبلغ پیش‌بینی شده اسمی از تسهیم درآمد در طول سال اول قرارداد تجاوز کند.

۱۱.۲ تسهیم درآمد

۱۱.۲.۱ مبلغ تسهیم درآمد

در ازای اعطای پروانه دارنده بابت هر سال شمسی و ظرف مدت دو ماه بعد از پایان هر سال، باید آن بخش از مبلغ تسهیم درآمد در مورد آن سال قراردادی را که حسب مورد ممکن است از مبلغ تضمین شده تسهیم درآمد بیشتر باشد و مطابق با مفاد ماده ۱۱،۲،۲ در مورد آن سال قراردادی لازم التأدیه می‌باشد. به سازمان پرداخت کند

مبلغ تسهیم درآمد برای هر سال شمسی براساس نوع خدمات با اعمال درصدهای زیر از تسهیم درآمد محاسبه خواهد شد :

(الف) در خدمات تلفن همراه بیست و هشت و یک دهم درصد (۲۸/۱ درصد)

(ب) در خدمات تلفن ثابت هشت درصد (۸ درصد)

(ج) در خدمات ارتباطات داده و اجاره خطوط انتقال پنج درصد (۵ درصد)

از درآمد دارنده پروانه در مورد آن سال شمسی

تبصره: میزان حق السهم تعیین شده در بند (ب) فوق در خدمات تلفن ثابت با افزایش نرخ هزینه مکالمه شهری به نسبت مستقیم حداکثر تا سقف ۲۰ درصد افزایش خواهد یافت و در صورتیکه دارنده پروانه بدلیل شرایط رقابتی و یا قوانین در هر مرحله این تعرفه را کاهش دهد میزان حق السهم مشمول کاهش نخواهد بود.

۱۱.۲.۲ مبلغ تضمین شده تسهیم درآمد

دارنده پروانه در طول مدت اعتبار پروانه، باید مبالغ تضمین شده ذیل از تسهیم درآمد بابت هر سال شمسی را در ۴ قسط مساوی در پایان هر سه ماه از تاریخ لازم‌الاجرا شده پروانه را به شرح زیر به سازمان، بپردازد.

(الف) مبالغ تضمین شده تسهیم درآمد خدمات تلفن همراه :

مبلغ تضمین شده از درآمد همراه (میلیارد ریال)	سال قراردادی
۷۸۵۸/۱۶۵	اول
۸۴۰۶/۱۱۵	دوم
۸۷۷۱/۴۱۵	سوم
۹۱۳۶/۷۱۵	چهارم
۹۴۱۰/۶۹۰	پنجم
۹۶۸۴/۶۶۵	ششم
۹۸۶۷/۳۱۵	هفتم
۱۰۰۴۹/۹۶۵	هشتم
۱۰۲۳۲/۶۱۵	نهم و سالهای بعد

(ب) مبالغ تضمین شده تسهیم درآمد خدمات تلفن ثابت :

مبلغ تضمین شده از درآمد همراه (میلیارد ریال)	سال قراردادی
۱۳۳۰	اول
۱۳۵۶	دوم
۱۳۸۲	سوم
۱۴۰۸	چهارم
۱۴۳۴	پنجم
۱۴۶۰	ششم و سالهای بعد

تبصره: در خدمات ارتباطات داده و اجاره خطوط انتقال براساس درآمد دارنده پروانه و مبنای حق السهم تعیین شده (بدون تضمین درآمد) محاسبه خواهد گردید.

۱۱.۲.۳ نحوه پرداخت تسهیم درآمد

(الف) مبالغ تسهیم درآمد بایستی در ۴ قسط مساوی و در پایان هر سه ماه از تاریخ لازم الاجراء شدن پروانه توسط دارنده پروانه به سازمان پرداخت شود. (ب) در صورتی که مبالغ تسهیم درآمد بیشتر از مبالغ تضمین شده باشد، دارنده پروانه باید حداکثر ظرف مدت دو ماه از پایان سال قراردادی، باقیمانده آن را به سازمان پرداخت کند.

(ج) مبالغی که طبق ماده ۱۱،۲ در وجه سازمان صورت می گیرد باید بر حسب ریال ایران باشد و از طریق انتقال به حساب بانکی که سازمان در وقت مقتضی اعلام مینماید، انجام خواهد شد.

ماده ۱۲. مبالغ مستقل

۱۲.۱ مبلغ حق امتیاز صدور پروانه

(الف) بابت وضعیت موجود شامل ۲۱/۳ میلیون مشترک تلفن همراه و ۲۳/۵ میلیون مشترک تلفن ثابت جمعاً مبلغ ۰۰۰/۰۰۰/۷۵۶۶ ریال (هفت هزار و پانصد و شصت و شش میلیارد ریال) برآورد می شود و با توجه به دولتی بودن شرکت دارنده پروانه در زمان صدور پروانه و پرداختهای تکلیفی گذشته از دارنده پروانه دریافت نمی شود.

(ب) بابت اجاره توسعه شبکه شامل ۱۶/۷ میلیون مشترک تلفن همراه و ۶/۵ میلیون مشترک تلفن ثابت و همچنین شبکه ارتباطات داده و خطوط

انتقال مبلغ ۴/۹۰۳/۵۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال (چهارهزار و نهصد و سه میلیارد و پانصد میلیون ریال) است که می‌بایستی در زمان صدور پروانه توسط متقاضی به سازمان پرداخت گردد.

۱۲.۲ سایر مبالغ

دارنده پروانه باید کلیه هزینه‌ها، کمک‌ها و مخارج دیگری را که در هر زمان طبق مقررات و قوانین قابل اعمال ایران لازم‌التأدیه بوده، یا لازم‌التأدیه می‌شود، با رعایت محدودیت‌های مندرج در ماده ۱۱، ۱، ۳ فوق به سازمان پرداخت کند.

ماده ۱۳. مقررات عمومی راجع به پرداختها - مالیاتها

۱۳.۱ هزینه‌های معاف از مالیات

کلیه مبالغ (شامل تسهیم درآمد) که طبق مواد ۱۱ و ۱۲ حسب مورد به سازمان لازم‌التأدیه می‌باشد مشمول هیچگونه مالیات و عوارض نمی‌باشند و پرداخت چنین مبالغی باید به‌عنوان هزینه‌هایی که از لحاظ اهداف مالیات شرکتی قابل کسر می‌باشند، مورد محاسبه قرار گیرند.

۱۳.۲ مبالغ اضافی

مبالغی که در مورد ۱۱ و ۱۲ مقرر شده‌اند کل پرداختها و وجوه لازم‌التأدیه توسط دارنده پروانه بابت بهره‌برداری از پروانه اعطایی، بلوک شماره‌ها و فرکانس‌های تخصیصی در طول دوره اولیه واگذاری پروانه را تشکیل می‌دهند. با رعایت مفاد ماده ۱۸، ۲، چنانچه (۱) پرداختها یا عوارضی علاوه بر آنچه در مواد ۱۱ و ۱۲ مقرر شده به دارنده پروانه تحمیل گردد، یا (۲)

مبالغی که طبق مواد ۱۱،۱ و ۱۲،۲ لازم‌التأدیه می‌باشند. از حد ۷ درصد مقرر در ماده ۱۱،۳ تجاوز کند، در آن صورت مبلغ هر پرداختی یا عوارض اضافی و هر مبلغ لازم‌التأدیه‌ای که از حد مقرر در ماده ۱۱،۳ بیشتر باشد، باید از مبلغ تضمین شده درآمد، و در صورت نیاز، از مبلغ تسهیم درآمد لازم‌التأدیه در مورد سال قراردادی مربوط کسر شود. تصریح می‌شود که پرداخت مبالغ جبران خسارت براساس ماده ۱۸،۲ از محدودیت فوق‌الذکر مستثنی می‌باشد.

۳.۳ مالیات‌های فروش و شرکتی

خدمات مورد پروانه مشمول کلیه مالیات‌های فروش عمومی و عوارض قابل اعمال در ایران در مورد فروش خدمات و کالاها می‌باشد. دارنده پروانه همچنین باید کلیه مالیات‌های شرکتی و سایر مالیات‌های بر درآمد را که بطور کلی نسبت به شرکتهای در ایران اعمال می‌گردد، پرداخت نماید. بدینوسیله تصریح می‌شود که هزینه اتصال (موضوع ماده ۹،۲،۱ الف)) مشمول هیچگونه مالیات و عوارض فروش یا خدمات نمی‌باشد و نخواهد بود. اگر هر مالیاتی یا عوارض اضافی از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران وضع شود برای تمامی اپراتورهای بخش مخابرات ایران لازم‌الاجرا خواهد بود.

فصل چهارم: روابط با دستگاه‌های اجرایی

ماده ۱۴. همکاری با سازمان

دارنده پروانه باید همواره در اعمال و وظایف محوله به سازمان به‌موجب قوانین و مقررات کشور و موافقت‌نامه پروانه حاضر با سازمان و نمایندگان مجاز وی پاسخگو و نهایت همکاری را به‌عمل آورد.

دارنده پروانه بویژه باید تسهیلات و امکانات خود را، برای اجرای دستورات اداری و قضایی مربوط به ردیابی ارتباطات در دسترس قرار دهد.

ماده ۱۵. نگهداری سوابق و بازرسی

۱۵.۱ سوابق، حسابها و صورتحسابها

دارنده پروانه باید سوابق اطلاعاتی کافی که سازمان را قادر به نظارت و الزام نمودن دارنده پروانه به انطباق موثر تعهدات وی تحت این موافقتنامه پروانه نماید، نزد خود نگهداری کند.

دارنده پروانه باید سوابق صحیح حسابداری به شکلی که با اصول پذیرفته شده حسابداری منطبق بوده و در هر صورت برای توضیح روشن عملکرد و کسب و کار وی کافی باشد، نگهداری نموده و هزینه‌ها، درآمدها و موقعیت مالی عملیات وی را نشان دهد.

دارنده پروانه باید سوابق صورتحسابها (در صورت امکان، بصورت الکترونیکی) را از تاریخی که صورتحسابهای مربوط صادر شده‌اند تا ده سال نگهداری نماید.

۱۵.۲ گزارش دهی و بازرسی

برای آنکه سازمان قادر باشد که بر اجرای تعهدات دارنده پروانه نظارت و وی را به انطباق با پروانه ملزم سازد، حق خواهد داشت که از اسناد، گزارشها، صورتحسابها، ارزیابیها، اظهارنامه‌های مالیاتی یا اطلاعات دیگر که توسط دارنده پروانه نگهداری می‌شود، بازرسی به عمل آورده و در صورت لزوم نسخه‌برداری نماید، بدون لطمه به مفاد ماده ۱۷ (نظارت)، مراجع مجاز از طرف سازمان حق دارند که در هر زمان طی ساعات اداری با صدور اطلاعیه

۴۸ ساعته، به مکانها، ساختمانها و محللهایی که اسناد دارنده پروانه در آنجا نگهداری می‌شوند وارد شوند و این حق خود را اعمال کنند. دارنده پروانه باید فوراً و به صورتی که سازمان به طور کتبی تقاضا کرده، اسناد، گزارشها، حسابها، صورتحسابها، ارزیابیها، اظهارنامه‌های مالیاتی یا اطلاعات مزبور را که سازمان ممکن است برای اعمال نظارت و الزام دارنده پروانه به رعایت تعهدات خود بر طبق پروانه نیاز داشته باشد، به سازمان ارائه کرده یا تهیه نماید.

علاوه بر آن دارنده پروانه باید اسناد زیر را تقدیم دارد :

- گزارش سالانه به سازمان، در مورد مشروح اقداماتی که دارنده پروانه در جهت رعایت تعهدات خود بر طبق پروانه به عمل آورده است. و
- صورت وضعیت مالی حسابرسی شده مربوط به عملکرد دارنده پروانه ظرف چهار (۴) ماه از پایان سال مالی

ماده ۱۶. وضعیتهای اضطراری عمومی

۱۶.۱ وضعیت اضطراری مربوط به بلایای طبیعی

در صورت وقوع وضعیت اضطراری یا بحران محلی، منطقه‌ای یا ملی، نظیر زلزله، سیل و وقایع مشابه، دارنده پروانه باید همه گونه تلاش موثر را برای ارائه کلیه خدمات مخابراتی لازم مورد تقاضای مقامات ایرانی، به عمل آورد. به این منظور، دارنده پروانه باید هماهنگیهای لازم را با سازمان به عمل آورد و از دستورالعملهای آنها پیروی کند.

ظرف مدت شش (۶) ماه پس از تاریخ لازم‌الاجرا شدن، دارنده پروانه باید طرح خود برای روشها و عملیاتی که در صورت وقوع وضعیت اضطراری در پیش خواهد گرفت به سازمان ارائه دهد و طرح مزبور را به محض تقاضای

سازمان به روز نماید.

۱۶.۲ وضعیت اضطراری مربوط به امنیت ملی

در صورت بروز وضعیت اضطراری یا بحران مربوط به امنیت ملی، دارنده پروانه باید با واحد ذیصلاح تعیین شده توسط سازمان در خصوص موضوع، هماهنگی و همه گونه تلاش موثر برای ارائه کلیه خدمات مخابراتی ضروری، طبق دستورالعملهای سازمان یا واحد ذیصلاح معرفی شده به عمل آورد.

فصل پنجم: نظارت و جبران خسارات

ماده ۱۷. نظارت

تمامی هزینه و سرمایه‌گذاریهای ساخت شبکه و عملیات موضوع پروانه باید مبتنی بر شرایط رقابتی و به روشی باشد که نیل به اهداف و منافع مالی طرح تجاری دارنده پروانه را تضمین نماید.

سازمان می‌تواند بر نحوه رعایت مفاد پروانه و نیز قوانین و مقررات قابل اعمال جمهوری اسلامی ایران، به ویژه به گونه‌ای که به ایجاد و بهره‌برداری از شبکه موضوع موضوع پروانه، ارائه خدمات مورد پروانه و استفاده از فرکانسهای تخصیص یافته به دارنده پروانه اعمال می‌شود، نظارت کند.

اشخاص مجاز از سوی سازمان حق خواهند داشت که به منظور اعمال این نظارت، در مواقع لزوم به محلها، ساختمانها و مکانهایی که تجهیزات متشکله یا متصل با شبکه موضوع پروانه در آنها نصب یا در آنها اسناد مربوط به شبکه موضوع پروانه یا خدمات مورد پروانه نگهداری می‌گردد، وارد شوند و ورود به املاک و ساختمانهای مشترکین فقط با مجوز کتبی قبلی مشترک مربوطه، یا بنا به دستور معتبر دادگاه امکان‌پذیر است.

به محض کشف اینکه دارنده پروانه تعهدات خود طی سال قراردادی

جاری یا سال قبل را نقض کرده است، سازمان می تواند دستورهای کتبی الزام آوری را مبنی بر الزام به جبران نقض و / یا تحمیل خسارات عدم ایفای تعهد قابل اعمال مندرج در ماده ۱۸ (جبران خسارت های عدم ایفای تعهدات و پرداخت مبالغ اضافی به سازمان) و ماده ۱۹ (تعلیق و لغو) صادر کند.

ماده ۱۸. جبران خسارت

۱۸.۱ جبران خسارت های رقابتی

در صورتیکه سازمان تأیید کند که دارنده پروانه ماده ۸،۸ پروانه (رقابت) را نقض کرده است. سازمان می تواند علاوه بر تدابیری که برای جبران نقض در ماده ۱۹ مقرر گردیده، دارنده پروانه را بر اساس بند ۳-۱۸ بدلیل نقض تعهدات ملزم به پرداخت مبلغ خسارت نماید.

۱۸.۲ جبران خسارت نقض تعهدات اجرا و توسعه

چنانچه سازمان تشخیص دهد که در مهلت های مقرر مندرج در پیوست شماره ۴ دارنده پروانه حداقل تعهدات را ایفا نکرده است، و قصور خود را ظرف مدت شش (۶) ماه از تاریخ اخطار سازمان در این مورد جبران نموده باشد (مهلت) پرداخت مبلغ خسارت نقض تعهدات اجرا و توسعه بشرح زیر خواهند بود:

(الف) در ارائه خدمات تلفن همراه :

(الف - ۱) قصور در زمینه پوشش شهرها ده (۱۰) میلیارد ریال بازاء هر یک از شهرها به نسبت عدم پوشش که در پایان مهلت مقرر تحت پوشش قرار نگرفته اند. که این تعهد در پایان هر سال قراردادی قابل تمدید خواهد

بود (از جمله تمدید در پایان سالی که طی آن مهلت مقرر به پایان رسیده است) تا زمانی که این وضعیت جبران گردد؛

(الف - ۲) قصور در پوشش جمعیتی بازاء هر درصد پوشش جمعیتی کمتر از میزان مقرر برای هر سال قراردادی طبق پیوست شماره ۳ که تا پایان مهلت، پوشش داده نشده است، و به ازای هر ماه تأخیر پس از پایان مهلت تا زمانیکه جمعیت مورد نظر در سال قراردادی مزبور تحت پوشش قرار گیرند به شرح زیر:

(۱) ۱/۲ میلیارد ریال برای سه (۳) ماه اول

(۲) ۱/۵ میلیارد ریال برای سه (۳) ماه بعدی

(۳) ۲/۴ میلیارد ریال برای ماههای بعد

در صورتیکه نقض مذکور طی یک ماه بطور کامل جبران گردد، مبلغ لازم التأدیه در مورد آن ماه به تناسب تعیین خواهد شد.

(الف - ۳) قصور در پوشش جاده‌ها : پنج (۵) میلیارد ریال بازاء هر ده (۱۰) کیلومتر از جاده‌هایی که در نقض اهداف کیلومتری مقرر در پوشش جاده‌ای مندرج در پیوست شماره ۳ برای هر سال قراردادی ذیربط، در پایان مهلت تحت پوشش قرار نگرفته باشند؛ که مهلت مزبور در انقضای هر سال قراردادی (از جمله در پایان سال قراردادی که در پایان آن مهلت خاتمه می‌یابد) تا زمانیکه وضعیت اصلاح گردد، تمدید خواهد شد.

(ب) قصور در انجام تعهدات ارائه خدمات تلفن ثابت و ارائه خدمات انتقال داده که در پیوست ۴ مشخص شده است براساس نظر سازمان و تصویب کمیسیون خواهد بود.

۱۸.۳ جبران خسارت نقض سایر تعهدات

چنانچه سازمان تشخیص دهد که دارنده پروانه (۱) هر یک از مواد و

شرایط عمده پروانه بغیر از مفاد ماده ۷,۹ (ناظر به تعهدات اجرا و توسعه) را نقض کرده است. و (۲) چنین تخلفی را ظرف مدت شش (۶) ماه از تاریخ اخطار سازمان در این زمینه جبران نکرده است (مهلت)، سازمان می تواند دارنده پروانه را علاوه بر مبلغ تسهیم درآمد که باید از بابت سال قراردادی مربوط به سازمان بپردازد، به پرداخت مبلغ جبران خسارت تا میزان حداکثر سی (۳۰) میلیارد ریال ایران بابت هر سال قراردادی ملزم نماید.

۴. ۱۸ مقررات کلی مربوط به جبران خسارت

(الف) قبل از اتخاذ هر گونه تصمیمی از سوی سازمان دال بر اعمال پرداخت مبالغ جبران خسارت توسط دارنده پروانه، سازمان فرصتی عادلانه اعطا خواهد کرد که اظهارات خود را بیان و وضعیت خود را توجیه کند. در صورتیکه اختلافی در زمینه موضوعات فنی باشد، دارنده پروانه و سازمان می توانند کارشناس فنی مستقلی را برای بررسی آن واقعیات تعیین نمایند.

(ب) چنانچه نقض تعهد یا تأخیر در اجرای تعهد در نتیجه (۱) وقوع حادثه فورس ماژور و یا (۲) شرایط خارج از کنترل منطقی دارنده پروانه باشد یا به علت آن ایجاد شود و مورد تأیید سازمان قرار گیرد دارنده پروانه مشمول پرداخت مبالغ جبران خسارت مقرر در ماده ۱۸ نخواهد بود.

(ج) پرداخت مبالغ جبران خسارت اعمال شده به دارنده پروانه باید ظرف دو ماه بعد از دریافت تصمیم سازمان مبنی بر اعمال پرداخت مبالغ جبران خسارت براساس ماده ۱۸ صورت گیرد. پرداخت مبالغ جبران خسارت طبق مقررات ماده ۱۱,۲,۳ به عمل خواهد آمد.

(د) پرداخت مبالغ جبران خسارت به سازمان در مورد الزام دارنده پروانه به اجرای مشخص تعهدات خود به موجب موافقت نامه پروانه و یا اعمال هر اقدام جبرانی دیگری که طبق قانون یا به موجب این پروانه در دسترس

می باشد (از جمله و نه محدود به اقدامات جبرانی مندرج در ماده ۱۹)،
لطمه ای وارد نخواهد آورد.

ماده ۱۹. تعلیق و لغو

۱۹.۱ تعلیق پروانه

در صورت نقض عمده مواد موافقتنامه پروانه، سازمان می تواند پروانه را برای مدت حداکثر شش (۶) ماه در هر مرحله بحالت تعلیق درآورد. مشروط برآنکه فرصت معقولی به دارنده پروانه جهت اصلاح ایرادات و مشکلات داده شده و نامبرده اقدامی در جهت جبران و تأمین نظر سازمان به عمل نیاورده باشد.

۱۹.۲ لغو پروانه و کاهش مدت اعتبار پروانه

در موارد ذیل، سازمان می تواند پروانه را لغو، یا بنا به صلاحدید خود مدت اعتبار پروانه را کاهش دهد:

۱۹.۲.۱ قصور در انجام تعهد پرداخت و ورشکستگی

(الف) هنگامیکه دارنده پروانه مبالغ مربوط به پروانه (شامل تسهیم درآمد) را در موعد مقرر نپرداخته و ظرف مدت یک (۱) ماه بعد از دریافت اخطاریه از سازمان در مورد پرداخت آن، اقدامی به عمل نیاورده باشد.

(ب) هنگامیکه دارنده پروانه منحل شده یا در جریان ورشکستگی یا تصفیه قرار گرفته یا به نفع بستانکاران، یک واگذاری کلی انجام داده باشد.

۱۹.۲.۲ وقوع قصور

(الف) در صورتیکه یک یا چند واقعه از وقایع قصور ذیل بوقوع بپیوندد

و دارنده پروانه اقدامی برای جبران قصور مزبور ظرف مدت شش (۶) ماه پس از اختاری در این مورد جهت تأمین نظر سازمان به عمل نیاورده باشد، سازمان می تواند پروانه را لغو یا بنا به صلاحدید خود مدت اعتبار پروانه را کاهش دهد.

(ب) وقایع قصور به شرح ذیل است :

۱. هنگامیکه دارنده پروانه، اگر چه برای یک مدت کوتاه، شرایط لازم به موجب ماده ۵ (« شرایط قابل اعمال به دارنده پروانه ») را رعایت ننماید.

۲. هنگامیکه دارنده پروانه بر خلاف ماده ۴ : پروانه را به دیگری واگذار یا اقدام به واگذاری آن کند.

۳. هنگامیکه دارنده پروانه بیش از دو بار در یک سال قراردادی مرتکب نقض تعهدات عمده خود به موجب ماده ۸ و یا ماده ۹ شود.

۴. عدم رعایت مفاد بند ۸,۷ در خصوص عدم تأمین مفاد دفاع ملی و امنیت عمومی با نظر وزارت اطلاعات.

۳.۲.۱۹ تعهدات اجرا و توسعه

چنانچه (۱) دارنده پروانه نقص عمده ای در تعهدات اجرا و توسعه که در پیوست شماره ۴ آمده است را برای مدتی بیش از دوازده (۱۲) ماه از مهلت مقرر در ماده ۲-۱۸ در خصوص هر یک از تعهدات اجرا و توسعه مندرج در پیوست شماره ۴ را داشته باشد سازمان می تواند پروانه را لغو کند.

۴.۲.۱۹ روش لغو پروانه

(الف) قبل از اتخاذ تصمیم در مورد لغو پروانه یا کاهش مدت اعتبار پروانه، سازمان باید فرصت عادلانه به دارنده پروانه اعطاء کند تا اظهارات

خود را تقدیم و موقعیت خود را توجیه کند.

(ب) در صورتیکه نقض تعهد از وقوع حادثه فورس مازور ناشی شده باشد، دارنده پروانه ناقض تعهدات خود (به ویژه به موجب مواد (ب) ۱۹,۲,۲ و ۱۹,۲,۳) محسوب نخواهد شد.

(ج) در صورت لغو یا کاهش مدت اعتبار پروانه، تصمیم سازمان سه ماه پس از ابلاغ آن به دارنده پروانه لازم الاجرا خواهد شد، مگر در صورتیکه تصمیم مبتنی بر قصور موصوف در مواد (ب) ۱۹,۲,۱ و (ب) ۱۹,۲,۲ (۳) و (۱) باشد که در اینصورت تصمیم یک ماه پس از ابلاغ آن به دارنده پروانه لازم الاجرا خواهد شد.

(د) در صورت لغو پروانه با اتمام مدت اعتبار پروانه مطابق با بند د ماده ۴-۳ دارنده پروانه باید با قیمت کارشناسی ظرفیت ایجاد شده و تجهیزات مربوطه را به ارائه کننده خدمات مخابراتی جایگزین که سازمان معرفی می کند منتقل نماید.

ماده ۲۰. حقوق و اختیارات سازمان و سایر مراجع

مفاد و مقررات این موافقتنامه پروانه تأثیری بر حقوق و اختیاراتی که بر طبق مقررات قانونی و نظارتی به سازمان و سایر مقامات ایرانی اعطاء شده است را نخواهد داشت، از جمله بمنظور اجتناب از هر گونه شبهه و تردید:

- اختیار اخذ خسارات

- اختیار تعلیق یا لغو پروانه یا حق استفاده از فرکانسهایی که به دارنده پروانه تخصیص داده شده است.

ماده ۲۱. شفافیت و حق درخواست تجدید نظر

سازمان، باید فرصت معقولی را در اختیار دارنده پروانه قرار دهد تا اظهارات خود در مورد هر تصمیمی که سازمان، حسب مورد، طبق شرایط

پروانه ایجاد کرده یا می‌کنند که ممکن است بر دارنده پروانه اثر عمده داشته باشد، از جمله بدون قید محدودیت، هر تصمیم راجع به وضع پرداخت مبلغ جبران خسارت هر تصمیم راجع به اصلاح شرایط پروانه، هر امتناع از تمدید مدت اعتبار پروانه، هر امتناع از تجویز انتقال پروانه و هر امتناع از تجویز یک تغییر در سهامداری پروانه بیان دارد. این مدت حسب مورد توسط سازمان تعیین خواهد گردید.

سازمان حسب مورد باید اظهارات دارنده پروانه را بنحو مقتضی مورد توجه لازم قرار دهند.

سازمان، باید به محض درخواست دارنده پروانه، فوراً و بنحو مقتضی، دلایل این تصمیمات را به صورت کتبی، در اختیار دارنده پروانه قرار دهد. بجز در مواردی که نحو دیگری مقرر شده باشد، دارنده پروانه حق اعتراض در مقابل چنین تصمیماتی را داشته و این اعتراض بایستی ظرف مدت سه (۳) ماه نزد دادگاه صالح ایرانی مطرح شود. اعتراض بایستی اجرای تصمیماتی را که به آن مربوط می‌گردد معلق نماید.

ماده ۲۲. تغییرات در پروانه

۱. ۲۲ تغییرات

هر یک از مفاد موافقت‌نامه پروانه، ممکن است به شرح ذیل تغییر نماید:

(الف) طبق توافقنامه قبلی و کتبی فی‌مابین دارنده پروانه و سازمان

(ب) در صورت اصلاحیه به قوانین و مقررات جمهوری اسلامی ایران

در حد لزوم از نقطه نظر این ماده ۲۲، ۱ کلمه "تغییر" شامل مفهوم حذف جزیی یا کلی خواهد بود.

مفاد مواد ۱۱، ۱۲ و ۱۳ فقط با توافق کتبی فی‌مابین دارنده پروانه و

سازمان می‌تواند تغییر نماید.

سازمان، باید در مورد هرگونه تغییر که طبق این ماده ۲۲،۱ لازم می‌داند، به دارنده پروانه اعلامیه کتبی بدهد، و باید به دارنده پروانه فرصت کافی، که با توجه به اوضاع و احوال معقول باشد، بدهد تا بدون تحمل هزینه نامعقول یا قطع کار خود، تعدیلات لازم را به عمل آورد. چنانچه تغییرات بدون توافق کتبی بین دارنده پروانه و سازمان صورت پذیرد و چنانچه تغییرات تأثیر نامطلوب عمده بر وضعیت دارنده پروانه یا چشم‌انداز تجاری وی داشته باشد، در آن صورت دارنده پروانه حق خواهد داشت که خسارت عادلانه و کافی دریافت کند و مبلغ این غرامات در قبال مبالغ تسهیم درآمد که باید حسب مورد به سازمان پرداخت شود تهاتر خواهد شد.

دارنده پروانه می‌تواند تغییر در قیود و شرایط موافقت‌نامه پروانه را در صورت بروز تغییرات عمده که بر توانایی دارنده پروانه در حفظ سطح و یا عملی بودن امکان ارائه خدمات خود طبق الزامات موافقت‌نامه پروانه یا بر ارائه بلا انقطاع خدمات وی تأثیر گذارد، درخواست نماید. درخواست باید مستند به کلیه اسناد موجهه مقتضی باشد. سازمان با در نظر داشتن اوضاع و احوال خاص موثر بر وضعیت دارنده پروانه، به این درخواست توجه کافی و عادلانه خواهد کرد.

۲۲.۲ روش

سازمان باید قبل از اصلاح هر یک از مواد و شرایط موافقت‌نامه پروانه، اطلاعیه‌ای حاوی دلایل تغییر در مفاد موافقت‌نامه پروانه را صادر نماید.

دارنده پروانه حداکثر ۳۰ روز پس از صدور اطلاعیه فرصت دارد تا اعتراض خود را بصورت مستدل همراه با مستندات کافی به سازمان ارسال نمایند و سازمان باید ظرف مدت چهل و پنج (۴۵) روز پس از وصول اعتراض کتبی

توسط هر طرف ذینفع در ارتباط با اصلاحات مطرح شده را مورد رسیدگی قرار دهد.

ماده ۲۳. حل و فصل اختلاف با سایر ارائه‌کنندگان خدمات مخابراتی

دارنده پروانه می‌تواند از سازمان درخواست کند که اختلافات وی با سایر ارائه‌کنندگان خدمات مخابراتی در زمینه ارائه خدمات موضوع پروانه را حل و فصل کند.

سازمان باید ظرف مدت چهل و پنج (۴۵) روز در این خصوص اتخاذ تصمیم کند و پس از آن باید دلایل کتبی تصمیم خود را در اختیار طرفهای ذیربط قرار دهد.

ماده ۲۴. شکل مکاتبات

کلیه اطلاعیه‌ها، تقاضانامه‌ها، درخواستها یا مکاتبات دیگری که به موجب موافقت‌نامه پروانه لازم یا مجاز شمرده شده، باید به صورت کتبی، ارسال گردد.

سازمان باید کلیه مکاتبات را به نشانی دفاتر به ثبت رسیده دارنده پروانه ارسال نماید. در این رابطه دارنده پروانه متعهد است که فوراً نشانی دفاتر به ثبت رسیده خود را برای سازمان ارسال کند و وی را از هرگونه تغییر در آن مطلع نماید.

ماده ۲۵. سایر موافقت‌ها

هیچ چیز در این پروانه، دارنده پروانه را از الزامات قانونی برای اخذ موافقت‌نامه‌های اضافی، اجازه‌ها، اعطای اختیارها یا مجوزهای اضافی که

ممکن است برای ایجاد و بهره‌برداری از شبکه موضوع پروانه، ارائه خدمات مورد پروانه و به‌طور کلی، اعمال حقوق خود یا ایفای تعهدات خود تحت این پروانه لازم باشد مبرا نخواهد ساخت.

ماده ۲۶. استفاده غیر قانونی

دارنده پروانه نباید شبکه موضوع پروانه یا خدمات موضوع پروانه را برای هیچ هدفی که با قوانین حاکم مغایر می‌باشد، مورد استفاده قرار داده یا آگاهانه استفاده از آن را به این منظور اجازه دهد.

دارنده پروانه باید کلیه اقدامات معمول تجاری را که تحت کنترل وی می‌باشد، به‌منظور کسب اطمینان از عدم استفاده از شبکه موضوع پروانه و خدمات موضوع پروانه برای چنین مقاصدی به‌عمل آورد.

دارنده پروانه باید شرط مشابهی مبنی بر منع استفاده از شبکه موضوع پروانه و خدمات موضوع پروانه، برای این منظور در قراردادهای خود با مشترکین و ارائه‌کنندگان خدمات مخابراتی دیگر بگنجانند.

ماده ۲۷. فورس ماژور

در صورتیکه دارنده پروانه بدلیل شرایطی نظیر جنگ، اعتصاب، شورش، آتش‌سوزی، سیل، انفجار، زلزله یا هر دلیل دیگری خارج از کنترل وی، از انجام تعهدات خود باز ماند، مشروط بر اینکه بلافاصله و بنحو مقتضی، سازمان را از هر مورد فورس ماژور آگاه نماید، سازمان نمی‌تواند دارنده پروانه را به‌عنوان طرفی که از شرایط موافقتنامه تخطی کرده تلقی نماید. (بمنظور اجتناب از هرگونه شبهه، منع ناشی از اعمال تحریم یا جرایم در صورت قصور یا نقض دارنده پروانه بمنزله امور خارج از کنترل وی تلقی نخواهد شد).

دارنده پروانه باید سریعاً اقدامات لازم را معمول دارد تا وضعیت خدمات

بنحو سریع اعاده گردیده و تأثیرات واقعه فورس ماژور بر مشترکین به حداقل کاهش یابد و از ابتدا سازمان را در جریان اقدامات عملی خود قرار دهد.

ماده ۲۸. هزینه‌ها

دارنده پروانه مسئول کلیه مخارج، هزینه‌ها و تعهدات دیگر اعم از مالی و غیره در مورد اجرای حقوق و تعهدات موضوع پروانه می‌باشد. سازمان مسئولیت این مخارج، هزینه‌ها یا تعهدات را به عهده نخواهند داشت.

ماده ۲۹. اعراض

اعراض از هرگونه تخلف از مفاد پروانه نافذ و الزام‌آور نخواهد بود مگر آنکه کتباً اعلام شود و بجز در موردی که بنحو دیگری قید گردیده، اعراض از حق، محدود به حوزه تخلف مربوطه خواهد بود.

ماده ۳۰. عناوین

عناوین مورد استفاده در این موافقتنامه پروانه صرفاً وجه توصیفی داشته و بخشی از موافقتنامه که حقوق و تعهدات مورد اشاره در این موافقتنامه را تعیین کند تلقی نخواهد شد.

ماده ۳۱. قانون حاکم

موافقتنامه پروانه تحت حاکمیت قانون جمهوری اسلامی ایران قرار داشته و برطبق این قانون تعبیر و تفسیر خواهد شد و دادگاههای ایران منحصراً صلاحیت انحصاری رسیدگی و اتخاذ تصمیم در مورد اختلافات مربوط به موافقتنامه پروانه را خواهند داشت.

ماده ۳۲. مقررات جدید

هرگونه مقررات جدید که توسط کمیسیون تنظیم مقررات ارتباطات به منظور انجام وظایف قانونی در زمینه تنظیم بازار، شرایط رقابت، حقوق مشترکین، تعرفه و... به تصویب می‌رسد و توسط سازمان به تمامی دارندگان پروانه برای ارائه خدمات مشابه ابلاغ می‌گردد، برای دارنده پروانه لازم‌الاجرا است.

ماده ۳۳. تمامیت موافقتنامه

این موافقتنامه تجلی توافق و تفاهم طرفین آن بوده و هرگونه تفاهم، توضیح یا اظهار قبلی در خصوص موضوعاتی که مربوط به موافقتنامه پروانه بوده است (از جمله پیوسته‌های آن) حتی در زمینه تفسیر نیز مورد استفاده نبوده و مد نظر قرار نخواهد گرفت.

معاون وزیر

معاون وزیر

رئیس سازمان تنظیم مقررات و ارتباطات رادیویی رئیس هیأت مدیره شرکت مخابرات ایران

وفا غفاریان

محمود خسروی

مدیرعامل شرکت مخابرات ایران

صابر فیضی

پیوست ۱: شخصیت حقوقی دارنده پروانه

شرکت مخابرات ایران (مادر تخصصی) که اساسنامه آن توسط هیأت محترم وزیران در جلسات مورخ ۸۲/۱۱/۲۹ و ۸۳/۱/۳۰ بنا به پیشنهاد مشترک شماره ۱۰۰/۴۱۶۰۳ مورخ ۸۲/۱۱/۲۵ وزارتخانه‌های ارتباطات و فناوری اطلاعات، امور اقتصادی و دارایی و سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور و به استناد ماده ۴ قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۹ به تصویب رسیده است.

پیوست ۲: هزینه اتصال متقابل دارنده پروانه و سایر ارائه‌کنندگان خدمات مخابراتی

در اتصال متقابل بین شبکه دارنده پروانه و سایر ارائه‌کنندگان خدمات مخابراتی (باستثنای شبکه ایرانسل) برای هزینه و سهم هر یک از طرفین درصدهای جدول زیر، ملاک محاسبه می‌باشد:

نوع ارتباط	سهم مبدا	سهم مقصد
ارتباط بین اپراتور	۸۰ درصد	۲۰ درصد

درصدهای فوق براساس تعرفه‌های پایه دولتی خواهند بود.

تأکید می‌گردد که تعرفه انتقال ترافیک از طریق شبکه زیر ساخت مادر (ترافیک بین شهری و بین‌الملل) براساس تعرفه‌های مصوب کمیسیون تنظیم مقررات ارتباطات خواهد بود.

پیوست ۳ : شماره گذاری

ساختار و ظرفیت شماره گذاری تخصیص یافته به دارنده پروانه به شرح

زیر می باشد :

۱. در شبکه تلفن همراه :

ساختار شماره گذاری در شبکه تلفن همراه دارنده پروانه بصورت
AB xxx xxxx ۰۹ می باشد که ظرفیت تخصیص داده شده به دارنده
پروانه برای شرکت ارتباطات سیار براساس $A=1$ و $B=0$ تا 9 و $X=0$ تا 9
و برای شرکت تالیا (پیمانکار دارنده پروانه) براساس $A=2$ و $B=2$ و 9 تا
 $X=0$ می باشد.

۲. ساختار واگذاری شماره در شبکه تلفن ثابت دارنده پروانه بصورت
ABC DEF xxx (ABC معرف کد ناحیه بین شهری) خواهد بود
که در آن $X=0$ تا 9 ، $F=0$ تا 9 ، $E=0$ تا 9 ، $D=2$ تا 8 ، $C=0$ تا 9 ،
 $B=1$ و $A=1$ می باشد و ظرفیت تخصیصی بر اساس مجوز راه اندازی
مراکز از سوی سازمان خواهد بود.

۳. ساختار شماره گذاری در شبکه هوشمند ثابت بصورت xx yyyyyy
۹۰۰ و ۹۰۹ yyyyyy xx که در آن $X=0$ تا 9 و $Y=0$ تا 9 می باشد که
شماره های زیر به دارنده پروانه تخصیص می یابد.

۹۰۹ ۲x yyyyyy $X=0$ تا 9 : $Y=0$ تا 9

۹۰۰ x_1 zzzzzz $X=2.5$: $Z=0$ تا 9

پیوست ۴ : تعهدات توسعه و اجرا

۱- تلفن همراه

۱-۱- تعهدات دایری

با توجه به وضع موجود ۲۱/۳۰۰/۰۰۰ شماره در حال کار تعهدات دایری جدید در طول سالهای پروانه به شرح زیر می باشد :

- انتهای سال اول ۳/۷۰۰/۰۰۰ (سه میلیون و هفتصد هزار) مشترک
- انتهای سال دوم ۳/۰۰۰/۰۰۰ (سه میلیون) مشترک
- انتهای سال سوم ۲/۰۰۰/۰۰۰ (دو میلیون) مشترک
- انتهای سال چهارم ۲/۰۰۰/۰۰۰ (دو میلیون) مشترک
- انتهای سال پنجم ۱/۵۰۰/۰۰۰ (یک میلیون و پانصد هزار) مشترک
- انتهای سال ششم ۱/۵۰۰/۰۰۰ (یک میلیون و پانصد هزار) مشترک
- انتهای سال هفتم ۱/۰۰۰/۰۰۰ (یک میلیون) مشترک
- انتهای سال هشتم ۱/۰۰۰/۰۰۰ (یک میلیون) مشترک
- انتهای سال نهم ۱/۰۰۰/۰۰۰ (یک میلیون) مشترک
- از سال دهم به بعد براساس شرایط بازار، تقاضا و رقابت، دایری انجام می شود.

۱-۲- تعهدات پوشش رادیویی

- الف) پوشش کلیه شهرهای کشور حداکثر یکسال پس از تاریخ صدور پروانه
- ب) پوشش شهرهای جدید حداکثر ۸ ماه پس از اعلام وزارت کشور
- ج) پوشش کلیه جاده های اصلی کشور یکسال پس از تاریخ صدور پروانه
- د) پوشش کلیه جاده های ریلی کشور یکسال پس از تاریخ صدور پروانه
- ه) پوشش جاده های فرعی کشور (شهرهای بین مراکز شهرستانها) حداکثر دو سال پس از تاریخ صدور پروانه.

منظور از تعهدات پوششی، پوشش رادیویی کلیه محدوده خدمات شهری

براساس مصوبه هیئت محترم دولت می باشد و جاده های اصلی براساس تعریف وزارت راه و ترابری مشخص می شود.

۱-۳- تعهدات پوشش جمعیتی

در هیچ زمان از مدت اجرای این پروانه پوشش جمعیتی شبکه نباید کمتر از ۸۵ درصد باشد.

۱-۴- دسترسی مشترکین به شبکه

الف) دسترسی مشترکین به شبکه در شهرهای تحت پوشش با درجه سرویس ۲ درصد
ب) دسترسی مشترکین به شبکه در جاده های تحت پوشش با درجه سرویس ۵ درصد

۱-۵- کیفیت سرویس شبکه

الف) مکالمات قطع شده :

- در پایان سال اول کمتر از ۴ درصد

- در پایان سال دوم کمتر از ۳ درصد

- در پایان سال سوم کمتر از ۲ درصد

- در پایان سال چهارم به بعد کمتر از ۱ درصد

پارامترهای فوق الذکر (۱-۲ و ۱-۳) براساس ساعت شلوغی (Hour Busy) و بدترین حالت (Worst Gase) مورد اندازه گیری و ارزیابی قرار خواهد گرفت.

۲- تلفن ثابت

۲-۱- تعهدات دایری

با توجه به وضع موجود ۰/۰۰۰/۵۰۰/۲۳ مشترک در حال کار تعهدات دایری جدید در طول سالهای پروانه به شرح زیر می باشد:

- انتهای سال اول ۱/۵۰۰/۰۰۰ (یک میلیون و پانصد هزار) مشترک
- انتهای سال دوم ۱/۰۰۰/۰۰۰ (یک میلیون) مشترک
- انتهای سال سوم ۱/۰۰۰/۰۰۰ (یک میلیون) مشترک
- انتهای سال چهارم ۱/۰۰۰/۰۰۰ (یک میلیون) مشترک
- انتهای سال پنجم ۱/۰۰۰/۰۰۰ (یک میلیون) مشترک
- انتهای سال ششم ۱/۰۰۰/۰۰۰ (یک میلیون) مشترک
- از سال هفتم به بعد براساس شرایط بازار، تقاضا و رقابت، دایری انجام می شود.

۳- ارتباطات داده و فناوری اطلاعات

تعهدات اجرائی دارنده پروانه در حوزه ارتباطات داده و فناوری اطلاعات با هماهنگی دارنده پروانه توسط سازمان متعاقباً ابلاغ خواهد گردید.

پیوست ۵ : فرکانسهای تخصیصی بخش دسترسی در باند GSM
 فرکانسهای تخصیص یافته به دارنده پروانه در باند GSM، برای شبکه ارتباطات سیار و شبکه های روستایی به شرح جدول زیر است:

باند فرکانسی	محدوده جغرافیایی	باند ارسال (MHZ)	باند دریافت (MHZ)	پهنای باند (MHZ)
GSM900	تهران	۹۵۹.۹-۹۴۱.۳	۹۱۴.۹-۸۹۶.۳	۲x۱۸.۶
GSM900	سایر نقاط کشور	۹۴۳.۱-۹۴۷.۷ ۹۵۱.۷-۹۵۹.۹	۹۰۲.۷-۸۹۸.۱ ۹۰۶.۷-۹۱۴.۹	۲x۱۲.۸
GSM900	مناطق روستایی (باستثناء استان اصفهان)	۹۴۷.۷-۹۵۱.۷	۹۰۲.۷-۹۰۶.۷	۲x۴
GSM1800	کل کشور	۱۸۲۰.۱-۱۸۳۴.۹	۱۷۲۵.۱-۱۷۳۹.۹	۲x۱۵

بسمه تعالی

اصلاحیه موافقتنامه پروانه ارائه خدمات تلفن همراه، تلفن ثابت و ارتباطات داده‌ها شرکت مخابرات ایران

ساختار با اختیار حاصل از مفاد ماده ۲۲ موافقتنامه پروانه ارائه خدمات تلفن همراه، تلفن ثابت و ارتباطات داده‌ها به شماره ۱۰۰/۱۱۰۰ مورخ ۸۷/۴/۲۹ اعطایی سازمان تنظیم مقررات و ارتباطات رادیویی به شرکت مخابرات ایران، جهت استیفاء به موقع حقوق دولت و تسریع و شفاف‌سازی در رسیدگی به صورت‌های مالی و تعیین مبالغ قابل پرداخت سالیانه مندرج در ماده ۱۱ پروانه مذکور، این اصلاحیه در خصوص موادی از پروانه، فی مابین شرکت مخابرات ایران به نمایندگی آقایان دکتر وفا غفاریان و مهندس صابر فیضی و سازمان تنظیم مقررات و ارتباطات رادیویی به نمایندگی آقای دکتر محمد کرم پور به شرح ذیل صورت پذیرفت:

۱: بند ۱۴ . ۱ ماده ۱ به شرح ذیل اصلاح می گردد:

۱ . ۱۴ - سال قراردادی و سال مالی

الف) سال قراردادی: دوره دوازده ماهه از تاریخ لازم الاجراء شدن موافقت نامه اعطایی پروانه برای سال اول، و سالروز تاریخ لازم الاجراء شدن برای سالهای بعد.

ب) سال مالی: منطبق با ماده ۶ قانون محاسبات عمومی کشور مصوب ۱۳۶۶ از ابتدای فروردین لغایت پایان اسفند هر سال است که صرفاً در مورد تعهدات مالی ملاک عمل می باشد.

۲ - بندهای ۱.۲۴ «درآمد» و ۱.۲۵ «تسهیم درآمد»

در مفاد بندهای مذکور عبارت سال قراردادی به سال مالی تغییر می یابد.

۳ - الحاق یک تبصره به ماده ۱۱ «مبالغ سالانه»

تبصره : در کلیه بندها، جزءها، تبصره ها و پیوست های مرتبط با مسائل مالی در این ماده و سایر مفاد موافقتنامه فوق، عبارت سال قراردادی به سال مالی تغییر می یابد.

۴ - مقررات عمومی راجع به پرداخت ها - مالیات ها

سال قراردادی مذکور در بند ۲ ماده ۱۳ به سال مالی تغییر می یابد.

۵ - بند ۱۸.۳ «جبران خسارت نقض سایر تعهدات»

در رابطه با مبلغ تسهیم درآمد بابت هر سال قراردادی، عبارت سال قراردادی به سال مالی تغییر می یابد.

۶ - به استثناء تغییرات فوق، سایر مواد موافقت نامه شماره ۱۰۰/۱۱۰۰ مورخ ۸۷/۴/۲۹ به قوت خود باقی است.

۷ - این اصلاحیه در ۷ بند و در ۳ نسخه تهیه و در تاریخ ۹۰/۱۰/۱۰ مورد توافق طرفین قرار گرفته و از ابتدای سال ۱۳۸۹ لازم الاجرا می باشد.

معاون وزیر

رئیس سازمان تنظیم مقررات و ارتباطات رادیویی رئیس هیأت مدیره شرکت مخابرات ایران
محمود کرم پور وفا غفاریان

مدیرعامل شرکت مخابرات ایران

صابر فیضی

فصل چہارم

قانون اصل ۴۴

قانون اصل ۴۴

قانون اصلاح موادی از قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و اجراء سیاستهای کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی مشتمل بر ۹۲ ماده و ۹۰ تبصره است. متن کامل قانون اصلاح موادی از قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و اجراء سیاستهای کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی به شرح زیر منتشر می‌شود:

فصل اول - تعاریف

ماده ۱- در این قانون اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط به کار برده می‌شود:

۱ - بازار: به فضایی جغرافیایی یا مجازی اطلاق می‌شود که در آن خریداران و فروشندگان، کالاها و خدمات مشابه یا جانشین نزدیک را مبادله می‌کنند.

۲ - کالا: هر شیء منقول و یا غیرمنقول که می‌تواند مورد مبادله و استفاده قرار گیرد.

۳ - خدمت: محصول غیرملموسی که استفاده از آن از فرایند تولید آن قابل تفکیک نیست.

۴ - بنگاه: واحد اقتصادی که در تولید کالا یا خدمت فعالیت می‌کند، اعم از آن که دارای شخصیت حقوقی یا حقیقی باشد.

۵ - شرکت: شخص حقوقی که با رعایت قانون تجارت یا قانون خاص حسب مورد تشکیل شده باشد.

- ۶ - **سهام مدیریتی:** میزانی از سهام یک شرکت که دارنده آن طبق اساسنامه اختیار تعیین حداقل یک عضو را در هیأت مدیره شرکت دارد.
- ۷ - **سهام کنترلی:** حداقل میزان سهام مورد نیاز برای آن که دارنده آن قادر به تعیین اکثریت اعضاء هیأت مدیره شرکت باشد.
- ۸ - **شرکت تعاونی:** شخص حقوقی است که با رعایت قانون بخش تعاونی اقتصاد جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۰ مجلس شورای اسلامی و موادی از قانون شرکتهای تعاونی مصوب ۱۳۵۰ که نسخ نشده است و اصلاحات بعدی آنها تشکیل شده باشد. این نوع شرکت تعاونی متعارف نیز نامیده می‌شود.
- ۹ - **شرکت تعاونی سهامی عام:** نوعی شرکت سهامی عام است که با رعایت قانون تجارت و محدودیت‌های مذکور در این قانون تشکیل شده باشد.
- ۱۰ - **شرکت تعاونی فراگیر ملی:** نوعی تعاونی متعارف یا سهامی عام است که برای فقرزدایی از سه دهک پائین درآمدی تشکیل می‌شود. عضویت سایر افراد در این تعاونی آزاد است ولی در بدو تشکیل حداقل هفتاد درصد (۷۰٪) اعضاء آن باید از سه دهک پائین درآمدی باشند.
- ۱۱ - **رقابت:** وضعیتی در بازار که در آن تعدادی تولیدکننده، خریدار و فروشنده مستقل برای تولید، خرید و یا فروش کالا یا خدمت فعالیت می‌کنند، به طوری که هیچ‌یک از تولیدکنندگان، خریداران و فروشندگان قدرت تعیین قیمت را در بازار نداشته باشند یا برای ورود بنگاهها به بازار یا خروج از آن محدودیتی وجود نداشته باشد.
- ۱۲ - **انحصار:** وضعیتی در بازار که سهم یک یا چند بنگاه یا شرکت تولیدکننده، خریدار و فروشنده از عرضه و تقاضای بازار به میزانی باشد که قدرت تعیین قیمت و یا مقدار را در بازار داشته باشد، یا ورود بنگاههای جدید

به بازار یا خروج از آن با محدودیت مواجه باشد.

۱۳ - انحصار طبیعی: وضعیتی از بازار که یک بنگاه به دلیل نزولی بودن هزینه متوسط، می‌تواند کالا یا خدمت را به قیمتی عرضه کند که بنگاه دیگری با آن قیمت قادر به ورود یا ادامه فعالیت در بازار نباشد.

۱۴ - انحصار قانونی: وضعیتی از بازار که به موجب قانون، تولید، فروش و یا خرید کالا و یا خدمت خاص در انحصار یک یا چند بنگاه معین قرار می‌گیرد.

۱۵ - وضعیت اقتصادی مسلط: وضعیتی در بازار که در آن توانایی تعیین قیمت، مقدار عرضه یا تقاضای کالا یا خدمت یا شرایط قرارداد در اختیار یک یا چند شخص حقیقی و یا حقوقی قرار گیرد.

۱۶ - ادغام: اقدامی که براساس آن چند شرکت، ضمن محو شخصیت حقوقی خود، شخصیت حقوقی واحد و جدیدی تشکیل دهند یا در شخصیت حقوقی دیگری جذب شوند.

۱۷ - تجزیه: اقدامی که براساس آن یک شرکت ضمن محو شخصیت حقوقی خود دو یا چند شخصیت حقوقی جدید تشکیل دهد.

۱۸ - بنگاه یا شرکت کنترل‌کننده: بنگاه یا شرکتی که از طریق تملک تمام یا قسمتی از سهام یا سرمایه یا مدیریت و یا از طرق دیگر، فعالیت‌های اقتصادی بنگاه‌ها یا شرکتهای دیگر را در یک بازار کنترل می‌کند.

۱۹ - مدیران شرکت: اعضاء هیأت مدیره، مدیر عامل و افراد دارای عناوین مشابه یا هر شخص دیگری که مسؤولیت تصمیم‌گیری در شرکت، به موجب قانون و یا اساسنامه آن، یا به موجب حکم دادگاه و یا مراجع ذیصلاح قانونی به آنها واگذار شده باشد.

۲۰ - اخلال در رقابت: مواردی که موجب انحصار، احتکار، افساد در اقتصاد، اضرار به عموم، منتهی شدن به تمرکز و تداول ثروت در دست افراد

و گروه‌های خاص، کاهش مهارت و ابتکار در جامعه و یا سلطه اقتصادی بیگانه بر کشور شود.

فصل دوم - قلمرو فعالیت‌های هر یک از بخش‌های دولتی، تعاونی و خصوصی

ماده ۲ - فعالیت‌های اقتصادی در جمهوری اسلامی ایران شامل تولید، خرید و یا فروش کالاها و یا خدمات به سه گروه زیر تقسیم می‌شود:
گروه یک - تمامی فعالیت‌های اقتصادی به جز موارد مذکور در گروه دو و سه این ماده.

گروه دو - فعالیت‌های اقتصادی مذکور در صدر اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی به جز موارد مذکور در گروه سه این ماده.

گروه سه - فعالیت‌ها، مؤسسات و شرکت‌های مشمول این گروه عبارتند از:

- ۱) شبکه‌های مادر مخابراتی و امور واگذاری بسامد (فرکانس)،
- ۲) شبکه‌های اصلی تجزیه و مبادلات و مدیریت توزیع خدمات پایه پستی،
- ۳) تولیدات محرمانه یا ضروری نظامی، انتظامی و امنیتی به تشخیص فرماندهی کل نیروهای مسلح،
- ۴) شرکت ملی نفت ایران و شرکت‌های استخراج و تولید نفت خام و گاز،
- ۵) معادن نفت و گاز،
- ۶) بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، بانک ملی ایران، بانک سپه، بانک صنعت و معدن، بانک توسعه صادرات، بانک کشاورزی، بانک مسکن و بانک توسعه تعاون،
- ۷) بیمه مرکزی و شرکت بیمه ایران،
- ۸) شبکه‌های اصلی انتقال برق،

۹) سازمان هواپیمایی کشوری و سازمان بنادر و کشتیرانی جمهوری

اسلامی ایران،

۱۰) سدها و شبکه‌های بزرگ آبرسانی،

۱۱) رادیو و تلویزیون،

تشخیص، انطباق و طبقه‌بندی فعالیتها و بنگاههای اقتصادی موضوع این ماده با هر یک از سه گروه به پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی ظرف شش ماه به تصویب هیأت وزیران می‌رسد و در مورد بند (۳) گروه سه، مصوبه هیأت وزیران باید به تصویب فرماندهی کل نیروهای مسلح برسد.

ماده ۳ - قلمرو فعالیتهای اقتصادی دولت به شرح زیر تعیین می‌شود:

الف - مالکیت، سرمایه‌گذاری و مدیریت برای دولت در آن دسته از بنگاههای اقتصادی که موضوع فعالیت آنها مشمول گروه یک ماده (۲) این قانون است، اعم از طرحهای تملک داراییهای سرمایه‌ای، تأسیس مؤسسه و یا شرکت دولتی، مشارکت با بخش‌های خصوصی و تعاونی و بخش عمومی غیر دولتی، به هر نحو و به هر میزان ممنوع است.

تبصره ۱ - دولت مکلف است سهم، سهم‌الشرکه، حق تقدم ناشی از سهام و سهم‌الشرکه، حقوق مالکانه، حق بهره‌برداری و مدیریت خود را در شرکتها، بنگاهها و مؤسسات دولتی و غیر دولتی که موضوع فعالیت آنها جزء گروه یک ماده (۲) این قانون است، تا پایان قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران به بخش‌های خصوصی، تعاونی و عمومی غیر دولتی واگذار نماید.

تبصره ۲ - تداوم مالکیت، مشارکت و مدیریت دولت در بنگاههای مربوط به گروه یک ماده (۲) این قانون و بعد از انقضاء قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی و یا شروع فعالیت

در موارد ضروری تنها با پیشنهاد دولت و تصویب مجلس شورای اسلامی و برای مدت معین مجاز است.

تبصره ۳ - در مناطق کمتر توسعه یافته و یا در زمینه فناوری‌های نوین و صنایع پرخطر، دولت می‌تواند برای فعالیتهای گروه یک ماده (۲) از طریق سازمانهای توسعه‌ای مانند سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران تا سقف چهل و نه درصد (۴۹٪) با بخش‌های غیر دولتی مشترکاً سرمایه‌گذاری کند. در این موارد دولت مکلف است سهام دولتی را در بنگاه جدید حداکثر ظرف سه سال پس از بهره‌برداری به بخش غیر دولتی واگذار کند.

ب - دولت مکلف است هشتاد درصد (۸۰٪) از ارزش مجموع سهام بنگاههای دولتی در هر فعالیت مشمول گروه دو ماده (۲) این قانون به استثناء راه و راه‌آهن را به بخش‌های خصوصی، تعاونی و عمومی غیردولتی واگذار نماید.

تبصره ۱ - دولت مجاز است به منظور حفظ سهم بهینه بخش دولتی در فعالیتهای گروه دو ماده (۲) این قانون با توجه به حفظ حاکمیت دولت، استقلال کشور، عدالت اجتماعی و رشد و توسعه اقتصادی به میزانی سرمایه‌گذاری نماید که سهم دولت از بیست درصد (۲۰٪) ارزش این فعالیتهای در بازار بیشتر نباشد.

تبصره ۲ - بخشهای غیردولتی مجاز به فعالیت در زمینه راه و راه‌آهن هستند. سهم بهینه بخشهای دولتی و غیردولتی در فعالیتهای راه و راه‌آهن مطابق آئین‌نامه‌ای خواهد بود که به پیشنهاد مشترک وزارت راه و ترابری و وزارت امور اقتصادی و دارایی به تصویب شورای عالی اجراء سیاستهای کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی خواهد رسید.

تبصره ۳ - دولت مکلف است در حد مقابله با بحران نسبت به تأمین کالاهای اساسی مانند گندم و سوخت برای مدت معین، تمهیدات لازم را

بیندیشد.

ج - سرمایه‌گذاری، مالکیت و مدیریت در فعالیتهای و بنگاههای مشمول گروه سه ماده (۲) این قانون منحصراً در اختیار دولت است.

تبصره ۱ - خرید خدمات مالی، فنی، مهندسی و مدیریتی از بنگاههای بخش‌های غیردولتی در فعالیتهای گروه سه ماده (۲) این قانون به شرط حفظ مالکیت صددرصد (۱۰۰٪) دولت طبق آئین‌نامه‌ای که ظرف مدت شش ماه به پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی با هماهنگی دستگاههای ذیربط به تصویب هیأت وزیران می‌رسد، مجاز است.

آئین‌نامه مربوط به کالاها و خدمات نظامی، انتظامی و امنیتی نیروهای مسلح و امنیتی حداکثر ظرف مدت سه ماه توسط وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح تهیه و جهت تصویب به فرماندهی کل نیروهای مسلح تقدیم خواهد شد.

تبصره ۲ - فعالیتهای حوزه‌های سلامت، آموزش و تحقیقات و فرهنگ مشمول این قانون نیست و هرگونه توسعه توسط بخشهای دولتی و غیردولتی و همچنین هرگونه واگذاری به بخش غیردولتی در این حوزه‌ها مطابق لایحه‌ای خواهد بود که ظرف مدت یک سال از ابلاغ این قانون به تصویب مجلس شورای اسلامی می‌رسد.

ماده ۴ - قلمرو فعالیتهای اقتصادی بخش غیردولتی به شرح زیر تعیین می‌شود :

الف - سرمایه‌گذاری، مالکیت و مدیریت در فعالیتهای گروه یک ماده (۲) این قانون منحصراً در اختیار بخش غیردولتی است.

تبصره - ورود دولت در این فعالیتهای با رعایت تبصره‌های (۲) و (۳) بند (الف) ماده (۳) این قانون مجاز است.

ب- سرمایه‌گذاری، مالکیت و مدیریت در فعالیتهای گروه دو ماده (۲) این قانون برای بخش‌های خصوصی، تعاونی و مؤسسات عمومی غیردولتی مجاز است.

ج- فعالیت بخش‌های خصوصی و تعاونی و عمومی غیردولتی در موارد مشمول گروه سه ماده (۲) این قانون با رعایت تبصره (۱) بند «ج» ماده (۳) این قانون مجاز است.

ماده ۵ - بانکهای غیر دولتی و مؤسسات مالی و اعتباری و سایر بنگاههای واسطه پولی که قبل و بعد از تصویب این قانون تأسیس شده یا می‌شوند و بانکهای دولتی که سهام آنها واگذار می‌شود صرفاً در قالب شرکتهای سهامی عام و تعاونی سهامی عام مجاز به فعالیت هستند. سقف مجاز تملک سهام به طور مستقیم یا غیرمستقیم برای هر شرکت سهامی عام یا تعاونی سهامی عام یا هر مؤسسه و نهاد عمومی غیر دولتی ده درصد (۱۰٪) و برای اشخاص حقیقی و سایر اشخاص حقوقی پنج درصد (۵٪) تعیین می‌شود. معاملات بیش از سقف‌های مجاز در این ماده توسط هر یک از اشخاص مذکور باطل و ملغی‌الآثر است. افزایش سقف سهم مجاز از طریق ارث نیز مشمول این حکم است و وراثت و یا اولیاء قانونی آنها ملزم به فروش مازاد بر سقف، ظرف مدت دو ماه پس از صدور گواهی حصر وراثت خواهند بود. افزایش قهری سقف مجاز سهام به هر طریق دیگر باید ظرف مدت سه ماه به سقف‌های مجاز این ماده کاهش یابد.

تبصره ۱ - اشخاص حقیقی سهامدار بنگاههای موضوع این ماده و اعضاء خانواده آنها شامل همسر، فرزندان و همسران آنان، برادر، خواهر، پدر و مادر منحصراً تا سقفی مجاز هستند سهام داشته باشند که نتوانند مشترکاً بیش از یک عضو هیأت مدیره را در این بنگاه تعیین کنند.

تبصره ۲ - دولت مکلف است با پیشنهاد بانک مرکزی که به تأیید شورای پول و اعتبار می‌رسد، اقدامات قانونی لازم را ظرف مهلت سه ماه در خصوص نحوه تأسیس و اداره بنگاههای موضوع این ماده به انجام رساند.

تبصره ۳ - بنگاههای غیر دولتی موجود موضوع این قانون موظفند ظرف یکسال از تاریخ تصویب این قانون خود را با شرایط این ماده تطبیق دهند.

تبصره ۴ - تعاونی‌های اعتباری قرض‌الحسنه و صندوق‌های قرض‌الحسنه‌ای که منحصرأً به امر قرض‌الحسنه می‌پردازند، از شمول این ماده مستثنی بوده و تابع مقررات خود می‌باشند.

ماده ۶ - مؤسسات عمومی غیر دولتی موضوع ماده (۵) قانون محاسبات عمومی مصوب ۱۳۶۶ و اصلاحات بعدی آن و شرکتهای تابعه و وابسته آنها حق مالکیت مستقیم و غیرمستقیم مجموعاً حداکثر تا چهل درصد (۴۰٪) سهم بازار هر کالا و یا خدمت را دارند.

تبصره ۱ - تأدیه بدهی‌های دولت به این مؤسسات، نهادها و شرکتهای از طریق واگذاری سهام موضوع این قانون تنها با رعایت سقف‌های مقرر در این قانون مجاز است.

تبصره ۲ - وزارت امور اقتصادی و دارایی موظف است بر حسن اجراء این ماده و تبصره آن نظارت کند و در صورت مشاهده موارد مغایر، آن را به شورای عالی اجراء سیاستهای کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) جهت اتخاذ تصمیم اعلام نماید.

ماده ۷ - به منظور تسهیل و تسریع در امر سرمایه‌گذاری و صدور مجوز فعالیتهای اقتصادی برای بخش‌های غیردولتی در قلمروهای مجاز،

دستگاههای دولتی موضوع ماده (۸۶) این قانون، شوراهای اسلامی شهر، شهرداریها و مجامع و اتحادیه‌های صنفی موظفند ترتیبی اتخاذ نمایند تا کلیه مقررات ناظر بر صدور پروانه‌ها و مجوزهای سرمایه‌گذاری و کسب و کار با رویکرد حذف مجوزهای غیرضروری، تسهیل شرایط دریافت مجوزها و شفاف‌سازی فعالیتهای اقتصادی حداکثر ظرف شش ماه پس از تصویب این قانون به گونه‌ای اصلاح، تهیه و تدوین شود که پاسخ متقاضی حداکثر ظرف ده روز از تاریخ ثبت درخواست توسط مرجع ذیربط کتباً داده شود. در صورت مثبت بودن پاسخ، مرجع ذیربط موظف است فهرست مدارک مورد نیاز و عنداللزوم صورت هزینه‌های قانونی را کتباً به متقاضی اعلام و پس از دریافت مدارک کامل و اسناد واریز وجوه مورد نیاز به حسابهای اعلام شده، حداکثر ظرف یک ماه نسبت به انجام کار، صدور پروانه، مجوز یا عقد قرارداد با متقاضی، اقدام نماید. چنانچه هر یک از مراجع مسؤول صدور پروانه یا مجوز طی یک ماه فوق‌الذکر قادر به انجام تعهد خود نباشد، با موافقت ستاد سرمایه‌گذاری استان برای یک بار و حداکثر یک ماه دیگر فرصت خواهد یافت.

تبصره ۱ - در صورت منفی بودن پاسخ، مرجع ذیربط موظف است علت را به صورت مستند و مکتوب به متقاضی اعلام نماید.

تبصره ۲ - در صورت مثبت بودن پاسخ، چنانچه مرجع ذیربط در پایان مدت اعلام شده به تعهد خود عمل ننماید و یا در صورت منفی بودن پاسخ، چنانچه متقاضی از پاسخ دریافتی قانع نشود اعتراض متقاضی در ستاد سرمایه‌گذاری استان قابل طرح است.

ستاد سرمایه‌گذاری استان به ریاست استاندار یا معاون برنامه‌ریزی وی و رؤسای سازمانهای صنایع و معادن، جهاد کشاورزی، کار و امور اجتماعی، بازرگانی، امور اقتصادی و دارایی و ادارات کل تعاون و حفاظت محیط‌زیست هر استان تشکیل می‌شود. این ستاد مکلف است ظرف مدت پانزده روز

از تاریخ دریافت اعتراض، به موضوع در چهار چوب مقررات دستگاههای ذیربط رسیدگی و در صورت وارد دانستن اعتراض، رئیس ستاد دستور تجدید رسیدگی به تقاضای متقاضی را صادر می‌کند و فرد یا افراد متخلف را به هیأت تخلفات اداری ذیربط معرفی می‌نماید. چنانچه هیأت، تخلف این‌گونه افراد را تأیید نماید به مجازاتهای مقرر در بندهای «د» به بعد ماده (۹) قانون رسیدگی به تخلفات اداری (مصوب ۱۳۷۲/۹/۷) محکوم خواهند شد. جلسات ستاد با حضور دو سوم اعضاء رسمیت دارد و تصمیمات آن با رأی اکثریت مطلق حاضرین معتبر است.

در مواردی که طرح متقاضی به موافقت دستگاههای فرا استانی نیاز داشته باشد به اعتراض وی در هیأتی متشکل از معاونین دستگاههای ذیربط فوق‌الذکر به ریاست وزیر امور اقتصادی و دارایی یا معاون وی به ترتیب مقرر در این تبصره رسیدگی خواهد شد.

تبصره ۳ - وزارت امور اقتصادی و دارایی موظف است ظرف شش ماه از تصویب این قانون با همکاری کلیه مراجع صدور مجوز یا پروانه کاری یا بهره‌برداری یا نظایر آن کتاب راهنمای سرمایه‌گذاری در کلیه فعالیتهای اقتصادی را منتشر و هر شش ماه یک بار با رویکرد تسهیل مقررات و حذف مجوزهای غیر ضروری، آن را مورد تجدید نظر قرار دهد. این کتاب راهنما تنها مستند تعیین تکالیف متقاضیان سرمایه‌گذاری است. هیچ نهاد و مرجعی حق ندارد برای اعطاء مجوز یا پروانه، مدارک یا شرایطی بیشتر از موارد مصرح در آن را مطالبه کند.

تبصره ۴ - رئیس جمهور موظف است هیأتی را مأمور نظارت بر مقررات‌زدایی و تسهیل شرایط صدور مجوزها و پروانه فعالیتهای اقتصادی نماید. این هیأت مکلف است برای مواردی که تحقق این اهداف محتاج به تغییر قوانین است، لوایح مورد نظر را تهیه و تقدیم هیأت وزیران نماید.

تبصره ۵ - کلیه مراجعی که به هر نحو مجوز یا پروانه فعالیت اقتصادی صادر می‌کنند، موظفند هر شش ماه یک بار اطلاعات مربوط به مجوزهای صادره و واحدهای فعال در هر کسب و کار را که ورود به آنها به مجوز یا پروانه نیاز دارد در اختیار متقاضیان قرار داده و برای اطلاع عموم منتشر نمایند.

آئین‌نامه اجرائی این ماده به پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی ظرف مدت سه ماه به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

ماده ۸ - هر امتیازی که برای بنگاههای دولتی با فعالیت اقتصادی گروه یک و دو ماده (۲) این قانون مقرر شود، عیناً و با اولویت برای بنگاه یا فعالیت اقتصادی مشابه در بخش خصوصی، تعاونی و عمومی غیردولتی باید در نظر گرفته شود.

تبصره - دولت مکلف است ظرف سه ماه پس از تصویب این قانون کلیه امتیازات موجود موضوع این ماده را لغو کند یا تعمیم دهد.

فصل سوم - سیاستهای توسعه بخش تعاون

ماده ۹ - به منظور افزایش سهم بخش تعاون در اقتصاد کشور به بیست و پنج درصد (۲۵٪) تا پایان سال ۱۳۹۳، دولت موظف است اقدامات زیر را معمول دارد:

الف- سند توسعه بخش تعاون توسط وزارت تعاون با همکاری وزارت جهاد کشاورزی، سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، وزارت امور اقتصادی و دارایی، وزارت بازرگانی، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و اطاق تعاون مرکزی جمهوری اسلامی ایران که در آن مجموعه راهکارهای نیل

به سهم بیست و پنج درصد (۲۵٪) و مسؤولیت هر یک از دستگاهها تعیین شده باشد، تهیه و برای تصویب به هیأت وزیران تقدیم می‌شود. این سند باید مبنای تدوین بودجه‌های سالانه قرار گیرد.

ب- در کلیه مواردی که دولت برای حمایت از بخش غیردولتی مشوقهایی را - به جز مالیاتها - ارائه می‌کند، این حمایت برای تعاونیها بیست درصد (۲۰٪) بیش از بخش غیرتعاونی خواهد بود.

ج - علاوه بر حمایت موضوع بند «ب» این ماده، حمایت‌های زیر در شرکتهای تعاونی انجام خواهد گرفت:

۱ - کمک بلاعوض و پرداخت تسهیلات قرض‌الحسنه برای تأمین تمام یا بخشی از آورده شرکتهای تعاونی که اعضاء آن در زمان دریافت این حمایت جزء سه دهک اول درآمدی جامعه باشند.

۲ - تخفیف حق بیمه سهم کارفرما برای اعضاء شاغل در هر تعاونی به میزان بیست درصد (۲۰٪).

۳ - ارائه مشاوره، کمک به ارتقاء بهره‌وری، آموزش کارآفرینی، مهارت، کارآموزی، به‌صورت رایگان.

۴ - پرداخت یارانه سود تسهیلات بانکی و سایر هزینه‌های سرمایه‌گذاری اولیه برای راه‌اندازی شرکت تعاونی.

۵ - کمک به انجام مطالعات، تهیه طرح، راه‌اندازی بانک اطلاعاتی، تملک و آماده‌سازی اراضی.

د - کمک به تشکیل شرکتهای تعاونی سهامی‌عام و تعاونی‌های فراگیر ملی برای فقرزدایی و ایجاد و گسترش اتحادیه تعاونی تخصصی.

ه - حمایت مالی برای توانمندسازی اطاقهای تعاون.

و - تأسیس بانک توسعه تعاون با سرمایه اولیه معادل پنج هزار

میلیارد ریال از محل حساب ذخیره ارزی توسط دولت برای تأمین منابع سرمایه‌ای بخش تعاون.

اساسنامه این بانک حداکثر ظرف مدت سه ماه پس از تصویب این قانون با رعایت قوانین و مقررات بانکی با پیشنهاد مشترک وزارت تعاون و وزارت امور اقتصادی و دارایی به تصویب هیأت وزیران می‌رسد. وزیر تعاون رئیس مجمع عمومی بانک مذکور خواهد بود.

تبصره ۱ - صندوق تعاون پس از تأسیس بانک توسعه تعاون با اصلاح اساسنامه به صندوق ضمانت سرمایه‌گذاری تعاون بدون داشتن حق ایجاد شعبه، تبدیل می‌شود.

شعب صندوق با کلیه امکانات، دارایی و نیروی انسانی آن به بانک توسعه تعاون واگذار می‌شود.

تسویه حساب فی مابین صندوق و بانک توسط کار گروهی متشکل از وزیر تعاون، وزیر امور اقتصادی و دارایی، رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور ظرف حداکثر سه ماه پس از واگذاری شعب انجام می‌گیرد.

تبصره ۲ - سهم دولت از سود قابل تقسیم بانک توسعه تعاون برای تأمین بخشی از کمک‌های دولت به بخش تعاون صرف می‌شود.

تبصره ۳ - حمایت‌های مذکور در این ماده مانع از اختصاص سایر حمایت‌های مربوط به اقشار خاص مثل روستاییان، افراد تحت پوشش نهادهای حمایتی، ایثارگران و نظایر آن نخواهد بود.

ز- منابع لازم برای اجرای این ماده در بودجه سالانه در ردیف مستقلی تحت عنوان « شکل‌گیری و توانمندسازی تعاونی‌ها » منظور خواهد شد.

ح- وزارت تعاون موظف است در جهت حذف مداخله دولت در امور اجرائی و مدیریتی تعاونیها و بهبود سیاست‌های توسعه بخش، با

همکاری اطاق تعاون مرکزی جمهوری اسلامی ایران ظرف شش ماه پس از تصویب این قانون، نسبت به بازنگری در قوانین و مقررات حاکم بر بخش تعاونی اقدام و لوایح مورد نیاز را به هیأت وزیران پیشنهاد نماید.

ماده ۱۰ - کلیه شرکتها و اتحادیه‌های تعاونی مجازند در بدو تأسیس یا هنگام افزایش سرمایه تا سقف چهل و نه درصد (۴۹٪) سهام خود را با امکان اعمال رأی حداکثر تا سی و پنج (۳۵٪) کل آراء و تصدی کرسیهای هیأت مدیره به همین نسبت به شرط عدم نقض حاکمیت اعضاء و رعایت سقف معین برای سهم و رأی هر سهامدار غیر عضو که در اساسنامه معین خواهد شد به اشخاص حقیقی یا حقوقی غیر عضو واگذار نمایند. فروش به اشخاص غیر ایرانی باید با رعایت مقررات حاکم بر سرمایه‌گذاری خارجی باشد.

همچنین شرکت‌های تعاونی مجازند نسبت به تشکیل اتحادیه‌های تعاونی تخصصی در چهارچوب مواد (۶۱) و (۶۲) قانون شرکت‌های تعاونی مصوب سال ۱۳۵۰ و بدون رعایت تبصره «۲» ماده (۴۳) قانون بخش تعاونی اقتصاد جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۰ اقدام نمایند.

در مجمع عمومی انواع اتحادیه‌های تعاونی میزان رأی اعضاء متناسب با تعداد اعضاء و میزان سهام یا حجم معاملات آنها با اتحادیه یا تلفیقی از آنها وفق اساسنامه تعیین می‌گردد.

معاملات مدیران شرکت‌های تعاونی و اتحادیه‌های تعاونی مشمول ماده (۱۲۹) قانون تجارت خواهد بود.

ماده ۱۱ - متن زیر به عنوان تبصره «۶» به ماده (۱۰۵) قانون مالیات‌های مستقیم مصوب ۱۳۶۶ و اصلاحات بعدی آن الحاق می‌گردد:

تبصره ۶ - درآمد مشمول مالیات ابرازی شرکتها و اتحادیه‌های تعاونی متعارف و شرکتهای تعاونی سهامی عام مشمول بیست و پنج درصد (۲۵٪) تخفیف از نرخ موضوع این ماده می‌باشد.

ماده ۱۲ - وزارت تعاون موظف است تمهیدات لازم را به منظور تشکیل و توسعه تعاونی‌های سهامی عام با رعایت شرایط زیر معمول داشته و بر حسن اجراء آن نظارت نماید:

۱ - حداکثر سهم هر شخص حقیقی، مستقیم و غیرمستقیم در زمان تأسیس و طول فعالیت نباید از نیم درصد سرمایه شرکت تجاوز کند.

۲ - اشخاص حقوقی سهامدار شرکت تعاونی سهامی عام، هرگاه خود شرکت تعاونی فراگیر ملی یا تعاونی سهامی عام باشند حداکثر حق مالکیت ده درصد (۱۰٪) سهام را دارند. سایر اشخاص حقوقی متناسب با تعداد سهامداران مستقیم و غیرمستقیم خود حداکثر حق مالکیت پنج درصد (۵٪) از سهام را دارند.

۳ - هر یک از اشخاص حقوقی دولتی و مجموع آنها با رعایت مفاد این قانون در مناطق کمتر توسعه یافته تا چهل و نه درصد (۴۹٪) و در سایر مناطق تا بیست درصد (۲۰٪) فعالیت‌های مجاز در این قانون مجاز به مشارکت با تعاونی از منابع داخلی خود هستند. مؤسسات عمومی غیر دولتی نیز هر یک تا بیست درصد (۲۰٪) و جمعاً تا چهل و نه درصد (۴۹٪) مجاز به مشارکت هستند.

در هر حال سهم مجموع بنگاهها و مؤسسات عمومی غیر دولتی و شرکتهای دولتی مستقیم و غیرمستقیم چه در میزان سهام و چه در کرسی‌های هیأت مدیره نباید از چهل و نه درصد (۴۹٪) بیشتر گردد.

۴ - در زمان افزایش سرمایه، در صورتی که تمام یا برخی سهامداران از

حق تقدم خود استفاده نکردند کارکنان غیرسهامدار شرکت در خرید این سهام تقدم دارند.

۵- مجامع عمومی در تعاونی سهامی عام که تعداد سهامداران آن از پانصد نفر بیشتر باشد با بلوک‌بندی برگزار خواهد شد. هر یک از سهامداران مخیرند از طریق بلوک، نماینده انتخاب کنند و یا مستقیماً در مجمع عمومی حضور یابند. برای رعایت حقوق سهامداران خرد نحوه بلوک‌بندی در آئین‌نامه‌ای تعیین می‌شود که مشترکاً توسط وزارت تعاون و وزارت امور اقتصادی و دارایی پیشنهاد و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

۶- کلیه سهام، با نام بوده و تملک یا نقل و انتقال آن منوط به ثبت در دفتر سهام شرکت و رعایت سقف مالکیت سهام مقرر در اساسنامه به تشخیص هیأت مدیره است که نباید از سقف مقرر در این ماده تجاوز کند. هر توافقی بر خلاف حکم این بند باطل و بلااثر خواهد بود.

۷- شرکتهای تعاونی سهامی عام می‌توانند به عضویت اطاق‌های تعاون درآیند.

فصل چهارم - ساماندهی شرکت های دولتی

ماده ۱۳ - به منظور ساماندهی و استفاده مطلوب از شرکتهای دولتی و افزایش بازدهی و بهره‌وری و اداره مطلوب شرکتهایی که با رعایت ماده (۳) این قانون در بخش دولتی باقی می‌مانند دولت مکلف است:

الف- کلیه امور مربوط به سیاست‌گذاری و اعمال وظایف حاکمیتی را که به پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی و تصویب دولت تعیین می‌شود طی دو سال از تاریخ تصویب این قانون از شرکتهای دولتی منفک و به

وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی تخصصی ذیربط محول کند.

تبصره - تبدیل وضعیت کارکنان شرکتهای موضوع این بند با رعایت حقوق مکتسبه در قالب آئین‌نامه‌ای خواهد بود که به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

ب- شرکتهایی که دولتی باقی می‌مانند و یا براساس این قانون دولتی تشکیل می‌شوند به استثنای بانکها و بیمه‌ها صرفاً در دو قالب فعالیت خواهند کرد:

۱) شرکت مادر تخصصی یا اصلی که سهامدار آن مستقیماً دولت و یا رئیس مجمع عمومی آن رئیس جمهور است.

۲) شرکتهای عملیاتی یا فرعی که سهامداران آنها شرکتهای مادر تخصصی یا اصلی هستند. تأسیس شرکت جدید یا تملک شرکتهای دیگر توسط این شرکتهای مجاز است که اولاً در محدوده‌ای که قانون برای آنها تعیین کرده باشد و ثانیاً صددرصد (۱۰۰٪) سهام شرکتهای تأسیس یا تملک شده دولتی بوده یا به تملک دولت درآید.

تبصره ۱ - مشارکت و سرمایه‌گذاری هر شرکت دولتی در سایر شرکتهای دولتی فقط در صورتی مجاز است که موضوع فعالیت شرکت سرمایه‌پذیر با فعالیت شرکت سرمایه‌گذار مرتبط باشد و دولت جواز آن را صادر کند. این حکم شامل بانکها، مؤسسات اعتباری، بیمه‌ها و شرکتهای سرمایه‌گذاری آنها نمی‌شود.

تبصره ۲ - میزان و چگونگی مالکیت سهام سایر بنگاههای اقتصادی توسط بانکهای تجاری و تخصصی دولتی به پیشنهاد شورای پول و اعتبار به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید ولی در هر صورت سرمایه‌گذاری بانکها در بنگاههای دیگر نباید به گونه‌ای باشد که در اختصاص منابع بانکی به متقاضیان تسهیلات، خللی ایجاد نماید.

تبصره ۳ - افتتاح و تداوم فعالیت دفاتر و شعب خارج از کشور شرکتهای

دولتی تنها با پیشنهاد مشترک وزارت امور اقتصادی و دارایی و سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور و تصویب هیأت وزیران مجاز است. بانکها و بیمه‌های دولتی از شمول این حکم مستثنی هستند.

تبصره ۴ - دولت مکلف است ترتیباتی اتخاذ نماید که تغییر و تصویب اساسنامه بنگاههای دولتی و وابسته به دولت که بر اساس مفاد این قانون در جریان واگذاری قرار می‌گیرند به تصویب مراجع ذیصلاح برسد.

تبصره ۵ - دولت موظف است آئین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های مغایر با موضوع این ماده و تبصره‌های آن را ملغی‌الاثرا اعلام نماید.

ماده ۱۴ - عملیات واگذاری توسط دولت باید به نحوی انجام گیرد که حداکثر تا پایان سال ۱۳۹۳ کلیه واگذاری‌ها خاتمه یابد.

ماده ۱۵ - دولت موظف است حداکثر ظرف شش ماه زمینه‌های تأسیس انجمنهای صنفی - حرفه‌ای را به صورت سازمانهای مردم‌نهاد فراهم نماید. این انجمنها برای تحقق مقررات صنفی و حرفه‌ای، اصول اخلاق حرفه‌ای و توسعه علمی و تکنولوژی در رشته‌های مرتبط فعالیت می‌نمایند. دستگاههای اجرائی موظفند در تدوین و اصلاح ضوابط و مقررات از این انجمن‌ها نظر مشورتی اخذ نمایند.

ماده ۱۶ - به‌منظور حمایت از نیروی انسانی، حفظ سطح اشتغال و استمرار تولید در بنگاههای مشمول واگذاری، هیأت واگذاری مکلف است کلیه کارکنان هر شرکت را پیش از واگذاری، در برابر بیکاری بیمه نماید و به تناسب اقدامات زیر را انجام دهد:

۱ - بازنشستگی پیش از موعد براساس مواد (۹) و (۱۰) قانون بازسازی و

نوسازی صنایع مصوب ۱۳۸۵ / ۱۰ / ۲۶ که برای این بنگاهها تا پایان سال ۱۳۹۳ تمدید می‌گردد.

۲ - بازخرید بر اساس توافق.

۳ - پس از اقدامات فوق، تعداد کارکنان هر شرکت قابل واگذاری را در سند واگذاری ثبت و این شرط را در شرایط واگذاری بگنجانند که مدیران شرکتهای واگذار شده تا پنج سال حق کاهش تعداد کارکنان خویش را ندارند.

۴ - برای خریداران شرکتهایی که حاضر باشند تعداد کارکنان شرکت را پس از واگذاری افزایش دهند مشوقهای مالی و یا غیرمالی از جمله تخفیف در اصل قیمت اعلام نماید.

۵ - آموزش و به کارگیری نیروی مازاد در واحدهای دیگر راساً و یا به کمک خریداران بنگاهها با استفاده از مشوقهای مالی و غیر مالی.

تبصره ۱ - اعمال مشوقهای مالی و یا غیر مالی موضوع این ماده بر اساس دستورالعملی خواهد بود که به پیشنهاد هیأت واگذاری به تصویب شورای عالی اجراء سیاستهای کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی خواهد رسید.

تبصره ۲ - خریداران مکلفند در ازاء برخورداری از مشوقهای مالی و یا غیر مالی، برنامه کتبی خود را برای حفظ سطح اشتغال موجود و بازآموزی کارکنان بنگاه در حال واگذاری به هیأت واگذاری ارائه کنند.

فصل پنجم - فرآیند واگذاری بنگاههای دولتی

ماده ۱۷ - کلیه دستگاههای دولتی موضوع ماده (۸۶) این قانون مکلفند ظرف شش ماه از تصویب این قانون کلیه بنگاههای دولتی مشمول

گروه‌های (۱) و (۲) ماده (۲) این قانون را در هر بازار بر اساس عواملی از جمله اندازه شرکت، فن‌آوری، وضعیت مالی، روابط صنعتی و میزان حساسیت مصرف‌کننده نسبت به محصول تولیدی شرکت طبقه‌بندی نموده و فهرست شرکتها و حقوق و داراییهای مصرح در تبصره «۱» ماده (۳) این قانون، پیشنهاد واگذاری آنها را به همراه تعداد نیروی انسانی، فهرست اموال منقول و غیرمنقول، کلیه اطلاعات و مدارک لازم و آخرین صورتهای مالی حسابرسی شده را به وزارت امور اقتصادی و دارایی ارائه نمایند.

الف - وزارت امور اقتصادی و دارایی مکلف است اطلاعات و مدارک و صورتهای مالی مربوط به بنگاههای قابل واگذاری را دریافت و توسط سازمان حسابرسی یا حسابداران رسمی بررسی و تأیید نماید.
ب- وزارت امور اقتصادی و دارایی مکلف است در صورت تقاضای خریدار، اطلاعات، مدارک و صورتهای مالی تأیید شده را در اختیار آنها قرار دهد.

ج- سازمان خصوصی سازی مکلف است با رعایت مفاد این ماده برای فروش بنگاههای مشمول واگذاری بازاریابی نموده و فرآیند واگذاری را پس از طی مراحل مذکور در این قانون با زمان بندی مشخص دو ماهه انجام دهد.

آئین نامه اجرائی این ماده شامل نحوه طبقه‌بندی بنگاهها، تأیید صورتهای مالی و بازاریابی بنگاههای مشمول واگذاری بنا به پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی حداکثر ظرف مدت سه ماه به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

تبصره ۱ - تخلف از احکام این ماده و یا ارائه اطلاعات ناقص یا نادرست یا کتمان اطلاعات مشمول حکم ماده (۸۵) این قانون است.

تبصره ۲ - اعضاء هیأت مدیره، مدیر عامل و سایر مدیران بنگاههایی

که اقدام به کتمان وقایع مالی یا انتشار گزارش‌های مالی غیر واقع، جهت پنهان نمودن وضعیت واقعی بنگاه نمایند متخلف محسوب و به مجازات‌های مقرر در مواد (۷۲) و (۷۵) این قانون محکوم خواهند شد.

تبصره ۳ - سازمان خصوصی‌سازی مکلف است خسارات ناشی از کتمان وقایع مالی و یا انتشار گزارش‌های مالی غیر واقع را با رأی مراجع ذیربط به خریداران خسارت دیده پرداخت نماید.

ماده ۱۸ - جهت تسهیل امر واگذاری بنگاه‌های مشمول واگذاری، از زمان تصویب فهرست بنگاه‌ها توسط هیأت واگذاری اقدامات زیر انجام می‌شود:

۱ - کلیه حقوق مرتبط با اعمال مالکیت بنگاه‌ها به وزارت امور اقتصادی و دارایی منتقل می‌شود.

۲ - از زمان تصویب واگذاری، هر گونه نقل و انتقال اموال و دارایی‌های ثابت بنگاه بدون مجوز وزارت امور اقتصادی و دارایی در حکم تصرف غیرقانونی در اموال دولتی محسوب و قابل پیگرد قانونی است.

۳ - به هیأت واگذاری اجازه داده می‌شود در اساسنامه و مقررات حاکم بر شرکتهای قابل واگذاری به بخش غیردولتی (صرفاً در مدت یک سال و قابل تمدید تا دو سال) در قالب قانون تجارت در جهت تسهیل در واگذاری و اداره شرکتهای، اصلاحات لازم را انجام دهد. در دوره زمانی مذکور این شرکتهای مشمول مقررات حاکم بر شرکتهای دولتی نیستند.

۴ - وزارت امور اقتصادی و دارایی ملزم است کلیه شرایط لازم را برای عرضه در بورس اوراق بهادار برای بنگاه‌های مشمول بند «الف» ماده (۲۰) این قانون فراهم نماید.

۵ - در اجراء این قانون وزارت امور اقتصادی و دارایی مجاز است آن

دسته از طرحها و تصدیهای اقتصادی و زیربنایی دولتی قابل واگذاری را که به صورت شرکت مستقل اداره نمی‌شوند و یا در قالب غیر شرکتی اداره می‌شوند و به نحو موجود قابل واگذاری نمی‌باشند و صرفاً به منظور واگذاری، ابتدا تبدیل به شخص حقوقی مناسب نموده و سپس نسبت به واگذاری آنها ظرف یک سال از زمان تبدیل و با رعایت تبصره‌های «۲» و «۳» بند «الف» ماده (۳) این قانون اقدام نماید. این حکم تا پایان سال ۱۳۹۲ معتبر است.

تبصره - وزارت امور اقتصادی و دارایی جهت امر واگذاری بنگاهها می‌تواند از خدمات حقوقی و فنی اشخاص حقیقی و حقوقی دولتی و یا غیردولتی حسب مورد استفاده کند.

ماده ۱۹ - هیأت واگذاری مجاز است حسب شرایط متناسب با مفاد این ماده از کلیه روشهای ممکن برای واگذاری بنگاهها و مالکیت (اجاره به شرط تملیک، فروش تمام یا بخشی از سهام، واگذاری اموال) و واگذاری مدیریت (اجاره، پیمانکاری عمومی و پیمان مدیریت)، تجزیه، واگذاری، انحلال و ادغام شرکتها حسب مورد به شرح ذیل استفاده نماید.

الف - واگذاری: در مواردی که شرایط واگذاری از هر جهت آماده است، هیأت واگذاری رأی به واگذاری می‌دهد.

ب - بازسازی ساختاری: در مواردی که مقدمات واگذاری بنگاه فراهم نباشد ولی با انجام اصلاحات ساختاری بنگاه قابل واگذاری می‌شود، وزارت امور اقتصادی و دارایی در چهارچوبی که هیأت واگذاری مشخص می‌کند، بنگاه را حداکثر ظرف یک سال بازسازی ساختاری نماید. دوره بازسازی ساختاری در موارد خاص قابل تمدید است.

همچنین در موارد نیاز، هیأت واگذاری می‌تواند نسبت به دادن مجوز

قرارداد اجاره و پیمان مدیریت بنگاه قابل واگذاری به بخش‌های غیردولتی، موافقت نماید. در این موارد هیأت واگذاری موظف است چهارچوب بهره‌برداری از شرکت مورد اجاره را دقیقاً مشخص نماید و پس از بررسی صلاحیت فنی و علمی از طریق برگزاری مناقصه یا مزایده اقدام کند.

ج - تجزیه: در مواردی که واگذاری شرکت دولتی در چهارچوب بند (۱۲) ماده (۱) این قانون موجب انتقال موقعیت انحصاری شرکت دولتی به بخش‌های غیردولتی می‌شود، هیأت واگذاری می‌تواند در جهت کاهش سهم بازار بنگاه قابل واگذاری و یا افزایش بهره‌وری آن، نسبت به تفکیک و تجزیه شرکت اتخاذ تصمیم نماید و سپس حکم به واگذاری شرکت دهد.

د - ادغام: دولت می‌تواند چند شرکت قابل واگذاری دولتی را درهم ادغام کند و سپس به وزارت امور اقتصادی و دارایی اجازه دهد نسبت به واگذاری آن اقدام نماید.

ه - تحصیل: دولت می‌تواند سهام چند شرکت قابل واگذاری (تحصیل شونده) را بدون محو شخصیت حقوقی هر کدام به یک شرکت قابل واگذاری دیگر (تحصیل کننده) منتقل کرده و سپس به وزارت امور اقتصادی و دارایی اجازه دهد نسبت به واگذاری شرکت تحصیل کننده اقدام نماید.

و - انحلال: در مواردی که بازسازی ساختاری بنگاه قابل واگذاری مقدر نباشد و پس از سه بار آگهی، واگذاری شرکت ممکن نگردد، یا ارزش خالص داراییهای شرکت منفی باشد و یا به هر دلیل موجه انحلال آن مناسب تشخیص داده شود، هیأت واگذاری می‌تواند رأی به انحلال شرکت دهد.

ز - هبه یا صلح غیرمعوض: در چهارچوب مجوزهای قانونی، دولت می‌تواند نسبت به هبه و یا صلح غیرمعوض شرکتهای دولتی موضوع گروه دو ماده (۲) این قانون که غیر قابل عرضه در بورس باشند به مؤسسات عمومی غیردولتی مشروط بر این که شرکت مورد واگذاری در چهارچوب وظایف

مؤسسه مذکور باشد، تصمیم‌گیری نماید. آئین‌نامه اجرائی این ماده مشترکاً توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی و سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور تهیه و ظرف شش ماه به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

تبصره ۱ - نقل و انتقال سهام، سهم الشرکه، حقوق مالکانه و حق تقدم بنگاههای مشمول واگذاری در فرایند تجزیه، ادغام، تحصیل و انحلال تا زمانی که بنگاه دولتی بوده و واگذار نشده باشد از پرداخت مالیات نقل و انتقال معاف است. بنگاههایی که در اجراء این قانون واگذار می‌شوند یا بین دستگاههای اجرائی نقل و انتقال می‌یابند تا زمان واگذاری نیز از شمول مالیات نقل و انتقال معاف هستند. همچنین انتقال سهام به شرکتهای تأمین سرمایه که ناشی از تعهد پذیره نویسی باشد از مالیات نقل و انتقال معاف است.

تبصره ۲ - پرداخت هر گونه غرامت، خسارت و نظایر آن در ارتباط با موارد ملی یا مصادره شده که متعلق به دوره پیش از واگذاری باشد بر عهده دولت است.

ح - نحوه واگذاری طرحهای نیمه تمام شرکتهای قابل واگذاری مشمول ماده (۳) این قانون به شرح زیر خواهد بود:

- ۱ - واگذاری طرحها به بخش غیردولتی از طریق مزایده،
 - ۲ - مشارکت با بخش غیردولتی و آورده طرح نیمه‌تمام به عنوان سهم دولتی، و واگذاری سهم دولتی به بخش غیردولتی ظرف سه سال بعد از بهره‌برداری آن،
 - ۳ - واگذاری حق بهره‌برداری از سهم دولتی در طرح به بخش غیر دولتی،
 - ۴ - واگذاری حق بهره‌برداری در طرحهای غیرانتفاعی در مقابل تکمیل طرح برای مدت معین متناسب با هزینه‌های طرح،
- تبصره** - طرحهایی که توجیه فنی، اقتصادی ندارد ولی جنبه عمومی،

اجتماعی و سیاسی دارد از شرکتهای قابل واگذاری دولتی، منفک و توسط دولت درباره آنها اتخاذ تصمیم خواهد شد.

ماده ۲۰ - هیأت واگذاری برای واگذاری بنگاهها با ترجیح بند (الف) و رعایت ترتیب، به روشهای زیر تصمیم می گیرد.

الف- فروش بنگاه از طریق عرضه عمومی سهام در بورسهای داخلی یا خارجی،
ب- فروش بنگاه یا سهام بلوکی از طریق مزایده عمومی در بازارهای داخلی و یا خارجی،

ج- فروش بنگاه یا سهام بلوکی از طریق مذاکره،

تبصره ۱ - مجوز عرضه سهام در بورسهای خارجی با رعایت قانون تشویق و حمایت از سرمایه گذاری خارجی و قانون بازار اوراق بهادار جمهوری اسلامی ایران - مصوب ۱۳۸۴/۹/۱ - به پیشنهاد هیأت واگذاری توسط شورای عالی اجراء سیاستهای کلی اصل چهل وچهارم (۴۴) قانون اساسی صادر می شود.

تبصره ۲ - در مواردی که پس از برگزاری دو نوبت مزایده، خریداری وجود نداشته باشد واگذاری از طریق مذاکره به موجب مصوبه هیأت واگذاری مجاز است. همچنین استفاده از روش مذاکره به غیر از واگذاری به تعاونی های فراگیر ملی در قالب سهام عدالت، درخصوص شرکتهای مشاور و دانش پایه که دارای داراییهای فیزیکی و مالی محدودی بوده و ارزش شرکت عمدتاً داراییهای نامشهود باشد و نیز شرکتهای سهامی عام که در آنها به استفاده از تخصصهای مدیریتی نیاز باشد به مدیران و یا گروهی از مدیران و کارشناسان متخصص همان بنگاه مجاز است. تشخیص شرایط مدیران و متخصصین بر عهده هیأت واگذاری است.

تبصره ۳ - فروش اقساطی حداکثر پنج درصد (۵٪) از سهام بنگاههای

مشمول واگذاری به مدیران و کارکنان همان بنگاه و حداکثر پنج درصد (۵٪) به سایر مدیران باتجربه و متخصص و کارآمد مجاز است. شرایط مدیران مشمول و نیز ضوابط روش اقساطی، توسط هیأت واگذاری تعیین می‌شود.

تبصره ۴ - وزارت امور اقتصادی و دارایی مکلف است در زمان عرضه سهام بنگاههایی که با روشهای «ب» و «ج» این ماده واگذار می‌شوند ترتیبی اتخاذ نماید تا در شرایط یکسان، بخش تعاونی در اولویت خرید قرار گیرد.

تبصره ۵ - در کلیه موارد این ماده رعایت قانون تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاری خارجی مصوب ۱۳۸۰ الزامی است.

ماده ۲۱ - قیمت‌گذاری و زمان‌بندی مناسب واگذاری بنگاههای دولتی متناسب با روش و گستره هر بازار مطابق بندهای زیر خواهد بود:

الف - در مورد واگذاری از طریق عرضه عمومی سهام، قیمت‌گذاری عرضه اولین بسته از سهام هر شرکت، اندازه بسته سهام، روش انتخاب مشتریان استراتژیک و متقاضی خرید سهام کنترلی و مدیریتی، زمان مناسب عرضه سهام حسب مورد پس از انجام مطالعات کارشناسی با پیشنهاد سازمان خصوصی‌سازی و تصویب هیأت واگذاری تعیین خواهد شد. در عرضه عمومی سهام رعایت قانون بازار اوراق بهادار جمهوری اسلامی ایران - مصوب ۱۳۸۴/۹/۱ - الزامی است.

ب - در مورد فروش داراییها، قراردادهای اجاره و پیمان مدیریت، تعیین قیمت فروش داراییها، تعیین میزان مال الاجاره و حق الزحمه پیمان مدیریت و سایر شرایط لازم برای واگذاری مبتنی بر ارزیابی فنی و مالی حسب مورد باید در چهارچوب قانون مناقصات و معاملات دولتی به پیشنهاد سازمان خصوصی‌سازی و تصویب هیأت واگذاری باشد.

تبصره - مزایده یک مرحله‌ای و دومرحله‌ای در چهارچوب قانون

مناقصات مصوب ۱۳۸۳ مجلس شورای اسلامی قابل اجراء است در صورت
تغایر برگزاری مزایده با احکام این قانون، قوانین و مقررات ناظر بر معاملات
دولتی مجری است.

ماده ۲۲ - سازمان خصوصی‌سازی می‌تواند از خدمات بانکها و
شرکتهای تأمین سرمایه و سرمایه‌گذاری جهت تعهد پذیرهنویسی یا تعهد
خرید سهام استفاده نماید. این‌گونه مؤسسات می‌توانند سهام عرضه شده را
در چهارچوب قرارداد پذیرهنویسی که به تأیید هیأت واگذاری خواهد رسید
خریداری نمایند.

دستورالعمل اجرائی این ماده حداکثر ظرف مدت سه ماه از تصویب این
قانون به تصویب وزیر امور اقتصادی و دارایی می‌رسد.

تبصره - به سازمان خصوصی‌سازی اجازه داده می‌شود، حق الزحمه
بانکها، مؤسسات اعتباری و شرکتهای تأمین سرمایه طرف قرارداد خود،
که تعهد پذیرهنویسی یا تعهد خرید سهام را به عهده می‌گیرند به صورت
درصدی از ارزش کل معامله بپردازد. ضوابط پرداخت حق الزحمه مزبور در
دستورالعمل موضوع این ماده درج خواهد شد.

ماده ۲۳ - سازمان خصوصی‌سازی مکلف است پس از انجام هر
معامله، در مورد واگذاری سهام مدیریتی و کنترلی بنگاهها، بلافاصله با انتشار
اطلاعیه ای در روزنامه کثیرالانتشار موارد زیر را اعلام کند:

نام بنگاه و خلاصه اطلاعات مالی و مدیریتی آن،
خلاصه ای از معامله انجام شده شامل میزان سهام واگذار شده،
نام مشاور یا مشاورانی که در فرایند معامله به سازمان خصوصی‌سازی،
خدمات مشاوره ای داده اند،

نام و نشانی خریدار،

نام شرکت تأمین سرمایه که پذیره نویسی سهام را متعهد گردیده است،
نام کارشناس رسمی دادگستری یا مؤسسات خدمات مالی که قیمت
گذاری بنگاه را انجام داده‌اند.

تبصره - وزارت امور اقتصادی و دارایی مکلف است گزارش فعالیت‌های
واگذاری سالانه طبق این قانون را، تا پایان اردیبهشت ماه سال بعد به اطلاع
مجلس شورای اسلامی برساند.

ماده ۲۴ - وزیر، معاونان، مدیران وزارت امور اقتصادی و دارایی و آن
دسته از کارکنان این وزارتخانه که در امر واگذاری دخالت دارند، اعضاء هیأت
واگذاری، اعضاء شورای عالی اجراء سیاست‌های کلی اصل (۴۴) قانون اساسی،
وزراء، مشاوران، معاونان و مدیران دستگاه‌هایی که سهام شرکتها و مؤسسات
تابعه و وابسته آنها مورد واگذاری قرار می‌گیرد (حسب مورد)، اعضاء هیأت
عامل، رئیس و کارکنان سازمان خصوصی‌سازی و اعضاء شرکت‌های مشاور
و کمیته‌های فنی و تخصصی دست اندرکار واگذاری حق ندارند به طور
مستقیم یا غیرمستقیم در خرید سهام، سهم الشرکه، حق تقدم ناشی از سهام
و سهم‌الشرکه، حقوق مالکانه و حق بهره‌برداری مدیریت قابل واگذاری راه
خریداری نمایند.

تبصره ۱ - کلیه معاملات و واگذاری‌هایی که بر خلاف حکم این ماده
صورت می‌گیرد، باطل است و دادگاه رسیدگی کننده مکلف است کلیه موارد
معامله شده یا واگذار شده را مجدداً به مالکیت دولت برگرداند.

تبصره ۲ - حکم این ماده به بستگان تمام افراد مذکور در ماده به شرح
مندرج در قانون منع مداخله کارکنان دولت مصوب ۱۳۳۷ و اصلاحات بعدی
آن تسری می‌یابد.

ماده ۲۵ - سازمان خصوصی‌سازی قبل از واگذاری سهام کنترلی شرکت‌های دولتی، حسب مورد شرایطی نظیر سرمایه‌گذاری جدید در همان شرکت، ارتقاء کارایی و بهره‌وری شرکت، تداوم تولید و ارتقاء سطح آن، ارتقاء فناوری و افزایش یا تثبیت سطح اشتغال در بنگاه را، در واگذاری شرط می‌نماید. چنانچه خریدار به شرایط عمل نماید به پیشنهاد سازمان خصوصی‌سازی هیأت واگذاری مجاز است سود فروش اقساطی را کاهش یا دوره فروش اقساطی را تمدید یا در اصل قیمت تخفیف دهد.

انتقال قطعی سهام یا آزادسازی ضمانت‌های خریدار متناسب با انجام این تعهدات خواهد بود. نحوه اخذ تعهدات و درج این شروط توسط طرفین براساس دستورالعملی خواهد بود که با رعایت ضوابط و مقررات قانونی به پیشنهاد سازمان خصوصی‌سازی ظرف سه ماه از تصویب قانون به تصویب هیأت واگذاری خواهد رسید.

ماده ۲۶ - وزیر امور اقتصادی و دارایی می‌تواند رئیس سازمان خصوصی‌سازی را به‌عنوان نماینده تام‌الاختیار خود در اعمال تمام یا بخشی از اختیارات خویش در امر واگذاری موضوع این قانون تعیین کند.

ماده ۲۷ - اساسنامه سازمان خصوصی‌سازی با توجه به مأموریت‌های جدید توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی تدوین و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

تبصره ۱ - سازمان خصوصی‌سازی مجاز است با تصویب هیأت وزیران تا سقف پست‌های سازمانی مصوب، کارمند استخدام نماید.

تبصره ۲ - دستگاه‌های اجرائی مکلفند بنا به درخواست سازمان خصوصی‌سازی کارشناسان خود را به آن سازمان مأمور یا منتقل نمایند.

تبصره ۳ - سازمان خصوصی‌سازی مجاز است از خدمات فنی و تخصصی کارشناسان، اشخاص حقیقی و حقوقی دولتی و یا غیردولتی به شکل ساعتی و کار معین استفاده کند.

تبصره ۴ - دولت مجاز است برای آموزشهای کوتاه مدت تخصصی، ترغیب و تشویق و پاداش کارکنان سازمان خصوصی‌سازی، هر ساله یک ردیف اعتبار در قانون بودجه منظور نماید. اعتبارات این ردیف طبق آئین‌نامه‌ای که به پیشنهاد هیأت واگذاری به تصویب شورای عالی اجراء سیاستهای کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی خواهد رسید هزینه می‌شود.

ماده ۲۸ - منابع مالی و شرایط تأمین مالی مورد نیاز برای اجراء سیاستهای کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی به شرح زیر است:

۱ - وزارت امور اقتصادی و دارایی و بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مکلفند سالانه حداقل ده میلیارد (۱۰/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰) دلار خط اعتباری جهت تأمین مالی سرمایه‌گذاریهای بخش‌های غیردولتی از خارج از کشور فراهم نمایند.

۲ - دولت مکلف است سیاستهایی را اتخاذ نماید که از طریق هیأت امناء حساب ذخیره ارزی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و بانکهای عامل چهل درصد (۴۰٪) از مانده حساب ذخیره ارزی سال پیش را به بخش غیردولتی اختصاص دهد و در صورت وجود تقاضا در این بخش و داشتن طرحهای دارای توجیه فنی و اقتصادی به متقاضیان پرداخت نماید. در هر صورت سهم بخش غیردولتی در هر سال نباید از چهل درصد (۴۰٪) برداشت از حساب ذخیره ارزی در آن سال کمتر باشد.

۳ - به هیأت امناء حساب ذخیره ارزی و بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران اجازه داده می‌شود به منظور افزایش سهم تسهیلات ارزی به بخش غیردولتی، بخشی از ارز حساب ذخیره ارزی و یا ارز بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران را به‌عنوان سپرده در بانکهای عامل جهت باز کردن خط اعتباری ارزی توسط بانکهای عامل و بانکهای خارجی و پرداخت تسهیلات بیشتر منظور نماید.

ماده ۲۹ - باتوجه به بند (د) سیاستهای کلی، وجوه حاصل از واگذاری‌های موضوع این قانون از جمله شرکتهای مادر تخصصی و عملیاتی به حساب خاصی نزد خزانه‌داری کل کشور واریز و در موارد زیر مصرف می‌شود:

۱ - ایجاد خوداتکائی برای خانواده‌های مستضعف و محروم و تقویت تأمین اجتماعی،

۲ - اختصاص سی درصد (۳۰٪) از درآمدهای حاصل از واگذاری به تعاونی‌های فراگیر ملی به منظور فقرزدایی، شامل تخفیفهای موضوع ماده (۳۴) این قانون،

۳ - ایجاد زیربناهای اقتصادی با اولویت مناطق کمتر توسعه یافته،

۴ - اعطاء تسهیلات (وجوه اداره شده) برای تقویت تعاونی‌ها و نوسازی و بهسازی بنگاههای اقتصادی غیردولتی با اولویت بنگاههای واگذار شده و نیز برای سرمایه‌گذاری بخش‌های غیردولتی در توسعه مناطق کمتر توسعه یافته و تقویت منابع بانک توسعه تعاون،

۵ - مشارکت شرکتهای دولتی با بخش‌های غیردولتی تا سقف چهل و نه (۴۹٪) به منظور توسعه اقتصادی مناطق کمتر توسعه یافته،

۶ - تکمیل طرحهای نیمه تمام شرکتهای دولتی با رعایت فصل پنجم

این قانون،

- ۷- ایفاء وظایف حاکمیتی دولت در حوزه‌های نوین با فناوری پیشرفته و پرخطر،
- ۸- بازسازی ساختاری، تعدیل نیروی انسانی و آماده‌سازی بنگاه‌ها جهت واگذاری.

تبصره ۱ - اعتبارات بندهای فوق در قوانین بودجه سالانه در جدولی واحد درج خواهد شد.

تبصره ۲ - آئین‌نامه اجرائی این ماده ظرف مدت سه‌ماه از تصویب این قانون توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی با همکاری سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور و وزارت تعاون تهیه و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ماده ۳۰ - مواد (۲۰) تا (۲۴) قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران تنفیذ می‌گردد.

تبصره ۱ - دستورالعمل اجرائی موضوع ماده (۲۴) قانون مزبور حداکثر ظرف مدت سه ماه از تصویب این قانون با پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی به تصویب هیأت واگذاری خواهد رسید.

تبصره ۲ - مصوبات این شورا در اجراء اصول هشتاد و پنجم (۸۵) و یکصد و سی و هشتم (۱۳۸) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران برای ریاست مجلس شورای اسلامی ارسال می‌گردد. در صورت اعلام مغایرت از سوی رئیس مجلس شورای اسلامی، شورا موظف است نسبت به اصلاح یا لغو مصوبات خود اقدام کند.

ماده ۳۱ - ارتباط استخدامی کارکنان بنگاه‌های دولتی واگذارشده با دستگاه‌های اجرائی ذیربط قطع می‌گردد و آن دسته از کارکنان بنگاه‌های

دولتی که از نظر مقررات بازنشستگی تابع صندوق‌های خاص بازنشستگی وابسته به وزارتخانه و مؤسسات و شرکتهای دولتی هستند و ارتباط استخدامی آنها با دستگاههای اجرائی ذیربط در اجراء سیاستهای فروش سهام، قطع می‌گردد، می‌توانند در صورت ادامه اشتغال در واحدهای فروخته شده و با رعایت ضوابط پرداخت حق بیمه مقرر به تفکیک سهم بیمه شده و کارفرما همچنان تابع مقررات صندوق بازنشستگی مربوط باشند.

تبصره - کلیه قوانین و مقررات مربوط به کسر حق بیمه و اختیارات سازمان تأمین اجتماعی در امور دریافت حق بیمه و اخذ جرائم ناشی از دیرکرد پرداخت حق بیمه از جمله مواد (۴۹) و (۵۰) قانون تأمین اجتماعی مصوب ۱۳۵۴ نسبت به افراد و صندوق‌های فوق مجری خواهد بود.

ماده ۳۲ - قوه قضائیه مکلف است برای رسیدگی به تخلفات و جرائم ناشی از اجراء این قانون و قانون بازار اوراق بهادار جمهوری اسلامی ایران - مصوب ۱۳۸۴/۹/۱ - شعب خاصی را تعیین کند. این شعب منحصرأ به دعاوی و شکایات مربوط به این دو قانون رسیدگی می‌نماید.

تبصره - قوه قضائیه مکلف است لایحه رسیدگی به تخلفات و جرائم موضوع این قانون را حداکثر ظرف مدت شش ماه از تصویب این قانون از طریق دولت تقدیم مجلس شورای اسلامی نماید.

ماده ۳۳ - مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران مکلف به انطباق نظام‌های ارزیابی کیفیت با استانداردهای بین‌المللی و اعمال تدریجی و قانونمند آن در کلیه بنگاههای اقتصادی می‌باشد. آئین‌نامه اجرائی این ماده شامل زمان بندی اعمال استانداردها ظرف مدت سه ماه به پیشنهاد مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

فصل ششم - توزیع سهام عدالت

ماده ۳۴ - در اجراء سیاست گسترش مالکیت عمومی به منظور تأمین عدالت اجتماعی، دولت مجاز است تا چهل درصد (۴۰٪) مجموع ارزش سهام بنگاه‌های قابل واگذاری در هر بازار موضوع گروه دو ماده (۲) این قانون را با ضوابط ذیل به اتباع ایرانی مقیم داخل کشور واگذار نماید:

الف - در مورد دو دهک پائین درآمدی با اولویت روستانشینان و عشایر، پنجاه درصد (۵۰٪) تخفیف در قیمت سهام واگذاری با دوره تقسیط ده ساله.
ب - در مورد چهار دهک بعدی تقسیط تا ده سال حسب مورد داده خواهد شد.
تبصره ۱ - مبناء قیمت‌گذاری، قیمت فروش نقدی سهام در بورس خواهد بود.

تبصره ۲ - تخفیف‌های مذکور در بند «الف» این ماده به حساب کمک‌های بلاعوض به اقشار کم درآمد منظور می‌شود.

تبصره ۳ - وزارت امور اقتصادی و دارایی مکلف است با همکاری وزارت رفاه و تأمین اجتماعی و سایر نهادهای ذیربط حداکثر ظرف مدت یک سال پس از تصویب این قانون، افراد مشمول این ماده را با ساز و کارهای علمی و دقیق شناسایی و شرایط واگذاری سهام به مشمولان را فراهم نماید.

ماده ۳۵ - مشمولین بندهای «الف» و «ب» ماده (۳۴) این قانون در قالب شرکتهای تعاونی شهرستانی ساماندهی شده و از ترکیب آنها شرکتهای سرمایه‌گذاری استانی به صورت شرکتهای سهامی تشکیل و براساس قانون تجارت فعالیت می‌کنند. دولت موظف است جهت پذیرفته شدن شرکتهای مذکور در بورس اوراق بهادار کمک‌های لازم را انجام دهد.

ماده ۳۶ - سازمان خصوصی‌سازی موظف است سهام موضوع ماده

(۳۴) از هر بنگاه قابل واگذاری را مستقیماً بین شرکتهای سرمایه‌گذاری استانی تقسیم کند. سهم هر یک از شرکتهای سرمایه‌گذاری استانی متناسب با تعداد اعضاء تعاونی‌های شهرستانی هر استان تعیین خواهد شد.

تبصره ۱ - نقل و انتقال سهام از سازمان خصوصی‌سازی به شرکتهای سرمایه‌گذاری استانی از مالیات معاف است.

تبصره ۲ - افزایش سرمایه در شرکتهای سرمایه‌گذاری استانی ناشی از دریافت سهام از سازمان خصوصی‌سازی، همچنین افزایش سرمایه در شرکتهای تعاونی شهرستانی ناشی از افزایش دارایی شرکتهای سرمایه‌گذاری استانی مربوط از این محل، از مالیات معاف است.

ماده ۳۷ - فروش سهام واگذار شده به شرکتهای سرمایه‌گذاری استانی قبل از ورود این شرکتهای بورس به میزانی که اقساط آن پرداخت شده یا به همین نسبت مشمول تخفیف واقع شده در بازارهای خارج از بورس مجاز است و سهام واگذار شده به همین نسبت از قید وثیقه آزاد می‌شود.

ماده ۳۸ - دولت مکلف است سهام موضوع ماده (۳۴) را به گونه‌ای واگذار نماید که موجبات افزایش یا تداوم مالکیت و مدیریت دولت در شرکتهای مشمول واگذاری را فراهم ننماید. در انتخاب مدیران، دستگاههای اجرائی موضوع ماده (۸۶) این قانون مجاز به اخذ وکالت از شرکتهای سرمایه‌گذاری استانی نخواهند بود. آئین‌نامه اجرائی این فصل با پیشنهاد مشترک وزارت امور اقتصادی و دارایی و وزارت تعاون و با همکاری نهادهای ذیربط ظرف مدت حداکثر سه ماه از تصویب این قانون تهیه و به تصویب شورای عالی اجراء سیاستهای کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران خواهد رسید.

تبصره ۵ - مصوبات این شورا در اجراء اصول هشتاد و پنجم (۸۵) و یکصد و سی و هشتم (۱۳۸) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران برای ریاست مجلس شورای اسلامی ارسال می‌گردد. در صورت اعلام مغایرت از سوی رئیس مجلس شورای اسلامی، شورا موظف است نسبت به اصلاح یا لغو مصوبات خود اقدام کند.

فصل هفتم - هیأت واگذاری و وظایف آن

ماده ۳۹ - به منظور هماهنگی در اجراء مواد این قانون هیأت واگذاری به ریاست وزیر امور اقتصادی و دارایی متشکل از اعضاء زیر تشکیل می‌گردد:

- ۱ - وزیر امور اقتصادی و دارایی،
- ۲ - وزیر دادگستری،
- ۳ - رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور بدون حق رأی،
- ۴ - وزیر وزارتخانه ذی‌ربط بدون حق رأی،
- ۵ - دو نفر از نمایندگان مجلس به‌عنوان ناظر به انتخاب مجلس شورای اسلامی.

دبیرخانه هیأت در سازمان خصوصی‌سازی مستقر است. مصوبات هیأت مذکور را وزیر امور اقتصادی و دارایی ابلاغ می‌کند.

- ماده ۴۰** - وظایف و اختیارات هیأت واگذاری به شرح زیر است:
- الف - ۱ - اجراء برنامه‌ها و خط‌مشی‌های کلی واگذاری و تعیین تکلیف بنگاههای مشمول واگذاری،
 - ۲ - تهیه آئین‌نامه نظام اقساطی واگذاری و نحوه دریافت بهای حقوق قابل واگذاری،
 - ۳ - تهیه آئین‌نامه شیوه‌های قیمت‌گذاری بنگاهها و نحوه اعمال

- شیوه‌های مذکور در همین چهارچوب،
- ۴ - تهیه نظام تأمین مالی، حمایت و تشویق خریداران به همراه تعیین چهارچوب تعهدات خریداران و فروشنده،
- ۵ - تهیه ضوابط نحوه انجام اصلاح ساختار بنگاهها در موارد ضروری متضمن چهارچوب حفظ و صیانت نیروی انسانی شاغل،
- ۶ - تهیه نظام‌نامه فعالیت‌های فرهنگی - تبلیغاتی برای بسترسازی، بهبود و شفافیت امر واگذاری،
- ۷ - تهیه پیشنهاد واگذاری بلوکی بنگاههای مشمول واگذاری در بورسهای خارجی،
- ۸ - تهیه آئین‌نامه نحوه واگذاری سهام ترجیحی به مدیران و کارکنان،
- تبصره ۱** - موارد فوق باید به تصویب شورای عالی اجراء سیاستهای کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی برسد.
- تبصره ۲** - مصوبات این شورا در اجراء اصول هشتاد و پنجم (۸۵) و یکصد و سی و هشتم (۱۳۸) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران برای ریاست مجلس شورای اسلامی ارسال می‌گردد و در صورت اعلام مغایرت از سوی رئیس مجلس شورای اسلامی، شورا موظف است نسبت به اصلاح یا لغو مصوبات خود اقدام کند.
- ب - ۱ - تصویب آئین‌نامه نحوه بیمه مجریان و دست‌اندرکاران امر واگذاری،
- ۲ - تصویب فهرست هر یک از موارد قابل فروش، انحلال، ادغام، تجزیه، اجاره و پیمان مدیریت و زمان‌بندی لازم به همراه میزان و روش واگذاری آنها در هر سال. فهرست مذکور شامل برنامه زمان‌بندی اقدام، روش، میزان و سایر شرایط واگذاری با توجه به وضعیت هر بازار مشترکاً توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی و وزارت ذیربط تهیه می‌شود،

- ۳ - تصویب قیمت موارد واگذاری،
- ۴ - تصویب دستورالعمل نحوه تنظیم قراردادهای واگذاری مشتمل بر تعیین اختیارات و تعهدات طرفین قراردادهای، وثایق و تضمینها، شرایط فسخ یا اقاله، نحوه اعمال تخفیفات و جرائم در چهارچوب ضوابط و مقررات قانونی،
- ۵ - تصویب دستورالعمل مربوط به ویژگیهای لازم و نحوه انتخاب مدیران و متخصصان در موارد واگذاری از طریق مذاکره با رعایت مفاد این قانون،
- ۶ - تصویب دستورالعمل اجرائی نحوه تنظیم قراردادهای تعهد پذیرهنویسی یا تعهد خرید سهام مؤسسات تأمین سرمایه متضمن ضوابط پرداخت حق الزحمه آنها،
- ۷ - تصویب دستورالعمل ماده (۳۰) این قانون.

فصل هشتم - شورای عالی اجراء سیاستهای کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی و وظایف آن

ماده ۴۱ - شورای عالی اجراء سیاستهای کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی برای ایفاء وظایف محوله در این قانون مرکب از اعضاء زیر تشکیل می شود:

- ۱ - رئیس جمهور یا معاون اول وی به عنوان رئیس شورا،
- ۲ - وزیر امور اقتصادی و دارایی (دبیر شورا)،
- ۳ - وزیر تعاون،
- ۴ - وزیر یا وزراء وزارتخانههای ذیربط،
- ۵ - وزیر دادگستری،

- ۶ - وزیر اطلاعات،
 - ۷ - رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور،
 - ۸ - رئیس کل بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران،
 - ۹ - دبیر مجمع تشخیص مصلحت نظام،
 - ۱۰ - دادستان کل کشور،
 - ۱۱ - رئیس سازمان بازرسی کل کشور،
 - ۱۲ - رئیس دیوان محاسبات کشور،
 - ۱۳ - سه نفر از نمایندگان مجلس به انتخاب شورای اسلامی،
 - ۱۴ - رئیس سازمان صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران،
 - ۱۵ - رئیس اطاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران،
 - ۱۶ - رئیس اطاق تعاون مرکزی جمهوری اسلامی ایران،
 - ۱۷ - سه نفر خبره و صاحب‌نظر اقتصادی از بخش‌های خصوصی و تعاونی به پیشنهاد وزیر امور اقتصادی و دارایی با حکم رئیس جمهور،
 - ۱۸ - رئیس سازمان خصوصی‌سازی،
 - ۱۹ - رئیس سازمان بورس و اوراق بهادار.
- تبصره ۱** - این شورا طبق آئین‌نامه‌ای اداره خواهد شد که توسط اعضاء مذکور در بندهای (۱) تا (۶) به تصویب می‌رسد و این آئین‌نامه مشمول تبصره ماده (۴۲) خواهد بود.
- تبصره ۲** - دبیرخانه شورا زیر نظر وزارت امور اقتصادی و دارایی تشکیل می‌شود.
- ماده ۴۲** - وظایف و اختیارات شورای عالی اجراء سیاستهای کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی به شرح زیر است:
- ۱ - تبیین سیاستها و خط‌مشی‌های اجرائی سالانه،
 - ۲ - نظارت بر فرآیند اجراء قوانین و مقررات مرتبط با سیاستهای کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی،

- ۳ - سازماندهی فعالیتهای فرهنگی - تبلیغاتی برای اجراء سیاستهای کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی،
 - ۴ - تصویب آئیننامهها، دستورالعملها، نظامنامهها و ضوابطی که در این قانون مرجع تصویب آن این شورا است،
 - ۵ - تصویب شاخصهای اجرائی برای تحقق اهداف سیاستهای کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی به منظور اعمال نظارت دقیق بر اجراء آنها،
 - ۶ - تدوین ساز و کارهای جلوگیری از نفوذ و سیطره بیگانگان بر اقتصاد ملی،
 - ۷ - تبیین نقش سیاستگذاری و هدایت و نظارت دولت،
 - ۸ - ایجاد هماهنگی بین دستگاههای اجرائی در اجراء سیاستهای کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی ،
 - ۹ - تمهیدات لازم برای تشویق عموم به سرمایه گذاری، کارآفرینی و بهبود فضای کسب و کار.
- تبصره -** مصوبات این شورا را وزیر امور اقتصادی و دارایی ابلاغ می نماید.

فصل نهم - تسهیل رقابت و منع انحصار

- ماده ۴۳ -** تمامی اشخاص حقیقی و حقوقی بخشهای عمومی، دولتی، تعاونی و خصوصی مشمول مواد این فصل هستند.
- ماده ۴۴ -** هرگونه تبانی از طریق قرارداد، توافق و یا تفاهم (اعم از کتبی، الکترونیکی، شفاهی و یا عملی) بین اشخاص که یک یا چند اثر زیر را به دنبال داشته باشد به نحوی که نتیجه آن بتواند اخلال در رقابت باشد ممنوع است :
- ۱ - مشخص کردن قیمتهای خرید یا فروش کالا یا خدمت و نحوه تعیین آن در بازار به طور مستقیم یا غیرمستقیم.

- ۲ - محدود کردن یا تحت کنترل درآوردن مقدار تولید، خرید یا فروش کالا یا خدمت در بازار.
- ۳ - تحمیل شرایط تبعیض آمیز در معاملات همسان به طرفهای تجاری
- ۴ - ملزم کردن طرف معامله به عقد قرارداد با اشخاص ثالث یا تحمیل کردن شروط قرارداد به آنها.
- ۵ - موکول کردن انعقاد قرارداد به قبول تعهدات تکمیلی توسط طرفهای دیگر که بنا بر عرف تجاری با موضوع قرارداد ارتباطی ندارد.
- ۶ - تقسیم یا تسهیم بازار کالا یا خدمت بین دو یا چند شخص.
- ۷ - محدود کردن دسترسی اشخاص خارج از قرارداد، توافق یا تفاهم به بازار. **تبصره-** قراردادهای میان تشکل‌های کارگری و کارفرمایی به منظور تعیین دستمزد و مزایا، تابع قانون کار است.

ماده ۴۵ - اعمال ذیل که منجر به اخلال در رقابت می‌شود، ممنوع است:

الف - احتکار و استنکاف از معامله

- ۱ - استنکاف فردی یا جمعی از انجام معامله و یا محدود کردن مقدار کالا یا خدمت موضوع معامله.
- ۲ - وادار کردن اشخاص دیگر به استنکاف از معامله و یا محدود کردن معاملات آنها با رقیب.
- ۳ - ذخیره یا نابود کردن کالا یا امتناع از فروش آن و نیز امتناع از ارائه خدمت به نحوی که این ذخیره‌سازی، اقدام یا امتناع منجر به بالا رفتن ساختگی قیمت کالا یا خدمت در بازار شود، اعم از این که به طور مستقیم یا با واسطه انجام گیرد.

ب- قیمت‌گذاری تبعیض آمیز

عرضه و یا تقضای کالا یا خدمت مشابه به قیمت‌هایی که حاکی از

تبعیض بین دو یا چند طرف معامله و یا تبعیض قیمت بین مناطق مختلف به رغم یکسان بودن شرایط معامله و هزینه‌های حمل و سایر هزینه‌های جانبی آن باشد.

ج- تبعیض در شرایط معامله

قائل شدن شرایط تبعیض‌آمیز در معامله با اشخاص مختلف در وضعیت یکسان.

د - قیمت‌گذاری تهاجمی

۱ - عرضه کالا یا خدمت به قیمتی پایین‌تر از هزینه تمام شده آن به نحوی که لطمه جدی به دیگران وارد کند یا مانع ورود اشخاص جدید به بازار شود.

۲ - ارائه هدیه، جایزه، تخفیف یا امثال آن که موجب وارد شدن لطمه جدی به دیگران شود.

تبصره - تشخیص لطمه جدی، بر عهده شورای رقابت است.

هـ - اظهارات گمراه‌کننده:

هر اظهار شفاهی، کتبی یا هر عملی که:

۱ - کالا یا خدمت را به صورت غیرواقعی با کیفیت، مقدار، درجه، وصف، مدل یا استاندارد خاص نشان دهد و یا کالا و یا خدمت رقبا را نازل جلوه دهد.

۲ - کالای تجدید ساخت شده یا دست دوم، تعمیری یا کهنه را نو معرفی کند.

۳ - وجود خدمات پس از فروش، ضمانتنامه تعهد به تعویض، نگهداری، تعمیر کالا یا هر قسمتی از آن و یا تکرار یا تداوم خدمت تا حصول نتیجه معینی را القاء کند، در حالی که چنین امکاناتی وجود نداشته باشد.

۴ - اشخاص را از حیث قیمت کالا یا خدمتی که فروخته یا ارائه شده است یا می‌شود، فریب دهد.

و- فروش یا خرید اجباری

۱ - منوط کردن فروش یک کالا یا خدمت به خرید کالا یا خدمت دیگر یا بالعکس.

۲ - وادار کردن طرف مقابل به معامله با شخص ثالث به صورتی که اتمام معامله به عرضه یا تقاضای کالا یا خدمت دیگری ارتباط داده شود.

۳ - معامله با طرف مقابل با این شرط که طرف مذکور از انجام معامله با رقیب امتناع ورزد.

ز - عرضه کالا یا خدمت غیراستاندارد

عرضه کالا و یا خدمت مغایر با استانداردهای اجباری اعلام شده توسط مراجع ذیصلاح از جمله راجع به کاربرد، ترکیب، کیفیت، محتویات، طراحی، ساخت، تکمیل و یا بسته‌بندی.

ح - مداخله در امور داخلی و یا معاملات بنگاه یا شرکت رقیب

ترغیب، تحریک و یا وادار ساختن یک یا چند سهامدار، صاحب سرمایه، مدیر یا کارکنان یک بنگاه و یا شرکت رقیب از طریق اعمال حق رأی، انتقال سهام، افشاء اسرار، مداخله در معاملات بنگاهها و یا شرکتهای یا روشهای مشابه دیگر به انجام عملی که به ضرر رقیب باشد.

ط - سوءاستفاده از وضعیت اقتصادی مسلط

سوءاستفاده از وضعیت اقتصادی مسلط به یکی از روشهای زیر:

۱ - تعیین، حفظ و یا تغییر قیمت یک کالا یا خدمت به صورتی غیرمتعارف،

۲ - تحمیل شرایط قراردادی غیرمنصفانه،

۳ - تحدید مقدار عرضه و یا تقاضا به منظور افزایش و یا کاهش قیمت بازار،

۴ - ایجاد مانع به منظور مشکل کردن ورود رقبای جدید یا حذف بنگاهها

یا شرکتهای رقیب در یک فعالیت خاص،

۵ - مشروط کردن قراردادهای پذیرش شرایطی که از نظر ماهیتی یا

عرف تجاری، ارتباطی با موضوع چنین قراردادهایی نداشته باشد،
۶- تملک سرمایه و سهام شرکتها به صورتی که منجر به اخلال در رقابت شود.

ی- محدود کردن قیمت فروش مجدد

مشروط کردن عرضه کالا یا خدمت به خریدار به پذیرش شرایط زیر:
۱- اجبار خریدار به قبول قیمت فروش تعیین شده یا محدود کردن وی در تعیین قیمت فروش به هر شکلی.
۲- مقید کردن خریدار به حفظ قیمت فروش کالا یا خدمتی معین، برای بنگاه یا شرکتی که از او کالا یا خدمت خریداری می کند یا محدود کردن بنگاه یا شرکت مزبور در تعیین قیمت به هر شکلی.

ک- کسب غیرمجاز، سوء استفاده از اطلاعات و موقعیت

اشخاص

۱- کسب و بهره برداری غیرمجاز از هرگونه اطلاعات داخلی رقبا در زمینه تجاری، مالی، فنی و نظایر آن به نفع خود یا اشخاص ثالث.
۲- کسب و بهره برداری غیرمجاز از اطلاعات و تصمیمات مراجع رسمی، قبل از افشاء یا اعلان عمومی آنها و یا کتمان آنها به نفع خود یا اشخاص ثالث.

۳- سوء استفاده از موقعیت اشخاص به نفع خود یا اشخاص ثالث.

ماده ۴۶- هیچ یک از مدیران، مشاوران یا سایر کارکنان شرکت یا بنگاه مجاز نیستند با هدف ایجاد محدودیت یا اخلال در رقابت در یک و یا چند بازار، به طور همزمان متصدی سمتی در شرکت و یا بنگاهی مرتبط و یا دارای فعالیت مشابه باشند.

ماده ۴۷- هیچ شخص حقیقی یا حقوقی نباید سرمایه یا سهام شرکتها

یا بنگاههای دیگر را به نحوی تملک کند که موجب اخلال در رقابت در یک و یا چند بازار گردد.

تبصره - موارد زیر از شمول این ماده مستثنی است:

۱ - تملک سهام یا سرمایه به وسیله کارگزار یا کارگزار معامله‌گری که به کار خرید و فروش اوراق بهادار اشتغال دارد، مادامی که از حق رأی سهام برای اخلال در رقابت سوءاستفاده نشود.

۲ - دارا بودن یا تحصیل حقوق رهنی نسبت به سهام و سرمایه شرکتها و بنگاههای فعال در بازار یک کالا یا یک خدمت مشروط بر این که منجر به اعمال حق رأی در این شرکتها یا بنگاهها نشود.

۳ - در صورتی که سهام یا سرمایه تحت شرایط اضطراری تملک شده باشد، مشروط بر این که حداکثر ظرف یک ماه از تاریخ تملک، موضوع به اطلاع شورای رقابت برسد و بیشتر از مدت زمانی که شورا تعیین می‌کند، تملک ادامه نیابد.

ماده ۴۸ - ادغام شرکتها یا بنگاهها در موارد زیر ممنوع است:

۱ - در جریان ادغام یا در نتیجه آن اعمال مذکور در ماده (۴۵) اعمال شود.

۲ - هرگاه در نتیجه ادغام، قیمت کالا یا خدمت به طور نامتعارفی افزایش یابد.

۳ - هرگاه ادغام موجب ایجاد تمرکز شدید در بازار شود.

۴ - هرگاه ادغام، منجر به ایجاد بنگاه یا شرکت کنترل‌کننده در بازار شود.

تبصره ۱ - در مواردی که پیشگیری از توقف فعالیت بنگاهها و شرکتها

یا دسترسی آنها به دانش فنی جز از طریق ادغام امکان‌پذیر نباشد، هر چند ادغام منجر به بندهای (۳) و (۴) این ماده شود، مجاز است.

تبصره ۲ - دامنه تمرکز شدید را شورای رقابت تعیین و اعلام می‌کند.

ماده ۴۹ - بنگاهها و شرکتهای می‌توانند در مورد شمول مواد (۴۷) و (۴۸) این قانون بر اقدامات خود از شورای رقابت کسب تکلیف کنند. شورای رقابت مکلف است حداکثر ظرف یک ماه از تاریخ وصول تقاضا در هر یک از موارد مذکور آن را بررسی و نتیجه را به‌طور کتبی یا به‌وسیله دادن پیام مطمئن به متقاضی اعلام کند. در صورت اعلام عدم شمول مواد (۴۷) و (۴۸) این قانون به اقدامات موضوع استعلام یا عدم ارسال پاسخ از سوی شورا ظرف مدت مقرر، اقدامات مذکور صحیح تلقی می‌شود.

ماده ۵۰ - افراد صنفی مشمول قانون نظام صنفی که به عرضه جزئی (خرده فروشی) کالاها یا خدمات می‌پردازند، از شمول این فصل مستثنی هستند.

ماده ۵۱ - حقوق و امتیازات انحصاری ناشی از مالکیت فکری نباید موجب نقض مواد (۴۴) تا (۴۸) این قانون شود، در این صورت شورای رقابت اختیار خواهد داشت یک یا چند تصمیم زیر را اتخاذ کند:

الف) توقف فعالیت یا عدم اعمال حقوق انحصاری از جمله تحدید دوره اعمال حقوق انحصاری،

ب) منع طرف قرارداد، توافق یا مصالحه مرتبط با حقوق انحصاری از انجام تمام یا بخشی از شرایط و تعهدات مندرج در آن.

ج) ابطال قراردادها، توافق‌ها یا تفاهم مرتبط با حقوق انحصاری در صورت مؤثر نبودن تدابیر موضوع بندهای «الف» و «ب» این ماده.

ماده ۵۲ - هرگونه کمک و اعطاء امتیاز دولتی (ریالی، ارزی، اعتباری، معافیت، تخفیف، ترجیح، اطلاعات یا مشابه آن)، به صورت تبعیض آمیز به

یک یا چند بنگاه یا شرکت که موجب تسلط در بازار یا اخلال در رقابت شود، ممنوع است.

ماده ۵۳ - برای نیل به اهداف این فصل شورایی تحت عنوان «شورای رقابت» تشکیل می‌شود. ترکیب و شرایط انتخاب اعضاء شورا به شرح زیر است:

الف - ترکیب اعضاء

۱ - سه نماینده مجلس از بین اعضای کمیسیونهای اقتصادی، برنامه و بودجه و محاسبات و صنایع و معادن از هر کمیسیون یک نفر به انتخاب مجلس شورای اسلامی به عنوان ناظر.

۲ - دو نفر از قضات دیوان عالی کشور به انتخاب و حکم رئیس قوه قضائیه.

۳ - دو صاحب‌نظر اقتصادی برجسته به پیشنهاد وزیر امور اقتصادی و دارایی و حکم رئیس جمهور.

۴ - یک حقوق‌دان برجسته و آشنا به حقوق اقتصادی به پیشنهاد وزیر دادگستری و حکم رئیس جمهور.

۵ - دو صاحب‌نظر در تجارت به پیشنهاد وزیر بازرگانی و حکم رئیس جمهور.

۶ - یک صاحب‌نظر در صنعت به پیشنهاد وزیر صنایع و معادن و حکم رئیس جمهور.

۷ - یک صاحب‌نظر در خدمات زیربنایی به پیشنهاد رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور و حکم رئیس جمهور.

۸ - یک متخصص امور مالی به پیشنهاد وزیر امور اقتصادی و دارایی و حکم رئیس جمهور.

۹ - یک نفر به انتخاب اطاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران .

۱۰ - یک نفر به انتخاب اطاق تعاون مرکزی جمهوری اسلامی ایران .

تبصره ۱ - رئیس شورا از بین صاحب‌نظران اقتصادی عضو شورا،

موضوع بند (۲) به پیشنهاد اعضاء و با حکم رئیس جمهور منصوب می شود.
تبصره ۲ - نایب رئیس از بین اعضاء شورا به پیشنهاد اعضاء و با حکم رئیس شورا منصوب می شود.

ب - شرایط انتخاب اعضاء

- ۱ - تابعیت جمهوری اسلامی ایران،
 - ۲ - دارا بودن حداقل چهل سال سن،
 - ۳ - دارا بودن مدرک دکترای معتبر برای اعضاء صاحب نظر اقتصادی و حقوقدان و حداقل مدرک کارشناسی برای صاحب نظران تجاری و صنعتی و خدمات زیربنایی و مالی،
 - ۴ - نداشتن محکومیت های موضوع ماده (۶۲) مکرر قانون مجازات اسلامی و یا محکومیت قطعی به ورشکستگی به تقصیر یا به تقلب،
 - ۵ - دارا بودن حداقل ده سال سابقه کار مفید و مرتبط،
 - ۶ - نداشتن محکومیت قطعی انتظامی از بند «د» به بالا موضوع ماده (۹) قانون رسیدگی به تخلفات اداری (مصوب ۱۳۷۲/۹/۷)
- تبصره ۵** - به استثناء قاضی، بازنشسته بودن افراد مانع انتخاب نخواهد بود.

ماده ۵۴ - به منظور انجام امور کارشناسی و اجرائی و فعالیتهای دبیرخانه ای شورای رقابت، مرکز ملی رقابت در قالب مؤسسه ای دولتی مستقل زیر نظر رئیس جمهور تشکیل می شود که تشکیلات آن به پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی و تصویب هیأت وزیران تعیین می شود. تغییرات بعدی تشکیلات مرکز ملی رقابت با پیشنهاد شورای رقابت و تأیید سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور و تصویب هیأت وزیران خواهد بود.

تبصره ۱ - رئیس شورای رقابت، رئیس مرکز ملی رقابت نیز می باشد.
تبصره ۲ - در تأمین نیروی انسانی مورد نیاز مرکز ملی رقابت اولویت

با کارکنان رسمی و پیمانی وزارتخانه‌ها و دستگاهها و مؤسسات دولتی است.
تبصره ۳ - آئین‌نامه تشویق اعضاء شورای رقابت و کارکنان مرکز ملی رقابت به پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ماده ۵۵ - دوره تصدی، اشتغال و رویه یا نحوه رسیدگی به تخلفات اعضاء شورای رقابت به شرح زیر است:

۱ - دوره تصدی عضو قاضی دو سال و سایر اعضاء شش سال است و انتصاب مجدد آنان برای عضو قاضی دو دوره و برای سایر اعضاء یک دوره دیگر مجاز خواهد بود.

۲ - دوره تصدی کسانی که به دلایلی جانشین اعضاء شورا می‌شوند، به میزان بقیه دوره تصدی عضو قبلی خواهد بود.

۳ - اعطاء مأموریت به کارمندان دولت و قوه قضائیه برای عضویت آنان در شورا و هیأت تجدیدنظر الزامی است.

۴ - اشتغال رئیس و اعضاء شورای رقابت به صورت تمام وقت است. افراد مذکور نمی‌توانند همزمان شغل و یا مسؤولیت دیگری در بخش عمومی، خصوصی یا تعاونی داشته باشند.

تبصره - اعضاء هیأت علمی دانشگاهها در صورتی که حداکثر به اندازه ساعات موظف تدریس کنند و اعضاء مذکور در اجزاء (۸)، (۹) و (۱۰) بند (الف) ماده (۵۳) این قانون از شمول این بند مستثنی هستند.

۵ - به تخلفات اعضاء شورای رقابت و هیأت تجدیدنظر، به جز قاضی منتخب رئیس قوه قضائیه و نیز کارمندان مرکز ملی رقابت برابر مقررات قانون نحوه رسیدگی به تخلفات اداری و به تخلفات قاضی منتخب رئیس قوه قضائیه، طبق مقررات قانونی در دادسراها و دادگاه‌های انتظامی قضاوت رسیدگی خواهد شد.

ماده ۵۶ - تضمین موقعیت شغلی اعضاء شورا و نحوه استقلال آن به

شرح زیر است:

۱ - هیچ یک از اعضاء شورای رقابت را نمی توان برخلاف میل او از عضویت در شورا برکنار کرد مگر در موارد زیر:

الف - ناتوانی در انجام وظایف محوله به تشخیص دو سوم اعضاء شورا.

ب - محکومیت های مذکور در جزءهای «۳» و «۵» بند «ب» ماده (۵۳) این قانون.

ج - محکومیت قطعی به دلیل سوءاستفاده از مقررات مواد (۷۵) و (۷۶) این قانون.

د - از دست دادن اهلیت استیفاء.

ه - غیبت غیرموجه بیش از دو ماه متوالی و سه ماه غیرمتوالی در هر سال از حضور در شورا، با تشخیص اکثریت اعضاء شورای رقابت.

و - نقض تکالیف و محدودیت های موضوع ماده (۶۸) این قانون و تخطی از مقررات موضوع مواد (۷۵) و (۷۶) به تشخیص اکثریت اعضاء شورای رقابت.

۲ - در صورت کناره گیری داوطلبانه یا فوت هر یک از اعضاء شورا و همچنین در صورت بروز موجبات عزل به نحو مذکور در فوق، مراتب همراه با دلایل و مدارک و مستندات مربوط حسب مورد توسط رئیس شورا یا نایب رئیس وی به مرجع انتصاب کننده عضو، جهت انتصاب عضو جانشین اعلام می شود. مرجع مزبور مکلف است حداکثر ظرف یک ماه از تاریخ وصول تقاضا، در چهارچوب ماده (۵۳) این قانون، عضو جانشین را انتخاب و به شورای رقابت معرفی کند.

۳ - اعضاء شورای رقابت را نمی توان به دلیل اتخاذ تصمیمات در چهارچوب وظایف قانونی و یا اظهاراتی که به استناد قانون می کنند، تحت

تعقیب قرار داد.

۴ - شورای رقابت در رسیدگی و تصمیم‌گیری مطابق مقررات این فصل از استقلال کامل برخوردار است.

ماده ۵۷ - جلسات شورا با حضور دو سوم اعضاء و به ریاست رئیس و در غیاب او نایب رئیس رسمیت خواهد داشت. تصمیمات شورا با رأی اکثریت اعضای صاحب رأی مشروط بر آن که از پنج رأی کمتر نباشد معتبر خواهد بود و تصمیمات شورا در خصوص ماده (۶۱) این قانون در صورتی اعتبار خواهد داشت که رأی حداقل یک قاضی عضو نیز در آن مثبت باشد.

ماده ۵۸ - علاوه بر موارد تصریح شده در سایر مواد، این شورا وظایف و اختیارات زیر را نیز دارد:

۱ - تشخیص مصادیق روبه‌های ضدرقابتی و معافیت‌های موضوع این قانون و اتخاذ تصمیم در مورد این معافیتها در خصوص امور موردی مندرج در این قانون.

۲ - ارزیابی وضعیت و تعیین محدوده بازار کالاها و خدمات مرتبط با مواد (۴۴) تا (۴۸).

۳ - تدوین و ابلاغ راهنماها و دستورالعمل‌های لازم به منظور اجراء این فصل و دستورالعمل‌های داخلی شورا.

۴ - ارائه نظرات مشورتی به دولت برای تنظیم لوایح مورد نیاز.

۵ - تصویب دستورالعمل تنظیم قیمت، مقدار و شرایط دسترسی به بازار کالاها و خدمات انحصاری در هر مورد با رعایت مقررات مربوط.

ماده ۵۹ - شورای رقابت می‌تواند در حوزه کالا یا خدمتی خاص که

بازار آن مصداق انحصار طبیعی است، پیشنهاد تشکیل نهاد تنظیم‌کننده بخشی را برای تصویب به هیأت وزیران ارائه و قسمتی از وظایف و اختیارات تنظیمی خود در حوزه مزبور را به نهاد تنظیم‌کننده بخشی واگذار نماید.

ترکیب اعضاء نهادهای تنظیم‌کننده بخشی به پیشنهاد شورای رقابت با تصویب هیأت وزیران تعیین می‌شود. شرایط انتخاب اعضاء این نهادها، مطابق بند «ب» ماده (۵۳) این قانون است و اعضاء آنها در حیطه وظایف و اختیارات تفویض شده، مسؤولیتهای پیش‌بینی شده در این قانون برای اعضاء شورای رقابت را برعهده دارند.

در هر حال هیچ نهاد تنظیم‌کننده بخشی نمی‌تواند مغایر با این قانون یا مصوبات شورای رقابت در زمینه تسهیل رقابت تصمیمی بگیرد یا اقدامی کند.

ماده ۶۰ - اختیار شورا برای بازرسی و تحقیق به شرح زیر است:

الف - بازرسی

شورای رقابت اختیار دارد در اجراء وظایف و مأموریت‌های خود برای رسیدگی به دعاوی و پرونده‌های طرح شده، بنگاهها و شرکتهای بازرسی کند و اجازه ورود به اماکن، انبارها، وسایل نقلیه، رایانه‌ها و تفتیش آنها و نیز جواز بازرسی از فعالیتهای اقتصادی، اموال، رایانه‌ها، دفاتر و سایر اوراق را صادر کند. شرکت در جلسات مجامع عمومی و جمع‌آوری اطلاعات مورد نیاز از جمله مصوبات هیأت مدیره، نیز مشمول اختیار بازرسی شورا است.

ب - تحقیق

شورا اختیار دارد در اجراء وظایف و مأموریت‌های خود، با استفاده از یک یا چند راهکار زیر، رسیدگی به موضوعات مرتبط با این قانون و شکایات را انجام دهد:

۱ - احضار مشتکی عنه برای حضور در شورا یا مرکز به منظور انجام

تحقیقات از او.

۲- احضار شهود و یا هر شخص دیگر که حضور آنها به منظور رسیدگی به شکایات ضروری تشخیص داده شود.

۳- درخواست گزارش، اطلاعات، مدارک، مستندات و سوابق (اعم از کاغذی یا الکترونیکی) مرتبط با رویه‌های ضد رقابتی از اشخاص حقیقی و حقوقی.

۴- دعوت از کارشناسان و مؤسسات تخصصی و دریافت اظهارنظر آنان در فرایند تحقیق و بازرسی.

تبصره ۱ - شورای رقابت باید صدور مجوز تحقیقات و بازرسی و محدوده آن را در اجراء این ماده در هر مورد حسب مورد از یکی از قضات عضو شورا یا یکی از پنج قاضی که بدین منظور توسط رئیس قوه قضائیه (از بین قضات با حداقل ده سال سابقه) انتخاب و معرفی می‌شوند، درخواست کند. قاضی موظف است حداکثر ظرف دو هفته تصمیم بگیرد. انجام تحقیقات و بازرسی منوط به حکم قاضی است.

تبصره ۲ - شورا می‌تواند امر تحقیق و بازرسی را به مؤسسات تخصصی و اشخاص متخصص حقیقی و حقوقی که طبق قوانین خاص تشکیل و احراز صلاحیت شده‌اند، ارجاع کند.

ماده ۶۱ - هرگاه شورا پس از وصول شکایات یا انجام تحقیقات لازم احراز کند که یک یا چند مورد از رویه‌های ضد رقابتی موضوع مواد (۴۴) تا (۴۸) این قانون توسط بنگاهی اعمال شده است، می‌تواند حسب مورد یک یا چند تصمیم زیر را بگیرد:

۱ - دستور به فسخ هر نوع قرارداد، توافق و تفاهم متضمن رویه‌های ضد رقابتی موضوع مواد (۴۴) تا (۴۸) این قانون.

- ۲ - دستور به توقف طرفین توافق یا توافق‌های مرتبط با آن از ادامه رویه‌های ضد رقابتی مورد نظر.
 - ۳ - دستور به توقف هر رویه ضد رقابتی یا عدم تکرار آن.
 - ۴ - اطلاع‌رسانی عمومی در جهت شفافیت بیشتر بازار.
 - ۵ - دستور به عزل مدیرانی که برخلاف مقررات ماده (۴۶) این قانون انتخاب شده‌اند.
 - ۶ - دستور به واگذاری سهام یا سرمایه بنگاهها یا شرکتها که برخلاف ماده (۴۷) این قانون حاصل شده است.
 - ۷ - الزام به تعلیق یا دستور به ابطال هرگونه ادغام که برخلاف ممنوعیت ماده (۴۸) این قانون انجام شده و یا الزام به تجزیه شرکت‌های ادغام شده.
 - ۸ - دستور استرداد اضافه درآمد و یا توقیف اموالی که از طریق ارتکاب رویه‌های ضد رقابتی موضوع مواد (۴۴) تا (۴۸) این قانون تحصیل شده است از طریق مراجع ذیصلاح قضائی.
 - ۹ - دستور به بنگاه یا شرکت جهت عدم فعالیت در یک زمینه خاص یا در منطقه یا مناطق خاص.
 - ۱۰ - دستور به اصلاح اساسنامه، شرکتنامه یا صورتجلسات مجامع عمومی یا هیأت مدیره شرکتها یا ارائه پیشنهاد لازم به دولت در خصوص اصلاح اساسنامه‌های شرکتها و مؤسسات بخش عمومی.
 - ۱۱ - الزام بنگاهها و شرکتها به رعایت حداقل عرضه و دامنه قیمتی در شرایط انحصاری.
 - ۱۲ - تعیین جریمه نقدی از ده میلیون (۱۰/۰۰۰/۰۰۰) ریال تا یک میلیارد (۱/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰) ریال، در صورت نقض ممنوعیتهای ماده (۴۵) این قانون.
- آئین‌نامه مربوط به تعیین میزان جرائم نقدی متناسب با عمل ارتكابی

به پیشنهاد مشترک وزارتخانه‌های امور اقتصادی و دارایی، بازرگانی و دادگستری تهیه و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ماده ۶۲ - شورای رقابت تنها مرجع رسیدگی به رویه‌های ضد رقابتی است و مکلف است رأساً و یا براساس شکایت هر شخصی اعم از حقیقی یا حقوقی از جمله دادستان کل یا دادستان محل، دیوان محاسبات کشور، سازمان بازرسی کل کشور، تنظیم‌کننده‌های بخشی، سازمانها و نهادهای وابسته به دولت، تشکل‌های صنفی، انجمن‌های حمایت از حقوق مصرف‌کنندگان و دیگر سازمانهای غیردولتی، بررسی و تحقیق در خصوص رویه‌های ضد رقابتی را آغاز و در چهارچوب ماده (۶۱) این قانون تصمیم بگیرد.

شورا مکلف است برای رسیدگی به موضوع شکایات، وقت رسیدگی تعیین و آن را به طرفین ابلاغ نماید. طرفین می‌توانند شخصاً در جلسه حضور یابند یا وکیل معرفی نمایند یا لایحه دفاعیه به شورا تقدیم کنند.

تبصره - تخلفات موضوع فصل هشتم قانون نظام صنفی چنانچه موجب اخلال در رقابت باشد مطابق مقررات این قانون رسیدگی خواهد شد. در صورت بروز اختلاف، حل اختلاف با کمیته‌ای مرکب از یکی از اعضای شورای رقابت به انتخاب رئیس شورا، یک نفر نماینده از هیأت عالی نظارت موضوع ماده (۵۳) قانون نظام صنفی و یک نفر به انتخاب وزیر دادگستری خواهد بود. رأی اکثریت اعضای این هیأت قطعی است. محل استقرار کمیته، در وزارت دادگستری خواهد بود.

ماده ۶۳ - تصمیمات شورای رقابت به موجب ماده (۶۱)، ظرف بیست روز از تاریخ ابلاغ به ذینفع قابل تجدیدنظر در هیأت تجدید نظر موضوع ماده (۶۴) این قانون است. این مدت برای اشخاص مقیم خارج دو ماه خواهد بود.

در صورت عدم تجدید نظرخواهی در مدت یاد شده و همچنین در صورت تأیید تصمیمات شورا در هیأت تجدیدنظر، این تصمیمات قطعی است.

تبصره - در مواردی که تصمیمات شورا، به تشخیص شورا جنبه عمومی داشته باشد، پس از قطعیت باید به هزینه محکوم علیه در یکی از جراید کثیرالانتشار منتشر شود.

ماده ۶۴ - محل استقرار، ترکیب هیأت تجدیدنظر، شرایط انتخاب و نحوه تصمیم‌گیری در این هیأت به شرح زیر است:

۱ - هیأت تجدیدنظر که در تهران مستقر خواهد بود، از افراد زیر تشکیل می‌شود:

الف - سه قاضی دیوان عالی کشور به انتخاب و حکم رئیس قوه قضائیه.
 ب - دو صاحب‌نظر اقتصادی به پیشنهاد وزیر امور اقتصادی و دارایی و حکم رئیس جمهور.

ج - دو صاحب‌نظر در فعالیتهای تجاری و صنعتی و زیربنایی به پیشنهاد مشترک وزراء صنایع و معادن و بازرگانی و حکم رئیس جمهور.

۲ - اعضاء هیأت تجدیدنظر باید حداقل دارای پانزده سال سابقه کار مفید و مرتبط باشند. سایر شرایط انتخاب اعضاء و همچنین ضوابط مرتبط با دوره تصدی اعضاء، اشتغال، عزل و رسیدگی به تخلفات اعضاء و نیز موقعیت شغلی و ضوابط استخدامی و حقوق و مزایای آنان به ترتیبی خواهد بود که در بند «ب» ماده (۵۳) و مواد (۵۵) و (۵۶) این قانون ذکر شده است.

۳ - نحوه تصمیم‌گیری هیأت تجدیدنظر به شرح زیر است:

الف - تصمیمات هیأت تجدیدنظر منوط به تصویب اکثریت اعضاء آن است، ولی رأی تجدیدنظر در مورد تصمیمات ماده (۶۱) این قانون در عین حال باید متضمن موافقت حداقل دو عضو قاضی این هیأت باشد.

ب- هیأت تجدیدنظر می‌تواند، امر تحقیق و بازرسی را به مؤسسات تخصصی و اشخاص حقیقی و حقوقی متخصص که طبق قوانین خاص تشکیل و احراز صلاحیت شده‌اند، ارجاع کند.

ج- هیأت تجدیدنظر می‌تواند تصمیمات شورا را نقض یا عیناً تأیید یا حسب مورد آن را تعدیل یا اصلاح کند یا مستقلاً تصمیم دیگری بگیرد.

د- تصمیمات هیأت تجدیدنظر به شرح بند فوق قطعی و لازم‌الاجراء خواهد بود.

۴- هیأت تجدیدنظر می‌تواند طرفین دعوا را برای اداء توضیحات دعوت نماید و همچنین طرفین و یا وکیل آنها بنا به تشخیص خود می‌توانند حضوراً یا با ارائه لایحه دفاعیه نسبت به ادای توضیحات در جلسه رسیدگی به پرونده مطروحه اقدام نمایند، در غیر این صورت هیأت با توجه به مدارک و مستندات مضبوط در پرونده، تصمیم مقتضی خواهد گرفت.

ماده ۶۵ - تصمیمات شورای رقابت جز در مورد بند «۱۲» ماده (۶۱)

این قانون پس از ابلاغ به ذی‌نفع قابل اجراء است و تجدید نظرخواهی ذی‌نفع به موجب ماده (۶۳) مانع اجراء نخواهد شد.

در هر صورت ذی‌نفع می‌تواند همزمان با تجدید نظرخواهی یا پس از آن تا زمان تصمیم‌گیری هیأت تجدیدنظر، توقف اجراء تصمیم شورای رقابت را تقاضا کند و هیأت تجدیدنظر فوراً به تقاضا رسیدگی کرده و می‌تواند با اخذ تأمین یا تضمین مناسب دستور توقف اجراء تصمیمات شورای رقابت را صادر کند.

ماده ۶۶ - اشخاص حقیقی و حقوقی خسارت دیده از رویه‌های ضد

رقابتی مذکور در این قانون، می‌توانند حداکثر ظرف یک سال از زمان قطعیت تصمیمات شورای رقابت یا هیأت تجدید نظر مبنی بر اعمال رویه‌های ضد

رقابتی، به منظور جبران خسارت به دادگاه صلاحیتدار دادخواست بدهند. دادگاه ضمن رعایت مقررات این قانون در صورتی به دادخواست رسیدگی می‌کند که خواهان رونوشت رأی قطعی شورای رقابت یا هیأت تجدیدنظر را به دادخواست مذکور پیوست کرده باشد.

تبصره ۵ - در مواردی که تصمیمات شورای رقابت یا هیأت تجدیدنظر جنبه عمومی داشته و پس از قطعیت از طریق جراید کثیرالتنشار منتشر می‌شود، اشخاص ثالث ذی نفع می‌توانند با اخذ گواهی از شورای رقابت مبنی بر شمول تصمیم مذکور بر آنها، دادخواست خود را به دادگاه صلاحیتدار بدهند. صدور حکم به جبران خسارت، منوط به ارائه گواهی مذکور است و دادگاه در صورت درخواست خواهان مبنی بر تقاضای صدور گواهی با صدور قرار اناطه، تا اعلام پاسخ شورای رقابت از رسیدگی خودداری می‌نماید. رسیدگی شورا به درخواستهای موضوع این تبصره خارج از نوبت خواهد بود.

ماده ۶۷ - شورای رقابت می‌تواند در کلیه جرائم موضوع این قانون سمت شاکی داشته باشد و از دادگاه صلاحیتدار برای جبران خسارت وارد شده به منافع عمومی درخواست رسیدگی کند.

ماده ۶۸ - تکالیف و محدودیت‌های اعضای شورای رقابت، هیأت تجدیدنظر و کارکنان مرکز ملی رقابت به شرح زیر است:

۱ - ممنوعیت شرکت در جلسات و تصمیم‌گیری در موارد موضوع ماده (۹۱) قانون آئین دادرسی دادگاههای عمومی و انقلاب در امور مدنی. تصمیماتی که بدون رعایت این بند اتخاذ شود و منجر به تحصیل منافی مستقیم و یا غیرمستقیم یا معافیت از تکلیفی برای عضو مربوط شود، باطل و فاقد اثر قانونی خواهد بود.

تبصره - چنانچه بنا به محدودیت فوق فرد یا افرادی از اعضاء شورای رقابت یا هیأت تجدیدنظر از شرکت در جلسات شورا و تصمیم‌گیری منع شوند، شورای رقابت یا هیأت تجدیدنظر از مرجع معرفی‌کننده عضو مزبور، درخواست معرفی عضو جایگزین را برای رسیدگی به این موضوع می‌کند.

۲ - وظیفه حفظ اطلاعات داخلی

اعضاء شورای رقابت، هیأت تجدیدنظر و همچنین کارکنان مرکز ملی رقابت و هر شخصی که قبلاً در این سمت‌ها مشغول به کار بوده است، نباید اطلاعات داخلی بنگاهها، شرکتهای یا اشخاصی را که در جریان انجام وظیفه یا به این مناسبت از آنها اطلاع یافته‌اند، فاش کنند یا به طور مخفیانه از آن به نفع خود یا اشخاص دیگر بهره بگیرند.

۳ - ممنوعیت اظهارنظر قبل از اتخاذ تصمیم

اعضاء شورای رقابت و هیأت تجدیدنظر و نیز کارکنان مرکز ملی رقابت نباید قبل از اتخاذ تصمیم، در خصوص تخلفات بنگاهها، شرکتهای یا اشخاص از مقررات این قانون به صورت کتبی یا شفاهی اظهارنظر کنند.

ماده ۶۹ - شورای رقابت موظف است امکان دسترسی عموم به ضوابط، آئین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های مرتبط با این فصل را فراهم و گزارش عملکرد سالانه اجراء این فصل را تنظیم و برای عموم منتشر کند.

ماده ۷۰ - تصمیمات قطعی شورای رقابت یا هیأت تجدیدنظر حسب مورد توسط واحد اجراء احکام مدنی دادگستری اجراء می‌شود.

ماده ۷۱ - آئین‌نامه اجرائی موضوع این فصل از جمله نحوه بازرسی، تحقیق، ثبت استعلامات و وصول شکایات به پیشنهاد شورای رقابت حداکثر

ظرف مدت شش ماه به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ماده ۷۲- هر کس برای اخذ گواهی یا مجوزهای موضوع این فصل یا در جریان رسیدگی به رویه‌های ضد رقابتی اعم از مرحله بازرسی و تحقیقات اظهارات خلاف واقع کند و یا از ارائه اطلاعات و اسناد و مدارکی که می‌تواند در نتیجه تصمیمات شورای رقابت و هیأت تجدیدنظر مؤثر باشد، خودداری کند و همچنین هر کس که به شورای رقابت، هیأت تجدیدنظر و مرکز ملی رقابت مدارک و اسناد جعلی یا خلاف واقع تسلیم کند یا اطلاعات، مدارک و اسناد مرتبط با رویه‌های ضد رقابتی را صرف نظر از قالب آنها به طور مستقیم یا غیرمستقیم ناپود کند، تغییر دهد یا تحریف کند، به حبس تعزیری از سه ماه تا یک سال یا به جزای نقدی از ده میلیون (۱۰/۰۰۰/۰۰۰) ریال تا یکصد میلیون (۱۰۰/۰۰۰/۰۰۰) ریال یا به هر دو مجازات محکوم خواهد شد.

چنانچه ارائه اسناد و مدارک یا بیان اظهارات خلاف واقع یا جعلی منجر به اخذ گواهی یا مجوزهای مذکور در این فصل شده باشد، دادگاه علاوه بر تعیین مجازات مقرر در این ماده، با تقاضای ذینفع، حسب مورد حکم به ابطال گواهی یا مجوز مزبور صادر می‌کند.

ماده ۷۳- هر کارشناس یا خبره یا صاحب‌نظری که شهادت یا اظهارنظر او برابر مقررات این فصل درخواست شود و برخلاف واقع شهادتی دهد که در تصمیمات شورای رقابت و هیأت تجدیدنظر مؤثر واقع شود، به حبس تعزیری از یک تا سه سال یا به جزای نقدی از سی میلیون (۳۰/۰۰۰/۰۰۰) ریال تا سیصد میلیون (۳۰۰/۰۰۰/۰۰۰) ریال یا هر دو مجازات محکوم خواهد شد.

تبصره - علاوه بر مجازاتهای فوق، شهادت کذب مشمول مجازات مقرر در قانون مجازات اسلامی نیز می‌باشد.

ماده ۷۴ - هر کس به قصد صدمه زدن به اعتبار تجاری و حرفه‌ای بنگاهها یا شرکتهای و یا مدیران یا صاحبان آنها شکایتی به شورای رقابت یا هیأت تجدیدنظر تسلیم کرده باشد که پس از رسیدگی ثابت شود واهی بوده است، علاوه بر محکومیت به جبران خسارت به حبس از شش ماه تا دو سال یا به جزای نقدی معادل خسارت وارده یا هر دو مجازات محکوم خواهد شد.

ماده ۷۵ - هر کس که به موجب این فصل مکلف به حفظ اطلاعات داخلی شرکتها، بنگاهها و یا سایر اشخاص شده است، آن را منتشر و یا افشاء کند و یا از این اطلاعات به نفع خود یا اشخاص دیگر بهره بگیرد، حسب مورد به حبس تعزیری از شش ماه تا دو سال یا جزای نقدی از چهل میلیون (۴۰/۰۰۰/۰۰۰) ریال تا چهارصد میلیون (۴۰۰/۰۰۰/۰۰۰) ریال یا هر دو مجازات و نیز جبران خسارات ناشی از افشاء و یا انتشار اطلاعات محکوم خواهد شد.

ماده ۷۶ - هر یک از اعضاء شورای رقابت، اعضاء هیأت تجدیدنظر، رؤسا و کارکنان مرکز ملی رقابت و همچنین هر یک از حقوق بگیران آنها و اشخاص طرف قرارداد آنها و نیز هر شخص دیگری که از مقررات این قانون برای ضربه زدن به منافع مالی یا اعتبار تجاری و حرفه‌ای اشخاص حقیقی یا حقوقی سوء استفاده کند، علاوه بر جبران خسارات به حبس تعزیری از سه تا پنج سال یا جزاء نقدی از پنجاه میلیون (۵۰/۰۰۰/۰۰۰) ریال تا پانصد میلیون (۵۰۰/۰۰۰/۰۰۰) ریال یا هر دو مجازات محکوم خواهد شد.

ماده ۷۷ - نقض هر یک از بندهای «۱»، «۲» و «۳» ماده (۶۸) این قانون تخلف انتظامی محسوب می‌شود و مرتکب علاوه بر مجازاتهای مذکور

در این قانون حسب مورد در یکی از مراجع مذکور در بند «۵» ماده (۵۵) محاکمه خواهد شد.

ماده ۷۸ - هر کس که به هر شکلی مانع از انجام تحقیقات و بازرسی مأموران و بازرسان مرکز ملی رقابت شود، به جزای نقدی از پنج میلیون (۵/۰۰۰/۰۰۰) ریال تا بیست میلیون (۲۰/۰۰۰/۰۰۰) ریال محکوم خواهد شد و در صورت ادامه مانع تراشی به ازای هر روز، مبلغ یک میلیون (۱/۰۰۰/۰۰۰) ریال به جزای نقدی تعیین شده اضافه خواهد شد.

ماده ۷۹ - مجازات اشخاص حقوقی به شرح زیر است:

- ۱ - در صورت ارتکاب هر یک از جرائم موضوع مواد این فصل توسط اشخاص حقوقی، مدیران آنها در زمان ارتکاب حسب مورد به مجازات مقرر در این قانون برای اشخاص حقیقی محکوم خواهند شد.
- ۲ - چنانچه ارتکاب جرم توسط شخص حقوقی، در نتیجه تعمد یا تقصیر هر یک از حقوق بگیران آن انجام گیرد، علاوه بر آنچه که مشمول بند (۱) می شود، فرد مزبور نیز حسب مورد برابر مقررات این قانون مسؤلیت کیفری خواهد داشت.
- ۳ - چنانچه هر یک از مدیران یا حقوق بگیران اشخاص حقوقی ثابت کند که جرم بدون اطلاع آنان انجام گرفته یا آنان همه توان خود را برای جلوگیری از ارتکاب آن به کار برده اند یا بلافاصله پس از اطلاع از وقوع جرم آن را به شورای رقابت یا مراجع ذیصلاح اعلام کرده اند، از مجازات مربوط به آن عمل معاف خواهد شد.

تبصره ۵ - در موارد لزوم جبران خسارت، در صورت پیش بینی این امر در اساسنامه یا دخالت اشخاص در این امر اشخاص حقوقی متضامناً با افراد

مذکور در این ماده مسؤول خواهند بود.

ماده ۸۰ - مطالبه خسارات موضوع این قانون منوط به تقدیم دادخواست به دادگاه ذیصلاح است.

ماده ۸۱ - چنانچه در خصوص جرائم مذکور در این فصل، مجازاتهای سنگین تری در قوانین دیگر پیش بینی شده باشد، مجازاتهای سنگین تر اعمال خواهد شد.

ماده ۸۲ - به جرائم موضوع مواد (۷۲) تا (۷۸) این فصل در دادسراها و دادگاههای عمومی، مطابق مقررات جاری و مقررات این قانون و خارج از نوبت رسیدگی می شود.

ماده ۸۳ - در اجراء این قانون، ضابطان دادگستری مکلف به همکاری با شورای رقابت، هیأت تجدیدنظر و مرکز ملی رقابت هستند.

ماده ۸۴ - مبالغ جزای نقدی مندرج در این فصل هر سه سال یک بار متناسب با رشد شاخص بهای کالاها و خدمات مصرفی که توسط بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران به طور رسمی اعلام می شود، با پیشنهاد شورای رقابت و تصویب هیأت وزیران تعدیل می شود

فصل دهم - مواد متفرقه

ماده ۸۵ - بالاترین مقام هر یک از دستگاههای اجرائی موضوع ماده (۸۶) این قانون، مسؤول اجراء صحیح و به موقع تکالیف مقرر شده برای

آنها در این قانون می‌باشد و موظف است گزارش پیشرفت کار را هر سه ماه یک بار به شورای عالی اجراء سیاستهای کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی ارائه نماید. در صورت تأخیر یا تعلل یا توقف در انجام وظایف مشخص شده در این قانون بالاترین مقام دستگاه موظف است حداکثر ظرف یک هفته فرد خاطی را به هیأت تخلفات اداری معرفی کند. هیأت موظف است پس از رسیدگی و احراز تخلف بندهای (ج) تا (ط) ماده (۹) قانون رسیدگی به تخلفات اداری را نسبت به فرد خاطی اعمال نماید. چنانچه علت تأخیر، تعلل یا توقف، اشکال و یا نارسایی در قانون باشد دولت موظف است حداکثر ظرف دو ماه پس از تشخیص، لایحه اصلاح قانون را با قید یک فوریت به مجلس شورای اسلامی تقدیم نماید.

ماده ۸۶ - کلیه وزارتخانه‌ها، مؤسسه‌های دولتی و شرکتهای دولتی موضوع ماده (۴) قانون محاسبات عمومی کشور مصوب ۱۳۶۶/۶/۱ و همچنین کلیه دستگاههای اجرائی، شرکتهای دولتی و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت که شمول قوانین و مقررات عمومی بر آنها مستلزم ذکر نام یا تصریح نام آنها است، از جمله شرکت ملی نفت ایران و شرکتهای تابعه و وابسته به آن، سایر شرکتهای وابسته به وزارت نفت و شرکتهای تابعه آن، سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران و شرکتهای تابعه آن، سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران و شرکتهای تابعه آن، سازمان در حال تصفیه صنایع ملی ایران و شرکتهای تابعه آن، مرکز تهیه و توزیع کالا و همچنین سهام متعلق به دستگاهها، سازمانها و شرکتهای فوق‌الذکر در شرکتهای غیردولتی و شرکتهایی که تابع قانون خاص می‌باشند و بانکها و مؤسسات اعتباری در فعالیتهای اقتصادی مشمول مقررات این قانون خواهند بود.

ماده ۸۷ - کلیه آئین نامه‌های مورد نیاز این قانون که مرجع تهیه آن مشخص نشده است با پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی حداکثر ظرف مدت شش ماه به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید. آئین نامه‌های موضوع فصل سوم این قانون که مرجع تهیه آنها مشخص نشده باشد به پیشنهاد وزارت تعاون با همکاری وزارت امور اقتصادی و دارایی تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

ماده ۸۸ - وزارت امور اقتصادی و دارایی مکلف است هر شش ماه یک بار گزارش عملکرد اجراء این قانون را به تفکیک مواد و تبصره‌ها به مجمع تشخیص مصلحت نظام و مجلس شورای اسلامی ارائه و برای اطلاع عموم منتشر نماید.

ماده ۸۹ - این قانون از شمول ماده (۱۶۱) قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مستثنی است.

ماده ۹۰ - چنانچه دولت به هر دلیل قیمت فروش کالاها یا خدمات بنگاههای مشمول واگذاری و یا سایر بنگاههای بخش غیردولتی را به قیمتی کمتر از قیمت بازار تکلیف کند، دولت مکلف است مابه‌التفاوت قیمت تکلیفی و هزینه تمام شده را تعیین و از محل اعتبارات و منابع دولت در سال اجراء پرداخت کند و یا از بدهی این بنگاهها به سازمان امور مالیاتی کسر نماید.

ماده ۹۱ - به منظور تأمین شرایط هرچه مساعدتر برای مشارکت و مسؤولیت‌پذیری بخش غیردولتی در فعالیتهای اقتصادی:

الف - کلیه کمیسیونهای مجلس شورای اسلامی می‌توانند در بررسی

لوايح و طرح‌های اقتصادی نظر مشورتی فعالان اقتصادی را کسب و مورد استفاده قرار دهند.

ب - کليه کمیسیونها، هیأتها، شوراها و ستادهای تصمیم‌گیری در دولت مجازند در تصمیمات اقتصادی خود، نظر فعالان اقتصادی را جویا شده و مورد توجه قرار دهند.

دولت موظف است عضویت رئیس یا نماینده اطاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران و اطاق تعاون در شوراهای تصمیم‌گیری اقتصادی را از طریق اصلاح قانون یا آئین‌نامه‌های مربوطه رسمیت بخشد. از این پس رئیس اطاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران و اطاق تعاون به‌عنوان عضو رسمی به ترکیب اعضاء شورای اقتصاد، هیأت امانت حساب ذخیره ارزی، هیأت سرمایه‌گذاری خارجی (موضوع قانون جلب و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی) و هیأت عالی واگذاری (موضوع قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران) اضافه می‌شود.

ج - قوه قضائیه موظف است با تشویق ارجاع پرونده‌های اقتصادی به داوری، در داوری این‌گونه پرونده‌ها و همچنین بازرسی در موضوعات اقتصادی، از ظرفیتهای کارشناسی بخش غیردولتی نهایت استفاده را به عمل آورد.

د - اطاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران و اطاق تعاون موظفند در ایفاء نقش قانونی خود به عنوان مشاور سه قوه، ساز و کار لازم برای ساماندهی و هماهنگی تشکلهای اقتصادی و کسب نظرات فعالان اقتصادی را فراهم نموده و با کمک به ایجاد فضای تعامل سازنده بخش خصوصی با ارکان حکومت، در مسائل اقتصادی پیشنهادهای کارشناسانه لازم را ارائه نمایند. در این راستا، اطاقها موظفند با تأسیس واحد پایش و پیگیری اجراء سیاستهای کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی، گزارش‌های منظم لازم را به

شورای عالی اجراء سیاستهای کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی تقدیم نمایند و همچنین پیش‌نویس قانون « ایجاد فضای مساعد کارآفرینی و رفع موانع کسب و کار » را تهیه و ارائه کنند.

ماده ۹۲ - از تاریخ تصویب این قانون کلیه قوانین و مقررات مغایر با آن نسخ می‌گردد و مادام که در قوانین بعدی نسخ و یا اصلاح مواد و مقررات این قانون صریحاً و با ذکر نام این قانون و ماده مورد نظر قید نشود، معتبر خواهد بود.

قانون فوق مشتمل بر ۹۲ ماده و ۹۰ تبصره در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ هشتم بهمن ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و شش مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۲۵ خرداد ۸۷ از سوی مجمع تشخیص مصلحت نظام موافق با مصلحت نظام تشخیص داده شد.

